

P - E - R
 F - O - R
 M - A - N
 C - E 2 0 1 3
 - 2 1 3

JÓZSEF R.
 JUHÁSZ

Výstava realizovaná
s finančnou podporou
Úradu vlády Slovenskej
republiky – program
Kultúra národnostných
menšín

GALÉRIA UMENIA
ERNESTA ZMETÁKA
V NOVÝCH ZÁMKOCH

MINISTERSTVO
KULTÚRY
SLOVENSKEJ
REPUBLIKY

NITRIANSKY
SAMOSPRÁVNY
KRAJ

ERNEST ZMETÁK
ART GALLERY
NOVÉ ZÁMKY

MINISTRY
OF CULTURE
OF SLOVAK
REPUBLIC

NITRA SELF
-GOVERNING
REGION

ERNEST ZMETÁK
MŰVÉSZETI GALÉRIA,
ERSEKÜJVÁR

SZLOVÁK
KÖTÁRSASÁG
KULTURÁLIS
MINISZTERIUMA

NYITRAI
KERÜLETI
ÖNKORMÁNYZAT

ISBN 978-80-89330-26-3

www.galerianz.eu

Realizované s finančnou
podporou Ministerstva kultúry
Slovenskej republiky
/ Realized with the financial
support of the Ministry
of Culture of Slovak Republic
/ A Szlovák Kötársaság
Kulturális Minisztériuma
támogatásával jelent meg

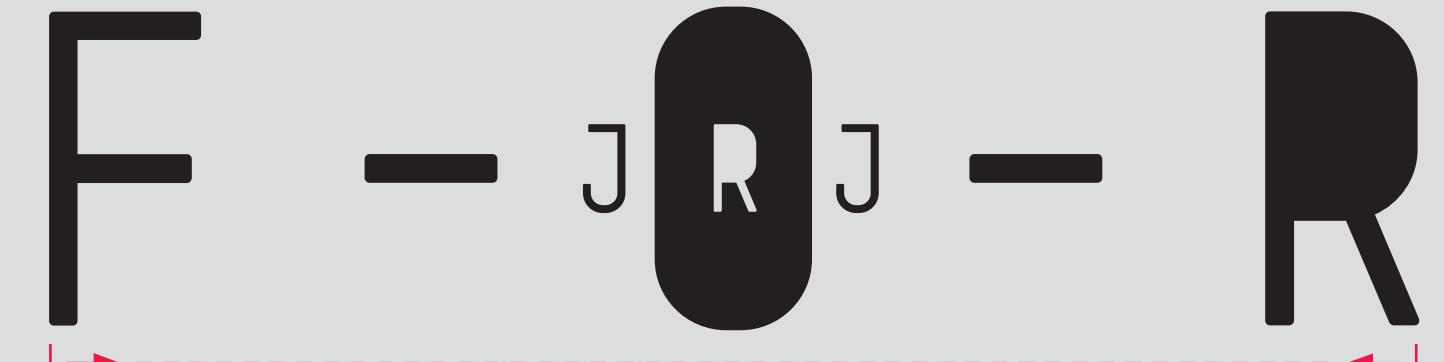
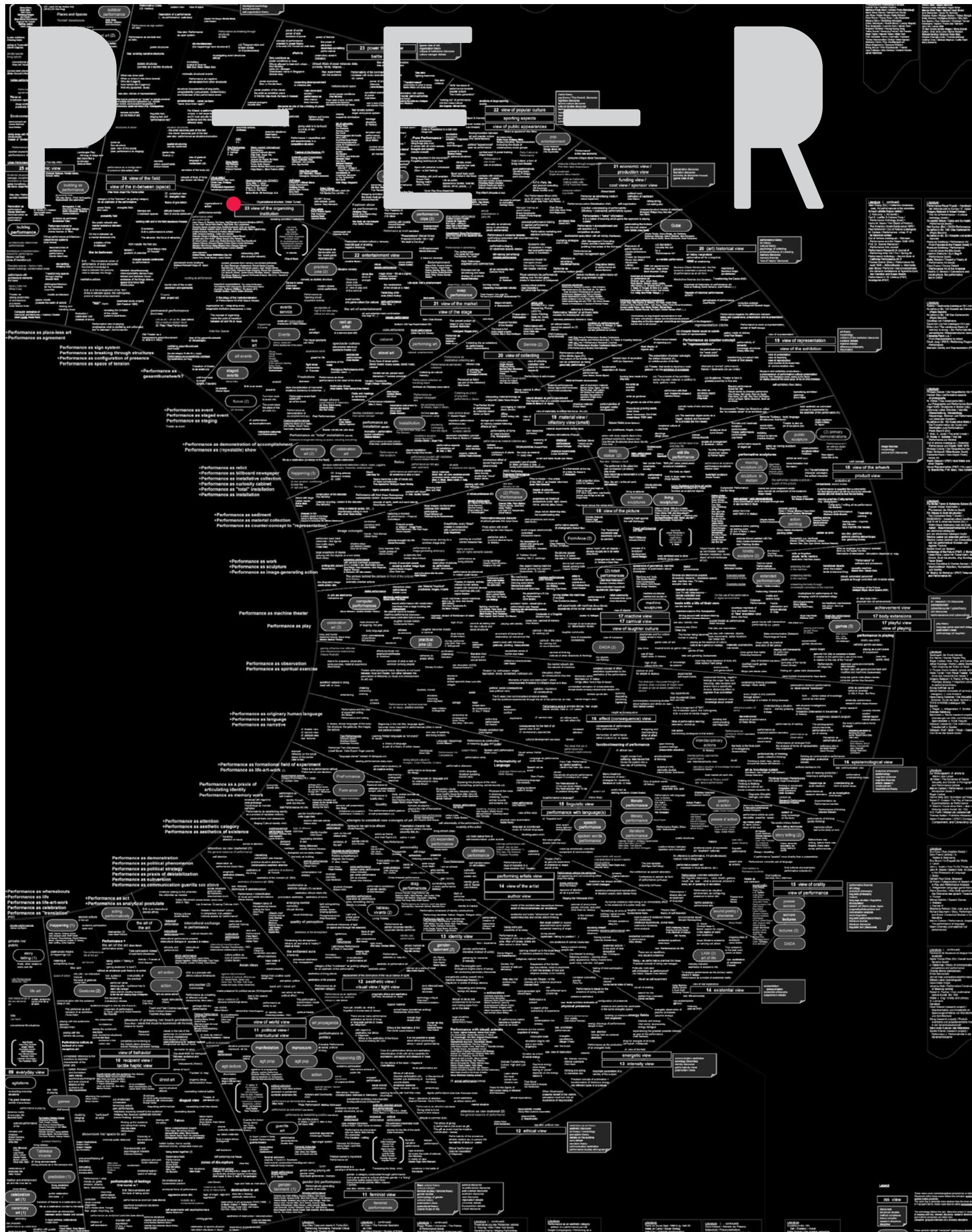

MARSEILLE FESTIVAL URBAN DISORDER TRILOGY (1) BACKWAY 2012

GALÉRIA UMENIA
ERNESTA ZMETÁKA
V NOVÝCH ZÁMKOCH

ERNEST ZMETÁK
MŰVÉSZETI GALÉRIA,
ERSEKÜJVÁR

V roku 2002 výšla, ako príloha 122. čísla umeleckej revue *Magyar Műhely*, mapa performance s názvom **PERFORMANCE – ART KONTEXT**¹. Jej autori, performer a pedagóg Boris Nieslony a filozof Gerhard Dirmoser, sa snažili definovať žánor, zostaviť jeho prehľadný model a poukázať na rôzne spoločensko-kultúrne či filozoficko-teoretické súvislosti. Vizuálna koncepcia mapy pripomína oko – synonymum vnímania – z ktorého lúčovito vybieha 32 textových políčok. V sekvencii číslo **23**, medzi performermi a organizátormi sa nachádza aj meno **Józsefa R. Juhásza** (1963). Definícia pri tomto políčku znie: **Performance ako všeumenie?** Otáznik naznačuje pochybnosť i otvorený interpretačný rámec, pojednáva o multimedialnom charaktere pôsobenia autora. Mapa okrem systematizácie žánru, uľahčenia orientácie, komunikačného modelu, informačnej siete či metodickej pomôcky, spĺňa aj úlohu nekanonizovaného diskurzu, ukazuje miesto/pozíciu aktérov v medzinárodnom kontexte. Znamená nielen súbor aktuálnych informácií a recepciu žánru, ale aj proces jeho historizácie. Skrátka: ten, kto je na mape, stáva sa súčasťou dejín performance. ● Stojí za tým úctyhodná performerská minulosť **J. R. Juhásza**, ohlas ním organizovaných festivalov *Transart Communication* a jeho intenzívna prítomnosť na medzinárodnej scéne akčného umenia. Jeho performerské aktivity sú napojené na medzinárodnú sieť, realizujú sa prevažne v zahraničí, na rôznych akčných, intermediálnych platformách, projektoch, festivaloch². Na domácej scéne – napriek generačnému nástupu performerov a kurátorov – je totiž stále málo možností na prezentáciu – nehovoriac o tom, že okrem dlhoročného úsilia **J. R. Juhásza**, chýba relevantný formát medzinárodného významu³. ● Otvorený termín **Performance ako všeumenie?** – v jeho prípade znamená nielen prepojenie rôznych druhov umenia: vizuálneho, akčného, poetického a hudobného – ale zahŕňa aj umelecko-organizačné aktivity. Otáznik odkazuje práve na paralelnú prítomnosť tvorby a mediácie – na jej vnímanie ako formy kreatívnej činnosti. ● Jeho performerské výstupy majú často podobu otvorených diel, ktorých hranice rád nabúrava a prekračuje smerom k happeningu. Je performerom s viacerými identitami, pre ktorého telo je nástrojom sebavyjadrenia a médiom komunikácie, zdieľajúcim posolstvo. Zaujíma spoločensko-kritické postoje, realizuje „komunikačné cvičenia“ a intervencie, v ktorých testuje reakcie okolia, prezentuje vizuálne pôsobivé performance alebo experimentuje, hľadá nové formy vyjadrenia. Preferuje tematické akcie, kde relatívne pevný dejový rámec sa mení v závislosti od príbehu, situácie, genia loci, rekvízit, kontextu, vrátane reakcie divákov a nečakaných udalostí. K niektorým témam sa vracia po rokoch (**Čierno-biela Kontraverzia, Real time – Story telling**, Sopot, 1991 – **Kontraverzia**, NIPAF 2004, Tokio), z iných preberá určité prvky či rekvízity, ktoré inovuje alebo používa v nových súvislostiach (**Samosprcha**, 1991, NYIT, Nová Stráž – **Samosprcha**, Infr’action, Montpellier, 2009). Jeho performerská dráha je nomádska a procesuálna – determinovaná tvorivým zámerom autora. Pre uplynulé desaťročie (2003 – 2013) je príznačné pribúdanie postkonceptuálne ladených výskumov minulosťi a historických reflexií.

PERFORMANCE – ART KONTEXT
mapa | map | térkép
Magyar Műhely, 2002.

1

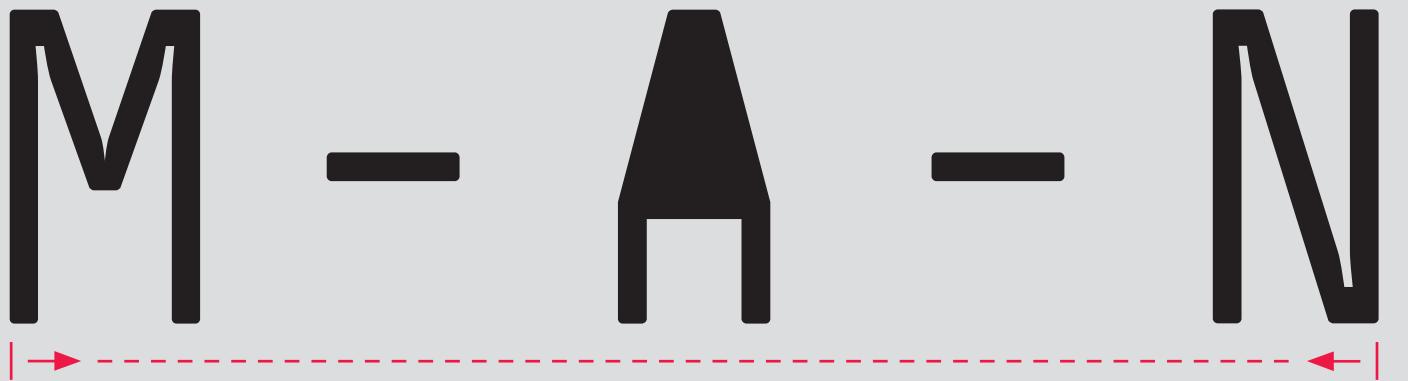
Mapu performance vyhotovili
v rokoch 1999 – 2001.

2

Prevažná väčšina týchto podujatí funguje na báze pozvania
– čiže výberu organizátorov.

3

Je to samozrejme podmienené
aj záujmom o tvorbu autora, tým,
že performance, napriek tomu,
že sa stal súčasťou študijných pro-
gramov umeleckých vysokých škôl,
v rámci institucionálnej siete je
nadalej vnímaný ako okrajový žánor.

In 2002, the map of performance with the title **PERFORMANCE – ART KONTEXT**¹ as the appendix of volume 122 of the art revue *Hungarian Workshop* was published. Its authors, the performer and pedagogue Boris Nieslony and the philosopher Gerhard Dirmoser attempted to provide a definition of the genre, to build up its transparent model and point out various socio-cultural, respectively philosophical-theoretical contexts. The visual concept of the map resembles – the synonym of perception – an eye from which 32 ray-like fields are emanating. In the sequence ²³, among the performers and organizers, also the name of **József R. Juhász** (1963) can be found. The definition related to this field is the following: **Performance as the art of all?** The question mark suggests doubt and also an open interpretation framework, the term refers to multimedia character of the author's activity. The map, except of systematization of the genre, facilitation in orientation, communication model, information network or a methodological tool, also fulfills the role of a non-canonical discourse. It points out the place/position of the actors in international context. It represents not only a set of actual information and reception of the genre, but also a process of historization. Shortly: the one, who is present on the map, becomes part of history of performance. ● A respectable past performance of **J. R. Juhász** can be found behind it all, the response to **Transart Communication** festivals organized by him and his intense presence on the international scene of action art. His performance activities are interconnected with an international network, they are predominantly realized abroad, on various actions, intermedia platforms, projects and festivals². On the domestic scene – despite a generation onset of performers and curators – there is still little possibility for presentation – not speaking about the fact that except for a long-year effort of **J. R. Juhász**, a relevant form of international significance is missing³. ● The open term of **Performance as the art of all?** – means not only an interconnection of various sorts of art in his work – of visual, action, poetic and music art – but it also enhances his artistic – organization activities. The question mark refers exactly to the parallel presence of production and mediation – to its perception as of a form of creative activity. ● His performance activities often have a form of open art pieces, boundaries of which he likes to break and he is heading towards happening. He is a performer of more identities, for whom his body is a tool for self expression and a medium for communication that shares a message. He takes socio-critical attitudes, realizes "communication exercises" and interventions, in which he tests the reactions of his surroundings, presents visually attractive performances or he undertakes experiments and looks for new forms of expression. He prefers thematic actions in which a relatively solid act framework alters according to the story, situation, genius loci, props, context, and the reactions of the audience and according to unexpected moments. To some themes he returns after years (**Black and White Controversy**, **Real time – Storytelling**, Sopot, 1991 – **Controversy**, NIPAF 2004, Tokyo), from others he retrieves some elements or props that he innovates or utilizes in new contexts (**Self-shower**, 1991, NYIT, Nová Stráž, **Self-shower**, Infr'aktion, Montpellier, 2009). His path of performance is nomadic and process-determined by the creative attitude of the author. For the last decade (2003 – 2013), more post-conceptual-like researches of the past and historical reflections are significant.

¹
The Map of performance was created in the years 1999 – 2001.

²
Most of these happenings take place on the base of an invitation – it means according to the organizers' choice.

³
Naturally, it is determined by interest in the author's work; within institutions performance is, although it became part of curriculum of art schools, still regarded as a marginal genre.

Performance as...

Performansz, mint...

2002-ben, a Magyar Műhely 122. számának mellékleteként, megjelent a performance térképe **PERFORMANCE – ART KONTEXT**¹ címmel. Szerzői: Boris Nieslony performer és tanár, valamint Gerhard Dirmoser filozófus, igyekeztek definálni a műfajt, egy áttekinthető modellt készíteni és rámutatni a különböző társadalmi-kulturális, illetve filozófiai-elméleti összefüggésekre. A térkép vizuális koncepciója a látás szinonímájára – a szemre emlékeztet – melyből sugarasan 32 szövegsáv vezet. A ²³-as számú szegmensben, a performerek és szervezők között található **Juhász R. József** (1963) neve is. A sáv melletti definíció így hangszik: **Performansz, mint összművészet?**

A kérdőjel kételkedésre és nyílt értelmezésre utal, maga a fogalom pedig a tevékenység multimedialis jellegére. A térkép, a műfaj rendszerezésén, az orientáció könnyítésén, kommunikációs modellen, információs halozaton, vagy módszertani eszközön kívül, egyfajta nem kanonizált diskurzus szerepét is betölti – kijelöli a művészek helyét/pozícióját a nemzetközi kontextusban. Nemcsak aktuális információk összességét és a műfaj recepcióját jelenti, hanem jelzi a történetiség folyamatát is. Röviden: aki a térképen van, a performansz történetének része. ● Mindezek mögött **Juhász R. József** tekintélyes performer műltja áll, az általa szervezett **Transart Communication** fesztiválok visszhangja, valamint a nemzetközi akcióművészeti színtéren való intenzív jelenléte. Performeri tevékenysége beépült a nemzetközi hálózatba, többnyire külföldi akció- és intermediális plattformokon, projekteken, fesztiválokon² valósul meg. A hazai színtéren – eltekintve a performerek és kurátorok nemzedékváltásának tényétől – még mindig kevés lehetőség van bemutatkozásra – nem beszélve arról, hogy **Juhász R. József** működésén kívül, nincs más releváns nemzetközi jelentőségű fórum³.

● A **Performansz, mint összművészet?** nyílt fogalom, nála nemcsak a különböző művészeti területek: a vizuális-, akcióművészeti, költészet és zene összekapcsolását jelenti, hanem beletartozik művészeti-szervezői tevékenysége is. A kérdőjel az alkotó- és közvetítő tevékenység párhuzamos jelenlétére utal – s az utóbbi kreatív mozzanataira. ● Performanszai gyakran nyílt jellegűek, átlépi a határt bennük a happening felé. Több identitással rendelkező performer, aki számára a test az önkifejezés eszköze, kommunikációs médium és jelentésekkel telített üzenethordozó. Társadalomkritikus szemléletet képvisel, „kommunikációs gyakorlatokat” és intervenciót valósít meg, melyekben a környezet reakcióját vizsgálja, látványos performanszokat mutat be, vagy új kifejezésmódokkal kísérletezik. Leginkább tematikus akciókat készít, ahol a relatívan szilárd narratív keret a történettől, helyzettől, genius locitól, kelléktől, kontextustól függően változik – beleértve a résztvevők reakciót s a váratlan eseményeket is. Egyes témaikkal évek múltán tér vissza (**Fekete-fehér kontraverzió**, **Real-time – Story telling**, Sopot 1991 – **Kontraverzió**, NIPAF 2004, Tokio), másokból átvesz bizonyos elemeket, vagy kellékeket, melyeket új összefüggésekben használ (**Önzuhany**, 1991, NYIT, Őrsújfalu – **Önzuhany**, Infr'aktion, Montpellier, 2009). Performeri pályája nomád- és processzuális jellegű – a szerző alkotó szándéka alakítja. Az utóbbi tíz évre (2003 – 2013) jellemző, hogy megövekedett a posztkonceptuális hangvételű műltkutatások és a történelmi reflexiók jelentősége.

¹
A performansz térképet 1999 – 2001 között készítették.

²
A fellépések többsége meghívások alapján történik – vagyis a szervezők választása alapján.

³
Természetesen, minden a szerző munkája iránti érdeklődéstől is függ, s attól is, hogy bár a performansz a művészeti főiskolák tanulmányi programjának része lett, az intézményes hálózatban továbbra is marginalizált szerepe van.

V roku 2001, keď už mal za sebou niekoľko fungujúcich objektov⁴, vyhotobil na podnet riaditeľa Rosenbergovho múzea, Jozefa Cseresa⁵, **Vodné husle** – jeden zo svojich klúčových diel. Vznikli spojením flaše v tvaru huslí, vloženej do huslového puzdra a huslí, na ktorých struny nahradil skleneňmi trubicami. Sklenené husle naplnil s tektinou a spojil ich umelohmotnými hadicami s huslami so sklenenými trubicami. Ziskal ďalší originálny multifunkčný objekt, ktorý ako súčasť performance mal premiéru na festivale *Mosty na Dunaji v Szentendre* (2002). • Jeho zdokonalené verzie sa stali nosnými objektmi série **Colorise Paganini** (2002 – 2004). Na festivale *Transart Communication EAST 2* v Kolárove (2003), J. R. Juhász, oblečený v bielom, balansujúc v lavóri, nad hlavou s umelohmotnou hadicou, odohral atypický koncert bez hudby, počas ktorého stekala po jeho tele farebná voda. Okrem citácie starnej **Samosprchy** (1991), či vtipnej parafrázy „vodnej hudby“ pokračoval v zburaní mytu umelca-génia. S dvomi verziami **Colorise Paganini** sa predstavil na 8th Biennale v Havanne (2003). Prvú realizoval počas otváracieho ceremoniálu, ked po slávnostných príhovoroch prešiel cez námestie do Múzea súčasného

In 2001, after he had a couple of functioning object⁴ created, on the suggestion of the Director of the Rosenberg Museum Jozef Cseres⁵, he constructed the **Water Violin** – one of his key works of art. It was created from the combination of a violin shaped bottle placed in a violin case and a violin with strings replaced by glass pipes. The glass violin was filled with liquid and by plastic hoses connected with the violin with glass pipes. He gained another original multifunctional object that, as a part of performance, had its first appearance at the *Bridges on Danube Festival in Szentendre* (2002). • His perfected versions became the key object of the **Colorise Paganini** (2002 – 2004) series. On the *Transart Communication EAST 2* Festival in Kolárovo (2003), J. R. Juhász, dressed in white, balancing in a plastic wash basin, with a plastic hose above his head, performed a non-typical concert without music, during which colourful water was flowing along his body. Except for the reference to the older **Self-shower** (1991), or a funny paraphrase of „water music“, he continued in pulling down the myth of a genius-like artist. With the two versions of **Colorise Paganini**, he presented himself at the 8th Biennial in Havanna (2003). Első változatával szerepelt a Havannai 8. Biennálén (2003). Első változatával szerepelt a megnyitón, az ünnepi beszédek után mutatta be,

2001-ben, néhány működő objekttel⁴ maga mögött, a Rosenberg Múzeum igazgatója, József Cseres⁵ felkérésére, elkészítette egyik kulcsfontosságú művét, a **Vízihegedűt**. Egy hegedűtokba helyezett hegedű alakú üveg és egy hegedű összeszerelésével hozta létre, melyen a húrokat üvegcsovekkal helyettesítette. Az üveghedéssel megtöltötte folyadékkel és műanyagcsövek segítségével összekötötte az üveghúros hegedűvel. Ezáltal ismét egy eredeti, multifunkcionális tárgyhoz jutott, melynek performansz-ösbemutatójára a *Hidak a Dunán c. fesztiválon, Szentendrén* (2002), került sor. • Tökéletesített változatai lettek a **Colorise Paganini**-sorozat (2002 – 2004), legfontosabb kellékei. A *Gútai Transart Communication EAST 2* (2003) fesztiválon, Juhász R. J. fehérbe öltözve, lavórban egyensúlyozva, feje fölött műanyagcsővel, atipikus, zene nélküli koncertet adott, miközben színes víz folyt végig testén. A korábbi **Önzuhany**-idézetben (1991), vagy a „vízizene“ vicces parafázisán kívül, folytatta a zseniális művész mítoszának rombolását.

A **Colorise Paganini** két változatával szerepelt a Havannai 8. Biennálén (2003). Első változatával szerepelt a megnyitón, az ünnepi beszédek után mutatta be,

umenia. Jeho vystúpenie evokovalo „produkcie“ pouličného hudobníka⁶ – vtahujúc do hry exotickú atmosféru latinsko-amerického prostredia. Druhá verzia nevšedného koncertu sa konala v *Pavillon Cuba*, kde svoju nádielu farebnnej hudby absolvoval v bazéne pod tropickými rastlinami. Akciu s nádychom grotesky, kde parodoval absolútne stotožnenie s umením – si vybrali kubánski organizátori na prvý festival performance v tejto krajine. Jej ďalšie obmeny a inverzie realizoval počas ázsiských vystúpení v rámci festivalu *NIPAF* v Nagoyi v Japonsku a *TIPAF* v Kaohsiungu, na Tajvane (2004). K imidzu diabolského virtuóza mal azda najblížšiu v *Kaohsiungu*. Oblečený v čiernom, omotaný hadicami okolo tela, cez ktoré prúdila tektúna, odohral nočný koncert pod svetelnými girlandami vo fontáne. • **Vodné husle** sú jedným z vdačných objektov jeho mystifikácií. Hybridný objekt-rekvizitu opísal v krátkom teste, ako moderný Hi-Tech vynález riadený z družice⁷ – rozvíjajúc tak vlastný mýtus.

He realized the first performance during the opening ceremony when, after the ceremonial speeches, he crossed the square heading to the *Museum of Contemporary Art*. His performance evoked “production” of a street musician⁶ – dragging the exotic atmosphere of the Latin American environment into his play. The second version of such an unusual concert took place in the *Pavilion Cuba*, where he took a dose of his colourful music in a swimming pool under tropical plants. The action with a hint of grotesque, in which he made parody of absolute identification with art, was chosen by the Cuban organizers on the first festival of performance in Cuba. He carried out further variations and inversions during his Asian performances within the *NIPAF festival in Nagoya*, Japan and the *TIPAF in Kaohsiung* in Taiwan (2004). In *Kaohsiung*, he succeeded to reach probably the closest approach to the image of a diabolic virtuoso. Dressed in black, entangled by hoses around his body, through which liquid was flowing, he performed a night concert under light garlands in a fountain. • The **Water Violin** is one of grateful objects of his mystification. In a short text, he described a hybrid object-prop as a modern Hi-Tech invention navigated by a satellite⁷ – evolving his own myth.

miközben hegedülvé átvonult a téren a Modern Művészetei Múzeumáig. Fellépése az utcai zenészek⁶ produkciónát idezte – bevonva a játékba a latin-amerikai környezet egzotikus atmoszféráját. A különös koncert második változatára a *Pavillon Cuba* térségeben került sor, ahol a magának szánt színes zene-adagot egy bazénban, a tropikus növényzet alatt kaptá. A groteszk hangvételű a művészettel teljes azonosulást parodizáló akció – a kubai szervezők választották, az országukban rendezett első nemzetközi performansz fesztiválra. További változatait és inverziót a 2004-es ázsiai fellépés alatt valósította meg, a *NIPAF* fesztiválon Japánban, Nagoyában, majd a *TIPAF* fesztiválon, Tajvanban, Kaohsiungban. Az ördögi hegedűs imázsához talán *Kaohsiungban* állt a legközelebb. Talpig feketében, a testére tekerődő folyadékkal teli műanyagcsövekkel, éjjeli koncertet adott egy lámpakoszorú alatt, szökőkútban állva.

• Egyébként a **Vízihegedű**, misztifikációjának hálás tárgya. E hibrid-szerű műtárgy-kelléket, egyik szövegében műholdról⁷ irányított Hi-Tech vívmányként írta le – saját mitoszát terjesztve.

Colorise Paganini

TIPAF

2004

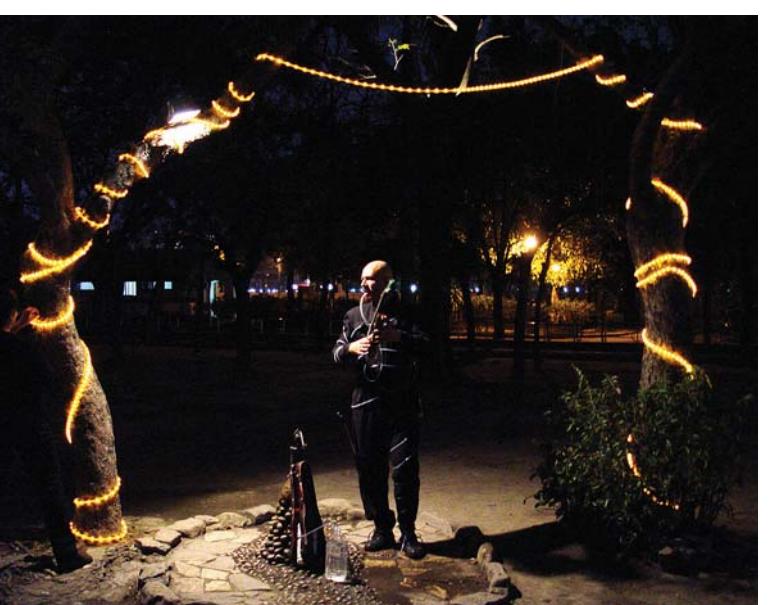
Kuba

Cuba

Taiwan

Tajvan

Tajvan

fotografia | photo by | fotografia: Artur Tajber

6

Používal už zdokonalenú verziu huslí, napojenú na batériu, ktorá umožnila volný pohyb.

He used a perfected version of violin, attached to batteries that enabled free movement.

A hegedű tökéletesített, akkumulátorra kapcsolt változatát használta, amely szabad mozgást biztosított.

7

V teste **Colorise Paganini** z roku 2003. „Vodné čerpadlo umiestnené v huslovom puzdre, prostredníctvom Hi-Tech piezo-dávkovača a opticko-laserového dávkovača farieb umožňuje prúdenie farebnnej tektúny z fláša do fláše v tvare huslí, v huslovom puzdre. Paganini rozozvučí sklenené struny. Farebná tektúna prúdi do huslí a starí špeciálne sklenené struny. Zo sklenených strún prúdi farebná tektúna do štvorčasťového skleneného sprchovacieho systému ovládaného z družice a na Paganiniho hlavu, sfarbiac mu tvár i oblečenie.“

Teddy celý systém je prenosný, díl sa používa aj počas prechádzky. Systém ovládaný z družice funguje na 12-voltovom akumulátorom s minimálom spotrebou, v krajných prípadoch ho možno dobít aj počas koncertu. Proces odohrávajúci sa v systéme – prúdenie tektúny, dotyk strún, zmyselný pohyb tela huslí – sa dá ozvučiť, kombinácia farieb je voľne nastaviteľná.“

In the text of **Colorise Paganini** from the year 2003: „Water pump installed into a violin case, through Hi-Tech dosage and optical – laser dosing of colours it enables the flow of colour liquid from bottles into the bottle in violin shape, in the violin case. Paganini sounds the glass strings. The colour liquid flows into the violin and dyes the special glass strings. From the glass strings the water flows into a four-phase glass shower system controlled by satellites and on Paganini's head, dyeing his face and clothes. The whole system is portable; it can also be used while walking. The system, controlled from a satellite functions with a 12V battery with minimal usage, in critical case it can also be charged during the concert.“

The process going on in the system – flow of liquid, touch of strings, sensual movement of the violin's body – can be accompanied with music, the combination of colours is adjustable.“

Colorise Paganini

TIPAF

2003

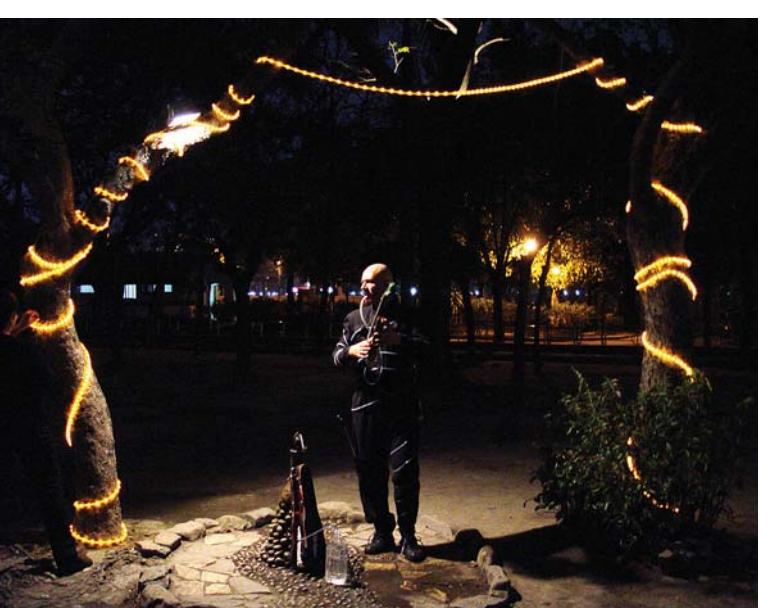
Havanna

Kuba

Cuba

Slovensko

Slovensko

fotografia | photo by | fotografia: Artur Tajber

5

Známy teoretik sa zaoberal výskumom huslí – prekračujúc žánrové a iné hranice (napr.: medzi vysokým a nízkym umením). V rámci projektu *SOUND OFF* pri *Transart Communication* v roku 1998, v obci Violín položili základný kameň budúceho múzea huslí – Rosenbergovho muzea.

Az ismert teoretikus a hegedűkutatóval foglakozott – átlépte a műfajok határát és egyéb határokat (pl. a magas és alacsony művészettel között). A *SOUND OFF* projekt keretében, a *Transart Communication*-nel egyidőben, 1998-ban, Violín községen lerakták a Hegedűk Múzeumának – a Rosenberg Múzeum leendő épületének alapkövét.

The well-known theoretician dealt with research of violins – crossing borders of genre and others (e.g. between high and low art). Within the project *SOUND OFF* at *Transart Communication* in 1998, in Violín village the base stone of future museum of violins was set – the Rosenberg Museum.

Az ismert teoretikus a hegedűkutatóval foglakozott – átlépte a műfajok határát és egyéb határokat (pl. a magas és alacsony művészettel között). A *SOUND OFF* projekt keretében, a *Transart Communication*-nel egyidőben, 1998-ban, Violín községen lerakták a Hegedűk Múzeumának – a Rosenberg Múzeum leendő épületének alapkövét.

The well-known theoretician dealt with research of violins – crossing borders of genre and others (e.g. between high and low art). Within the project *SOUND OFF* at *Transart Communication* in 1998, in Violín village the base stone of future museum of violins was set – the Rosenberg Museum.

The well-known theoretician dealt with research of violins – crossing borders of genre and others (e.g. between high and low art). Within the project *SOUND OFF* at *Transart Communication* in 1998, in Violín village the base stone of future museum of violins was set – the Rosenberg Museum.

The well-known theoretician dealt with research of violins – crossing borders of genre and others (e.g. between high and low art). Within the project *SOUND OFF* at *Transart Communication* in 1998, in Violín village the base stone of future museum of violins was set – the Rosenberg Museum.

The well-known theoretician dealt with research of violins – crossing borders of genre and others (e.g. between high and low art). Within the project *SOUND OFF* at *Transart Communication* in 1998, in Violín village the base stone of future museum of violins was set – the Rosenberg Museum.

The well-known theoretician dealt with research of violins – crossing borders of genre and others (e.g. between high and low art). Within the project *SOUND OFF* at *Transart Communication* in 1998, in Violín village the base stone of future museum of violins was set – the Rosenberg Museum.

The well-known theoretician dealt with research of violins – crossing borders of genre and others (e.g. between high and low art). Within the project *SOUND OFF* at *Transart Communication* in 1998, in Violín village the base stone of future museum of violins was set – the Rosenberg Museum.

The well-known theoretician dealt with research of violins – crossing borders of genre and others (e.g. between high and low art). Within the project *SOUND OFF* at *Transart Communication* in 1998, in Violín village the base stone of future museum of violins was set – the Rosenberg Museum.

The well-known theoretician dealt with research of violins – crossing borders of genre and others (e.g. between high and low art). Within the project *SOUND OFF* at *Transart Communication* in 1998, in Violín village the base stone of future museum of violins was set – the Rosenberg Museum.

The well-known theoretician dealt with research of violins – crossing borders of genre and others (e.g. between high and low art). Within the project *SOUND OFF* at *Transart Communication* in 1998, in Violín village the base stone of future museum of violins was set – the Rosenberg Museum.

The well-known theoretician dealt with research of violins – crossing borders of genre and others (e.g. between high and low art). Within the project *SOUND OFF* at *Transart Communication* in 1998, in Violín village the base stone of future museum of violins was set – the Rosenberg Museum.

The well-known theoretician dealt with research of violins – crossing borders of genre and others (e.g. between high and low art). Within the project *SOUND OFF* at *Transart Communication* in 1998, in Violín village the base stone of future museum of violins was set – the Rosenberg Museum.

The well-known theoretician dealt with research of violins – crossing borders of genre and others (e.g. between high and low art). Within the project *SOUND OFF* at *Transart Communication* in 1998, in Violín village the base stone of future museum of violins was set – the Rosenberg Museum.

The well-known theoretician dealt with research of violins – crossing borders of genre and others (e.g. between high and low art). Within the project *SOUND OFF* at *Transart Communication* in 1998, in Violín village the base stone of future museum of violins was set – the Rosenberg Museum.

The well-known theoretician dealt with research of violins – crossing borders of genre and others (e.g. between high and low art). Within the project *SOUND OFF* at *Transart Communication* in 1998, in Violín village the base stone of future museum of violins was set – the Rosenberg Museum.

The well-known theoretician dealt with research of violins – crossing borders of genre and others (e.g. between high and low art). Within the project *SOUND OFF* at *Transart Communication* in 1998, in Violín village the base stone of future museum of violins was set – the Rosenberg Museum.

The well-known theoretician dealt with research of violins – crossing borders of genre and others (e.g. between high and low art). Within the project *SOUND OFF* at *Transart Communication* in 1998, in Violín village the base stone of future museum of violins was set – the Rosenberg Museum.

The well-known theoretician dealt with research of violins – crossing borders of genre and others (e.g. between high and low art). Within the project *SOUND OFF* at *Transart Communication* in 1998, in Violín village the base stone of future museum of violins was set – the Rosenberg Museum.

The well-known theoretician dealt with research of violins – crossing borders of genre and others (e.g. between high and low art). Within the project *SOUND OFF* at *Transart Communication* in 1998, in Violín village the base stone of future museum of violins was set – the Rosenberg Museum.

The well-known theoretician dealt with research of violins – crossing borders of genre and others (e.g. between high and low art). Within the project *SOUND OFF* at *Transart Communication* in 1998, in Violín village the base stone of future museum of violins was set – the Rosenberg Museum.

The well-known theoretician dealt with research of violins – crossing borders of genre and others (e.g. between high

Mrazivú sebaohrozujúcu reakciu tuhého fajčiara – **Priestor vyhradený na fajčenie** – vyvolali množace sa predpisy, obmedzujúce tieto miesta. Vystúpil s nou na festivale *NIPAF 2004* v Nagane. Chýbajúci priestor poskytol fajčiarom v hermeticky uzavretom plastikovom sáčku na hlave, spojeným so siedmimi hadicami, do ktorých fúkali dym. Sáčok predstavoval rozšírenie jeho tela a najmenší možný absorpcný priestor. Protestoval tak proti nezmyselným zákonom, ktoré čoraz viac zasahovali do osobnej slobody. Odpovedal na ne absurdným nápadom: priestor na fajčenie minimalizoval na rozmer sáčka – a tým dovedol do konca dôsledky neustáleho zužovania osobného priestoru. V dramatickom, približne pätnásťminútovom pasívnom fajčení, sa mihol aj jeho svojzrny humor. Telo autora, s naďukutným sáčkom na hlave, pripomína žívú sochu, grotesknú postavu z čiernych drám či vesmírnu bytosť zo sci-fi filmov zo 70. rokov. Význam akcie však spočíval v intenzite podobenstva, odvolávajúceho sa na hranice existencie. • Kým performance v Nagane sa odohrával v kruhu festiválneho publiku, v interiéri, v *Kaohsiungu* (2004) sa uskutočnil na námosti pred mrakodrapmi. Performer spojil lokálnu symboliku s univerzálnou: sediac za stolom, obradne očistil a rozkrájal rastlinu zvanú dračie srdce, ktorý pripomína najdôležitejší ľudský orgán. V *Belehrade* (2005) zdôraznil ironický akcent donácie. „Servíroval“ svoje polonahé kľačacie telo so sáčkom na hlave na okruhlom stole – obklopené fajčiarskymi potrebami. Akcii ukončil úderou pointou: zapálil si cigaru značky Independence. Zrejme odkazoval na rozpad Juhoslávie... Vystúpeniu vo *Fusion Art Gallery* v New Yorku (2005), zvláštnu príchuf dodal kontrast medzi uvoľnenou klubovou atmosférou miesta a existenciálne ladeným gestom autora. Dramatické účinky performance „odlahčila“ ležérnosť popového pozadia s blíkajúcim americkou zástavou. V sérii prevláda angažovaný spoločensko-kritický postoj autora, ktorý balansuje na rozhraní hraničnej situácie a danej roly s príznačnou hravostou. Sebaironické

A chilly self endangering reaction of heavy smokers – **The Smoking Place** – was evoked by growing regulations restricting these places. He performed it at the *NIPAF Festival 2004* in Nagano. In a hermetically closed plastic bag placed on the head, he offered the missing space for smokers. The bag was interconnected with seven hoses blowing smoke into it. The plastic bag represented an addition to his body and the smallest possible absorption space. In this way, he protested against absurd legislations growingly intervening into personal freedom. He reacted to them by an absurd idea: he minimized the smoking place to the size of a plastic bag – thus he made a finishing point to consequences of permanent personal space limitation. In the dramatic, approximately fifteen minutes long passive smoking, the body of the author, with a blown up plastic bag on his head, resembled a living statue, a grotesque character from black dramas or an alien from sci-fi films of the 70's. The importance of this action was in the intensity of allegory, referring to boundaries of existence. • While the performance in Nagano took place amid the festival audience, in interior; in *Kaohsiung* (2004), it took place on a square, in front of skyscrapers. The performer interconnected the local symbolism with the universal: sitting at the table, he ritually peeled and cut a plant called the dragoon heart that resembled the most important human organ – the heart. In *Belgrade* (2005), he accentuated the touch of irony of donation. On a round table, he „served“ his half naked body with a plastic bag on his head, his body surrounded by smoking utensils. He finished that action with a striking point: he lit a cigar of "Independence" brand. He might have referred to the disintegration of Yugoslavia... He added an odd taste to his performance in the *Fusion Art Gallery* in New York (2005) by a contrast between loose club atmosphere of that place and an existentially themed gesture of the author. The dramatic effect of his performance was eased by casual pop background with twinkling

Az erős dohányos önveszélyes reakcióját – **Dohányzásra kijelölt területet** – az adott térségek számát korlátozó, egyre inkább gyarapodó rendelkezések váltották ki. A performanszot *Naganóban*, a 2004-es *NIPAF* fesztiválom mutatta be. A hiányzó teret egy fejére helyezett, hermetikusan lezárt nejlonzacskóval s a belőle vezető hétkúnyagcsővel pótolta – ahová a dohányzók a füstöt fűtik. A zacsató teste kiteredéseként és a lehető legkisebb lélegzőterként működött. Eképpen tiltakozott a személyi szabadság területére egyre mélyebben behatoló értelmetlen törvények ellen. Abszurd ötlettel válaszolt rájuk: a dohányzásra kijelölt térséget egy zacsató méreteire szűkítette le – a személyes térszintelen csökkenésnek következményeit szemléltette. A drámai, csaknem tizenöt percig passzív dohányzásban felvillant sajátos humora is. Fején a füsttel teli zacsatóval, egy elő szoborra s a fekete drámák groteszk alakjaira, vagy a 70-es évek sci-fi filmjeinek úrlényeire emlékeztetett. Az akció jelentősége azonban, a létezés határa rákérdező példázat intenzitásában nyilvánult meg. • Míg a *Naganóban* elöiadott performansz belső térből, a fesztivál résztvevőinek körében zajlott, *Kaohsiungban* (2004) a szabadban, a felhőkarcolók előtti térségben. A performer, a helyi szimbólumokat összekapcsolta az egyetemesekkel: asztalnál ülve, feldarabolott egy sárkányszív nevű növényt, amely a legfontosabb emberi szerve emlékeztetett. *Belgrádban* (2005), a felajánlás ironikus gesztsúat hangsúlyozta. Félmeztelenül térdelve, fején zacsatóval – testét a dohányzás kellékeivel körítve – egy kerek asztalon „táltalá“. A hatást egy erőteljes poénannel fokozta: rágyújtott egy Independence márkájú szivarra. Nyilván Jugoszlávia felbomlására utalt... Különös íz volt fellépésébe a *New York-i Fusion Art Gallery* (2005), frivil klub-hangulatának és az egzisztenciális hangvételű esemény kontrasztja. A drámai hatást nemileg „oldotta“ a pop-kultúra emlékét felidéző helyszín, a háttérben villogó amerikai zászlóval. A sorozatban az elhívott művész társadalom-

1 **2**
SMOKING PLACE
fotozánam akcie
| photographic record
of the action
| fényképfelvétel

Priestor vyhradený na fajčenie – a hranice existencie
Smoking Place – and the borders of existence
Dohányzásra kijelölt terület – avagy a létezés határai

TIPAF

2004

Nagano

Japonsko

Japan

Tajwan

Tajvan

Tajwan

Od roku 2005 pracoval na fungujúcich objektoch, z ktorých postupne vznikol súbor His Master's Voice (2005 – 2007). Ako performer a organizátor festivalov akčného i intermediálneho umenia, od začiatku sa zaujímal o netradičné hudobno-akustické prejavy. Hudba bola súčasťou jeho viacerých vystúpení, buď ako scénický prvok dotvárajúci atmosféru¹⁰, alebo tvorila samostatný akustický experiment¹¹. Po roku 1998 jeho inklináciu ešte výraznejšie zosilnila spolupráca s teoretikom Jozefom Cseresom, ktorého doménou je oblasť nekonvenčnej hudby. Veľký podiel mal na tom aj jeho vzťah k technickým experimentom „konštruktérskeho“ typu, jeho hravosť a vynaliezavosť. Vo fungujúcich objektoch série objavil novú tému, vrátil na scénu výdobytky z pionierskej doby modernej techniky – a rozvinul koncept performance, ako Gesamtkunstwerk.

From 2005, he worked on creating functional objects, from which, gradually, the series **His Master's Voice** (2005 – 2007) arose. From the very beginning of his activities as a performer and organizer of festivals of action and intermedia art, he paid attention to unusual music – to acoustic expressions. Music was part of majority of his performances, either as a scenic element enhancing the atmosphere¹⁰ or it represented a separate acoustic experiment¹¹. After 1998, his inclination was more dominantly enhanced by cooperation with the theoretician **Jozef Cseres**, who specialized in the field of unconventional music. He was also greatly influenced by his positive attitude to technical experiments of "constructive" character, also by his playfulness and invention. He discovered a new theme in the series of functional objects, presented products from the pioneering era of modern technique on the scene and evolved the concept of performance, as a *Gesamtkunstwerk*.

A 2005-ös évtől kezdve azokon a működő objekteken dolgozott, amelyekből fokozatosan kialakult a **His Master's Voice**-sorozat (2005 – 2007). Performerként és fesztivál rendezőként, mindenkor is érdeklődött a nem hagyományos zenei-akusztikus kifejezések iránt. A zene szcénikai, hangulati elemként¹⁰, több fellépésének része volt, vagy önálló akusztikus kísérlet¹¹ formájában volt jelen. 1998 után, érdeklődése elmélyüléséhez hozzájárult **Jozef Cseres** teoretikussal való együttműködése, akinek a nem hagyományos zene a szakterülete. Többek között, fontos része volt ebben a „konstruktör“-típusú technikai kísérletek iránti vonzalmának, játskosságának és találékonyságának. A működő objekteken új téma fedezett fel, életre keltezte és visszahozta a színtérre a modern technika hőskorának vívmányait – egyúttal kibővítette a performansz, mint *Gesamtkunstwerk* konceptjét.

Pilotným objektom série bola esteticky pôsobivá montáž šijacieho stroja a gramofónu. Privilastnil si pre ňu názov a logo značky **His Master's Voice** – symbolu éry gramofónov. Namiesto symbiózy starej technológie s novou, šlo o objavitelské gesto: oživenie zabudnutých muzeálnych kusov, ktoré znova nadobudli funkčnosť a prenosom do umenia získali status artefaktu. J. R. Juhász ich začlenil do svojho repertoára. S novým objektom sa predstavil v Ludwig Múzeu v Budapešti (2005), v rámci exkurzu do rodinnej histórie, kde sa dotkol aj rodovej témy – tradičnej funkcie roľ. Miestnosť rozdelil na mužskú a ženskú časť – na jednej strane s gramofónom, krabicou s náradím, flašou pálenky a cigárou; na druhej: so šijacím strojom, misou so závinmi, kvetom a fotkou starej mamy; na jednej strane hral dobový jazz; na druhej: jeho upravená verzia. V priestore uprostred premietal videá s vojnovou a neutrálnej témou. Zohral rolu sprostredkovateľa medzi symbolickými reprezentáciami starých rodičov – minulosťou a prítomnosťou. Spojil šijaci stroj s gramofónom, pustil starú nahrávku, rozdal časť závinu a pálenky. Vo voľnej rekonštrukcii minulosť sa podelil o svoju duchovné i fyzické dedičstvo. Objavil sa tu základný scenár multimediálneho performance, v ktorom jednotlivé pracovné fázy: montáž, spojazdnenie, prezentácia objektov a koncert tvorili obsah vystúpenia. • V podobnom duchu

The pilot object was an aesthetically attractive assembly of sewing machine and gramophone. He adopted for it the name and logo of the **His Master's Voice** brand – the symbol of the gramophone era. Instead of a symbiosis of old technology with the new one, it was a gesture of discovery: a revival of forgotten museum pieces that regained their functionality and by their transformation into art they received a status of artefacts. J. R. Juhász incorporated them into his repertoire. He presented himself with the new object in the Ludwig Museum in Budapest (2005), within an excursion into family history in which he touched the theme of gender – regarding the traditional function of roles. He separated the room into male and female section – with a gramophone, box of tools, bottle of brandy and a cigar on one side and with a sewing machine, a bowl of strudels, flower and a photo of grandma on the other. Jazz music of that era was playing on one side, its altered version on the other. In the middle space, videos with war theme and neutral themes were played. He took the role of a mediator between symbolic representations of grandparents – the past and the present. He interconnected the sewing machine with a gramophone, played an old record, offered strudel and brandy. In a free reconstruction of his past he shared his spiritual and physical heritage. The basic scenario of multimedia performance

His Master's Voice

Multifunkčný projekt
Multifunctional project
Hungary
Magyarország

1

HIS MASTER'S VOICE
fotozášnam akcie
| photographic record
of the action
| fényképfelvétel

2

Rozuzlenie (1991) 4. Festival alternatívneho umenia, Nové Zámky, Valčík (1991) s O. Mészárosom, Kincsem, Nové Zámky, Živý mobil (1992) Transart Communication, Nové Zámky, Discorbie (1997) Performance festival For Eyes and Ears, Odense, Prechádzková opera (1996, NIPAF, Hiroshima).

10

Unravelling (1991) Nové Zámky 4. alternatív művészeti fesztivál, Érsekújvár, Waltz (1991) Nové Zámky with O. Mészáros, Mier Cinema, Live Mobile (1992) Nové Zámky, Élő mobil (1992) Transart Communication, Érsekújvár, Discorbie (1997) Performance festival For Eyes and Ears, Odense, Walking Opera (1996, Hiroshima, NIPAF).

11

Kibontakozás (1991) 4. alternatív művészeti fesztivál, Érsekújvár, Keringő (1991) Mészáros Ottóval, Béka Mozi, Érsekújvár, Élő mobil (1992) Transart Communication, Érsekújvár, Discorbie (1997) Performance festival For Eyes and Ears, Odense, Sétaú opera, (1996, NIPAF, Hiroshima).

11

Concerto for concrete (1991) s I. Németh a O. Mészárosom, na Hlavnom námestí v Nových Zámkoch odohrali koncert na netradičných nástrojoch. Pod taktovalou J. R. Juhásza hálzáli piesok lopatami do miestáčiek, Japonská zvuková inštalácia (1996) Hiroshima, BIG DRUM, Osaka – nahrával a vrstvili zvuky rôznych predmetov, ktoré našiel na mieste.

Concerto for Concrete (1991) with I. Németh and O. Mészáros, on the Main Square in Nové Zámky they performed a concert on unusual instruments and under conduct of J. R. Juhász they threw sand with shovels into concrete mixer, Japanese Sound Installation (1996) Hiroshima, "BIG DRUM", Osaka – he recorded and layered sounds of various objects he found on the place.

prebiehal aj performance na tematicky zameranom festivale **Transart Communication** v Nových Zámkoch (**Fungujúce helmy**, 2005). V závere svojho vystúpenia sa objavil autor s novou rekvizitou: s helmou zakončenou lievkom gramofónu. Dvojité rolo rekvizity a diela mapoval na sprievodnej výstave v Klube Bar-oko (**Fungujúce helmy**, 2005). O rok neskôr pokračoval v projekte, na festivale aj s výstavou, v Galérii umenia v Nových Zámkoch 12. Jeho rastúcu konštruktérsku väšeň sprevádzala zberateľská väšeň, zameraná na predmety s logom **His Master's Voice**. Proces tvorby zbierky zapojil do performance na festivale v Bostone (2006), kde predmety objednal cez internet. Využil možnosti rýchleho komunikačného kanálu. Zbierku, spolu s novými fungujúcimi objektmi, predstavil na výstave **His Master's Voice** v Galérii umenia v Nových Zámkoch (2007), ktorú koncipoval ako poctu Francisovi Barraudovi, autorovi obrazu *Pes pozerajúci a počúvajúci gramofón* (1899) – a predlohy známeho loga. • Multifunkčný projekt **His Master's Voice** vstúpil do ďalšej fázy pod názvom **Možná minulosť** (2008 – 2010) s performance v Toronte. J. R. Juhász zhrnul v ňom tému – parodoval koncept fungujúcich heliem. Počas simultánneho filmového premietania dobových nahrávok zo štúdia Thomasa Alvu Edisona (*Silný muž*, 1896, *Bozk*, 1896), uhnetol z mýky provízoru príbu, nasadil ju

was presented here, in which separate working phases as assembly, putting into function, presentation of objects and a concert made the context of the performance. In a similar way the performance on the thematically oriented **Transart Communication** festival in Nové Zámky (**Functioning Helmets**, 2005) was presented. At the end of his performance, the author came with a new prop: a helmet blended with a gramophone funnel. He mapped the double role of props and art at the exhibition in Cuba, entitled Bar-oko (**Functioning Helmets**, 2005). A year later, he continued in the project, also with an exhibition at the festival, in the Art Gallery in Nové Zámky 12. Konstruktóri szenvedélye gyűjtőszenvédelyel párosult – amely a **His Master's Voice** logóval ellátott tárgyakra irányult. Sőt, a bostoni fesztiválon előadott performanszába (2006) a gyűjtés folyamatát is bevonta. A felhasznált tárgyakat interneten rendelte. Élt a gyors kommunikációs eszköz adta lehetőségekkel. A gyarapodó gyűjteményt új objektkekkel kiegészítve, a **His Master's Voice** c. kiállításon mutatta be, az érsekújvári Művészeti Galériában (2007) – amelyet Francis Barraudnak, a Gramofont néző és hallgató kutya kép festőjének – az ismert márkafigurával alkotójának ajánlott. • A multifunkcionális projekt **Lehetséges múlt** címmel, Torontóban, egy látványos performancsával lépett következő fázisába (2008 – 2010). Juhász R. J. összegezte a témat –

a montázs, működtetés, a tárgyak bemutatása és a koncert – a fellépés tartalmával váltak. Hasonló szellemben zajlott, a **Transart Communication** fesztívál tematikus évfolyamán (**Működő sisakok**, 2005), Érsekújvárban bemutatott performansz, melynek végén új kellékkel jelent meg: fején egy gramofontölcsében végződő sisakkal. A kellék és műtárgy kettős szerepét vizsgálta a fesztivál párhuzamosan bemutatott kiállításon, a Bar-oko Klubban (**Működő sisakok**, 2005). Egy évre műlva folytatta a projektet a fesztiválállal egybekötött kiállítással az érsekújvári Múvészeti Galériában 12. Konstruktóri szenvedélye gyűjtőszenvédelyel párosult – amely a **His Master's Voice** logóval ellátott tárgyakra irányult. Sőt, a bostoni fesztiválon előadott performanszába (2006) a gyűjtés folyamatát is bevonta. A felhasznált tárgyakat interneten rendelte. Élt a gyors kommunikációs eszköz adta lehetőségekkel. A gyarapodó gyűjteményt új objektkekkel kiegészítve, a **His Master's Voice** c. kiállításon mutatta be, az érsekújvári Művészeti Galériában (2007) – amelyet Francis Barraudnak, a Gramofont néző és hallgató kutya kép festőjének – az ismert márkafigurával alkotójának ajánlott. • A multifunkcionális projekt **Lehetséges múlt** címmel, Torontóban, egy látványos performancsával lépett következő fázisába (2008 – 2010). Juhász R. J. összegezte a témat –

a korunoval soškou šijacieho stroja s gramofónom. Kulinársky experiment, s nádyhom *Vanitas*, ukončil zasadnením torza gramofónu do cesta a spustením hudby. V pseudoarcheologickom výlete do minulosti technických vynálezov pokračoval na festivale **Crosshearing** v Budapešti (2009). S Milanom Adamčiakom zahral koncert na troch objektoch. Efektnú kulisim im tvoril videozáZNAM *Skúšobného filmu* (1894) zo štúdia T. A. Edisona, kde prvýkrát pred vynálezom zvukového filmu, bolo možné súčasne vnímať obraz a počuť zvuk 13. • K vrcholným kúskom série patrí neprenosný mega-objekt, vytvorený pre výstavu v Galérii súčasného umenia v Dunajskej Stredie (**His Master's Voice / Možná minulosť**, 2009). Vznikol spojením trupov štyroch šijiacich strojov s kovovými trubicami ústiacimi do štyroch lievikov gramofónu, ktoré boli nasmerované k uchu poslucháča. Ten, po simultánnom spustení, dostał maxidávku hudby. Takýto nezvyčajný koncert zažil Ben Patterson, ked giganticky objekt expandujúci do priestoru spojazdnili J. R. Juhász, Milan Adamčiak, Zsolt Sőrés a Jozef Cseres (2009). • Doteraz záverečným partom k **His Master's Voice** je mobilný fungujúci objekt (**Noiseboard** 14, 2009 – 2010). Jeho princíp je jednoduchý: objekt, vytvorený z trupu šijacieho stroja a gramofónu, namontoval autor na „skejtbor“ a prenesol ho z interiérov či pôdi, na ulicu.

egyben a **Működő sisakok** konceptjét parodizálta. Thomas Alva Edison stúdiójából származó korbeli filmek (*Erős férfi*, 1896, *Csók*, 1896) vetítése alatt, vizzel kevert lisztből egy sisakot gyúrt, majd fejére helyezte, s végül a varrógép és gramofon miniatűr szobrával koronázta. A konyhai remeklesné induló, Vanitast idéző kísérlet – a gramofon-torzo tészta illesztése után, egy lemez lejátszásával zárt. • A technikai felfedezések korába való pszeudo-archeologikus kirándulás, a budapesti **Crosshearing** fesztiválon folytatódott (2009). Milan Adamčiakkal három objekten koncerteztek. Határos vizuális kulisszát alkott ehhez a T. A. Edison stúdióból való *Kísérleti film* (1894), ahol a hangos film feltalálása előtt, először lehetett egyszerre látni a képet s hallani a hangot 13. • A sorozat csúcsteljesítményei közé tartozik a dunaszerdahelyi Kortárs Művészeti Múzeumban zajló kiállításra (**His Master's Voice / Lehetséges múlt**, 2009) készült, elmozdithatatlan mega-objekt. Négy varrógéptörsre szerelt, hatalmas fémcsovékhez erősített, négy gramofontölcsérben végződött, amelyek a látogató füleihez vezettek. A szerkezet szimultán beindítása után, maximális zene-adagot kapott. Ilyen nem minden nap koncertben volt része Ben Pattersonnak, amikor az egész térbe kiterjedő gigan tikus objektet Juhász R. J., Milan Adamčiak, Sőrés Zsolt és Jozef Cseres szolgáltatták meg (2009).

2008
Possible Past

His Master's Voice
A multifunctional project
Multifunkcionális projekt

Boston USA
2006

Toronto
Multifunkčný projekt

1 2

MOŽNÁ MINULOSŤ
fotozáZNAM akcie3 4
POSSÍBLE PAST
| photographic record
of the action
LEHETSÉGES MÚLT
fényképfelvétel

1 2

POSSÍBLE PAST
| photographic record
of the action
LEHETSÉGES MÚLT
fényképfelvétel

1 2
HIS MASTER'S VOICE
fotozáZNAM akcie
| photographic record
of the action
13

12
Fungujúce helmy 2 (2006).
Výstavy sa zúčastnil:
Functioning Helmets 2 (2006).
On the exhibition participated:
Működő Sisakok 2 (2006).
A kiállításon részt vettek:

Václav Strátil, Imre Dénes,
Peter Kalmus, István Kovács,
Peter Maukš Voda, Ben
Patterson, Benoit Maubrey
HEye RMEarS, Josef Daněk,
J. R. Juhász.

13
„Na festivale som mal spoločný koncert s Milantom Adamčiakom – HMV interaktívna zvuková inštalácia, počas ktorého som premietal experimentálny film Edisona z roku 1896, kde predstavil, ako sa v tom čase nahrával zvuk (použitím takého istého lieviku, ako som použil v inštalácii / ku koncertu) a vo filme počas nahrávania dvaja muži tancujú. Bol to prvý pokus na realizáciu filmu so zvukom.“
In: Juhász, R. J.: Opisy performance. Autorské texty k výstave v Galérii umenia Ernesta Zmetáka v Nových Zámkoch, 2013.

„I had a concert with Milan Adamčiak at the festival, the HMV interactive sound installation, during which I presented Edison's experimental film from 1896 in which he introduced the way he recorded sound (by using the same funnel I used in the installation to the concert) and in the film, two men are dancing during the recording. It was the first attempt to make a film with sound.“
In: Juhász, R. J.: Description of Performance. Texts of the author to the exhibition in Ernest Zmeták Art Gallery in Nové Zámky, 2013.

14

Autor ho rádi do série **Paranormálnych športových aktivít** – napriek tomu, že formálne i koncepcne viac zapadá do série **His Master's Voice**, respektive **Možná minulosť**.

„A fesztiválon háróm **HMV interaktívna hang-instaláció** adtunk koncertet Milanol Adamčiakkal, úgy, hogy közben Edison 1896-os kísérleti filmjét vetítettem, amiben bemutatja, hogyan rögzítettek annak idején a hangot (ugyanazokat a tölcseket használva, amelyeket az installációhoz / koncerthez használtam, miközben a filmen két férfi táncolt). Ez volt az első kísérlet a „hangosfilm“ megalakítására.“
In: Juhász, R. J.: Performanszleírások. Az Ernest Zmeták Galériában, Érsekújvárban zajló kiállításhoz, 2013.

Brázdil ulice na pojazdnom gramofóne – na hlave so starou motorkárskou čiapkou a s imidžom cestovateľa z dávnych čias. Občas sa zastavil, spríjemnil deň okolojdúcim hodbou (**Noiseboard**, Infr'aktion, Séte, 2009). • Najblížším príbuzným týchto objektov, až na akustické experimenty prapredkov z čias avantgardy, sú zvláštne sochársko-hudobné kreácie Viktora Loisa **15**. Vznikajú od roku 1987 z časti industriálnych nájdených predmetov – čo sa podpísalo aj na ich zvukovom registri. Sú industriálnymi analógiami bežných strunových, dychových a bicích nástrojov, ktoré autor so svojou skupinou nesmiere invenčne používa na koncertoch. Naopak, fungujúce objekty série **His Master's Voice** – majú reprodukčný charakter – sprostredkujú dobovú hudbu, prípadne verzie ich tvorivého remixu. Oba typy objektov majú aj estetický rozmer: chladná, nezámerná strojová krásu diel Viktora Loisa je však odlišnej, drsnejšej povahy, ako paráda známej vizuálnej metafore **16**: poetická krása ani zdaleka nie náhodného stretnutia šijacieho stroja s gramofónom.

such unusual concert when the gigantic object expanding into space was put to function by József R. Juhász, Milan Adamčiak, Zsolt Sőrés and Jozef Cseres (2009). • Until today, the last part of **His Master's Voice** is a mobile functioning object **Noiseboard 14** (2009 – 2010). It is of easy principle: the object, created from the body of a sewing machine and gramophone was placed on a "skateboard" and the author took it from interior or stages out in the street. He was riding the streets on a mobile gramophone – with an old motorbike cap on his head – with image of a traveller from old times. From time to time, he stopped and made the passers-by day more pleasant by playing music (**Noiseboard**, Infr'aktion, Séte, 2009). • The closest relatives to these objects, except of acoustic experiments of ancient predecessors from times of avant-garde, are the strange sculptural-musical creations of Viktor Lois **15**. Oppositely, functioning objects of the **His Master's Voice** series are of reproductive character – they provide old music, respectively versions of their creative remix. Both types of these objects also have an aesthetic dimension: the cold, unintentional industrial beauty of Viktor Lois's works are of a different, more rough character, as a paraphrase of the known visual metaphor **16**: the poetic beauty of a far not coincidental meeting of a sewing machine with a gramophone.

His Master's Voice eddiži záróakkordja, egy mobil működő objekt (**Noiseboard 14**, 2009 – 2010). Alapötlete egyszerű: egy varrógéptörsből és gramofonból készült objektet, alkotójuk gördeszkára szerelt és a belső terekből, vagy koncerttermekből, kivitte az utcára (**Noiseboard**, Infr'aktion, Séte, 2009). Járta az utcákat a mobil gramofonnal – fején egy régi motorossapkával, letűnt idők utasainak imázsát megidézve. Néha megállt és zenével varázsolta különössé az arra járók napját (**Noiseboard**, Infr'aktion, Séte, 2009). • Objektjeinek legközelebbi rokonai, az avantgárd ősök akusztikus kísérletei kívül, Lois Viktor **15** különleges szobrászati-hangszeres kreációi. 1987-től készülnek, indusztriális talált tárgyak részeiből – ami nyilván tetten érhető hangszerek. A hagyományos fúvós-, húros- és ütőhangszerek indusztriális analógiái, melyeket a művész és zenekara rendkívüli érzékkel szólaltatnak meg koncertjeiken. Viszont a **His Master's Voice** sorozat működő objektjei – reproduktív jellegűek – korabeli zenét játszanak le, illetve azok kreatívan értelmezett remixét. Mindkét típusnak megvan a maga esztétikai dimenziója is: Lois Viktor műveinek hideg, gémies önmagában való szépsége más, nyeresebb jellegű, mint az ismert vizuális metafora **16** parázsának: a varrógép és a gramofon korántsem véletlen találkozásának költői szépsége.

14
The author's lists it among the series of **Paranormal Sport Activities** – despite the fact that formally and conceptually, it fits more to **His Master's Voice** series – **Possible Past**.

A szerző a **Paranormális sport tevékenységek** sorozatba sorolja őket – annak ellenére, hogy formálag és koncepcióját is tekintetbe véve jobban beilleszkedik a **His Master's Voice** – vagy a **Lehetséges mult** c. sorozatba.

15
Viktor Lois so svoju skupinou v rôznej zostave (**Lois Viktor Band**) – viackrát vystupoval v Nových Zámkoch na festivaloch. V roku 1990 s **Lois Ballast**, v r. 1991 – 1992, 1997 s **Tundra Voice**.

Viktor Lois with his band in various variations (**Lois Viktor Band**) – he performed in Nové Zámky, on festivals, for more times. In 1990 with **Lois Ballast**, in the years 1991 – 1992 and in 1997 with **Tundra Voice**.

Lois Viktor különböző fellállású zenekarával – többször fellépett a Juhász R. J. által szervezett fesztiválokon, Érsekújvárban. 1990-ben a **Lois Ballast**-tal, 1991 – 1992, 1997-ben a **Tundra Voice**-al.

2009
Magyarország
Possible Past

Crosshearing
Budapest

1 2 MOŽNÁ MINULOSŤ | s Milantom Adamčiakom | fotozáčnam akcie
POSSIBLE PAST | with Milan Adamčiak | photographic record of the action
LEHETSEGES MULT | Milan Adamčiakkal | fényképfelvétel

Parallelne s **His Master's Voice**, J. R. Juhász pracoval na „Gesamtkunstwerk“ iného typu, kde sa prelinali role organizátora, prednášateľa, výtvarníka a performeru. Pri príležitosti 120. výročia narodenia rodáka medzinárodného vyznamu, Lajosa Kassákova (1887 – 1967), organizoval sympózium **Kassákovo kód** (2007) **17**, ktorého multimediálna časť sa konala v Galérii umenia **18** – súčasne s výstavou **Pocta Kassákovovi**³ **19**. Všetky jeho príspevky niesli názov podujatia: **Kassákovo kód**. Na výstavu pripravil asambláz z drevených tlačiarenských matíc, kde zúžitkujúc ich vizuálno-poetickej kvality, parázoval konstruktivistické princípy montáže. Počas roku nápad rozvinul v sérii diel **20**. V performance v rámci multimediálneho večera nadviazal na fluxusové rituálne kráčanie po cestovinách (*In memoriam Dick Higgins*, 1999, Budapešť). Symbolicky pripomenal dôležité zastávky Kassákovo života – Nové Zámky, Viedeň a Budapešť – prešiel k nápisu **MÚZEUM** na podstavci a ukončil vystúpenie obradnou poklonou symbolickej reprezentácií inštitúcie. (Seba)ironické gesto adresoval legendárnej osobnosti avantgárd (ktorý už prešiel kanonizáciu dejín umenia) – v ustanovizni, ktorá spravuje časť jeho pozostalosti. Poukázal tak na relativitu zdanlivu nepreklenutelných paradoxov medzi revoltoiu a inštitucionalizáciou avantgárdy. • Nezvratnosť procesu historizácie a „muzealizácie“ si uvedomuje o to viac, že

Paralelne s **His Master's Voice**, J. R. Juhász pracoval na „Gesamtkunstwerk“ iného typu, kde sa prelinali role organizátora, prednášateľa, výtvarníka a performeru. Pri príležitosti 120. výročia narodenia rodáka medzinárodného vyznamu, Lajosa Kassákova (1887 – 1967), organizoval sympózium **Kassákovo kód** (2007) **17**, ktorého multimediálna časť sa konala v Galérii umenia **18** – súčasne s výstavou **Pocta Kassákovovi**³ **19**. Všetky jeho príspevky niesli názov podujatia: **Kassákovo kód**. Na výstavu pripravil asambláz z drevených tlačiarenských matíc, kde zúžitkujúc ich vizuálno-poetickej kvality, parázoval konstruktivistické princípy montáže. Počas roku nápad rozvinul v sérii diel **20**. V performance v rámci multimediálneho večera nadviazal na fluxusové rituálne kráčanie po cestovinách (*In memoriam Dick Higgins*, 1999, Budapešť). Symbolicky pripomenal dôležité zastávky Kassákovo života – Nové Zámky, Viedeň a Budapešť – prešiel k nápisu **MÚZEUM** na podstavci a ukončil vystúpenie obradnou poklonou symbolickej reprezentácií inštitúcie. (Seba)ironické gesto adresoval legendárnej osobnosti avantgárd (ktorý už prešiel kanonizáciu dejín umenia) – v ustanovizni, ktorá spravuje časť jeho pozostalosti. Poukázal tak na relativitu zdanlivu nepreklenutelných paradoxov medzi revoltoiu a inštitucionalizáciou avantgárdy. • Nezvratnosť procesu historizácie a „muzealizácie“ si uvedomuje o to viac,

A **His Master's Voice** sorozattal párhuzamosan, Juhász R. J. egy más típusú **Gesamtkunstwerken** is dolgozott, ahol a szervező szerepe összeolvadt az előadó, képzőművész és a performer szerepével. A nemzetközi jelentőségű, érsekújvári származású művész, Kassák Lajos (1887 – 1967), születésének 120. évfordulója alkalmából, A **Kassák-kód**¹⁷ címmel (2007), rendezvény-sorozatot szervezett, melynek multimediális része a Művészeti Galériában zajlott¹⁸ – egyidőben a **Tisztelet Kassáknak**³ c. kiállítással¹⁹. minden munkája a rendezvény címét, A **Kassák-kód**-ot viselte. A kiállításra egy asszemblázst készített, régi nyomai fa-betűmátricákból, ahol vizuális költsézkritikai kvalitásaiakat érvényesítve, a konstruktivista montázelvet parázoza. Az év további folyamán, az ötletet egy sorozatban dolgozta fel²⁰. A multimediális esten előadott performanszából, a rituális fluxusos tésztánjárás idézte (az *In memoriam Dick Higgins* ből, 1999, Budapest). Szimbolikusan utalt Kassák életének főbb állomásaira – Érsekújvárra, Bécsre és Budapestre – végül megállt a posztmánsre helyezett **MÚZEUM** felirat előtt – és meghajtott az intézmény szimbolikus reprezentációjára előtt. Ezzel az (ön)ironikus gesztussal tisztelgett az avantgárd legendás személyisége előtt (akit már kanonizált a művészettörténet) – abban az intézményben, amely hagyatékának egy részét őrizi. Ezúttal az avantgárd lázadásának és

Homage to Predecessor

Tisztel a nagy elődnek
Pocta velkému predchodcovi
Pocta Kassákovovi

1 2 **KASSÁK KÓD** | fotozáčnam akcie
KASSÁK CODE | photographic record of the action
A KASSÁK KÓD | fényképfelvétel

17
Sympózium sa konalo v dňoch 22. – 24. marca v CSEMADOK-u v Nových Zámkoch (konferencia) a Galérii umenia (výstava, a multimedia evening, 23. marca). Na sympózium vystúpili:

The symposium took place from 22nd to 24th March in CSEMADOK in Nové Zámky (the conference) and in the Art Gallery (exhibition and multimedia evening, on 23rd March). On the symposium, the following presented themselves:

A szimpózium március 22 – 24-én volt Érsekújváron. A CSEMADOK-ban zajlott a konferencia, a multimedia est pidig a Művészeti Galériában (március 23-án).

He displayed them on the exhibition **His Master's Voice** in Galérii umenia in Nových Zámkoch (2007) and listed them into the collection of poetry **Dismantle It. Nap** Publishing, Dunajská Streda, 2008.

A **His Master's Voice** kiállításon mutatta be öket a Művészeti Galériában, Érsekújvárott (2007) és besorolta őket **Szedd szét** c. kötetébe. Nap Kiadó, Dunaszerdahely, 2008.

On the multimedia evening, the following took part:

A multimediális esten felépett:

Katalin Ladik, Michel Giroud,

Ákos Székely, Anat Pick,

J. R. Juhász, Tibor Papp, Péter

Suhajda, János Saxon Szász,

Zsuzsa Dárdai, Tibor Zalán,

Józef Cseres, János Fajó,

György Galánta.

On the multimedia evening, the following took part:

A multimediális esten felépett:

Katalin Ladik, Michel Giroud,

Ákos Székely, Anat Pick,

J. R. Juhász, Tibor Papp, Endre Szkárosi,

Gábor Tóth.

19
Výstava v koncepcii Heleny Markuskovej.
Exhibition in the concept of Helena Markusková.
A kiállítás Helena Markusková koncepciójában.

He displayed them on the exhibition **His Master's Voice** in Galérii umenia in Nových Zámkoch (2007) and listed them into the collection of poetry **Dismantle It. Nap** Publishing, Dunajská Streda, 2008.

He displayed them on the exhibition **His Master's Voice** in the Art Gallery in Nové Zámky (2007) and listed them into the collection of poetry **Dismantle It. Nap** Publishing, Dunajská Streda, 2008.

A **His Master's Voice** kiállításon mutatta be öket a Művészeti Galériában, Érsekújvárott (2007) és besorolta őket **Szedd szét** c. kötetébe. Nap Kiadó, Dunaszerdahely, 2008.

On the multimedia evening, the following took part:

A multimediális esten felépett:

Katalin Ladik, Michel Giroud,

Ákos Székely, Anat Pick,

J. R. Juhász, Tibor Papp, Péter

Suhajda, János Saxon Szász,

Zsuzsa Dárdai, Tibor Zalán,

Józef Cseres, János Fajó,

György Galánta.

že aj sám sa stáva jeho objektom. Pred rokom vyšla monografia autora s príspevkami Pétera H. Nagya, Michala Murína a Jozefa Cseresa (Paraf, 2006). Následne vyšiel súbor jeho vizuálnych básní, ktorý upozornil na túto klúčovú oblasť jeho literárnej činnosti (**Si v obraze?**, 2006). Po dlhšej prestávke znova písal básne, prenášal koláže myšlienok do metaforickej reči poézie. V ďalšej zbierke, s nádyhom transkontinentálneho putovania, sa prelínali aforistické impresie z cest i všednej reality, autobiografické prvky a snové obrazce (**Rozober to**, 2008). • Bodkou za jubilejným rokom bol ním zostavlený grafický album **Kassákóv kód** (2008) s dielami 13 umelcov²¹. Súčasť albumu tvorí aj plagát, kde autor predstavil prehľadnú bibliografiu Kassákóvych literárnych diel²², ktoré vyšli počas života umelca – vyskúšal aj rolu bádatela. Výsledky svojho výskumu prezentoval na konferencii²³ v Petőfi Irodalmi Múzeum v Budapešti (2010).

• Rok 2007 bol jubilejným rokom aj pre skupinu **STÚDIO ERTÉ**, ktorú pred dvadsiatimi rokmi založili J. R. Juhász, Ilona Németh, Ottó Mészáros a Attila Simon, ako tvorivé združenie a platformu pre experimentálne a netradičné umelecké žánre. Vošla do povedomia najmä vďaka umelecko-organizačným aktivitám. Jej líder, J. R. Juhász, v roku 2007 ohlásil koniec činnosti formácie. Uzavrela sa tak jedna vzrušujúca kapitola v dejinách alternatívnej scény. Gábor Huszegyi a Zsolt Sörés zhodnotili pôsobenie **ERTÉ** v domácom i medzinárodnom kontexte v publikácii *Transart Communication* (2008). • Performer sa postupne etabloval na domácej scéne. S performance **Black to Back** (2009), sa predstavil na vernisáži výstavy **Osem-desiate** v Slovenskej národnej galérii, ktorá

21

János Fajó, Tibor Papp,
Pál Nagy, Zsuzsa Dárdai, János
Saxon Szász, Gábor Tóth,
Ákos Székely, Bálint Szombathy,
Endre Szkárosi, Michel Giroud,
Nicola Frangione, J. R. Juhász,
László S. Simon.

22

V roku 2010 vyhotobil plagát s fotografiami obálok všetkých Kassákových literárnych, publicistických a teoretických diel, ktoré využívala jeho žiata.

In 2010 he created a poster with photographs of covers of all Kassák's literary, journalistic and theoretical works that had been published during his life.

A 2010-ben készült plakát
Kassák összes életében
megjelent irodalmi, publicisztikai
és elméleti művei címlapjának
fotóját tartalmazta.

- He realizes the irreversibility of the historization process and “musealization” the more due to the fact that he himself becomes its object. A year before a monograph of the author was published, with contributions from Péter H. Nagy, Michal Murín and Jozef Cseres (Paraf, 2006). A collection of his visual poems followed. It reminded the public on the key sphere of his literary activities (**Are you in touch?**, 2006). After a longer pause he continued in writing poems, he transferred collages of his thoughts into metaphorical language of poetry. In the next collection, with a hint of trans-continental wander, aphoristic impressions from travels interwoven with everyday reality, autobiographic elements with dreamy images (**Dismantle it**, 2008) appear. • The dot after the jubilee year was represented by a graphic album **Kassák Code** (2008) arranged by him. It contains works of 13 artists²¹. A poster is part of the album. The author introduced a clear bibliography of Kassák's literary works²² that were published during the artist's life – he also tried out the role of a researcher. He presented the results of his research at a conference²³ in Petőfi Museum of Literature in Budapest (2010). The year 2007 was the jubilee year also for his group **STÚDIÓ ERTÉ** that had been founded twenty years ago by J. R. Juhász, Ilona Németh, Ottó Mészáros and Attila Simon as a creative ensemble and platform for experimental and untraditional artistic genres. It became to be known mainly due to artistic-organizational activities. Its leader, J. R. Juhász, announced the end of the group's work in 2007. Thus, one exciting

tevézelményesülésének áthidalhatatlannak tűnő paradoxonjainak relativitására céltzott. • A „muzealiázálás” folyamata feltartóztathatatlanúságának annál is inkább tudatában van, mivel őt is érinti. Egy évvel korábban megjelent monográfiája H. Nagy Péter, Michal Murín és Jozef Cseres szövegeivel (Paraf, 2006). Ugyanabban az évben kiadták vizuális költeményeinek gyűjteményét – amely felhívta a figyelmet irodalmi munkásságának erre a kulcsfontosságú oldalára is (**Képben vagy?**, 2006). Hosszabb szünet után ismét verseket írt, gondolat-kollázsait a költészettel metaforikus nyelvérére fordította. A következő, transzkontinentális vándorlás hangulatát idéző kötetében – elmosódik a határ utazásainak aforisztikus impressziói és a hétköznapi valóság, az önéletrajzi mozzanatok s a képzelet villanásai között (**Szedd szét**, 2008). • A jubileumi év akciói, a 13 művész 21 alkotását tartalmazó, A **Kassák-kód** grafikai albummal (2008) zárultak. Az album része volt egy Juhász R. J. által készített kolákát is, amely Kassák életében megjelent irodalmi műveinek 22 áttekinthető bibliográfiáját tartalmazta. Kipróbalta itt a kutató szerepét is. Kutatásainak eredményét Budapesten, a Petőfi Irodalmi Múzeumban rendezett konferencián 23 tartott előadásában tárgyalta (2010). • A 2007-es év a **STÚDIÓ ERTÉ** számára is jubileumi év volt. Az alakító csoporthoz és experimentális műfajok plattformját, húsz évvel ezelőtt alapította Juhász R. J., Németh Ilona, Mészáros Ottó és Simon Attila. A köztudatba töleg művészeti-szervezői munkásságukkal kerültek be. A csoport lídere, Juhász R. J., 2007-ben bejelentette működése végét. Ezzel lezárt egy zgalmas fejezet az alternatív színtér történetében. Az **ERTÉ** tevékenységét Hushegyi Gábor

chapter in history of the alternative scene came to an end. In the publication *Transart Communication* (2008), Gábor Huszegyi and Zsolt Sőrés evaluated the activity of ERTÉ in domestic and international context. The performer gradually gained his place on the domestic scene. With his performance **Black to Back** (2009), he introduced himself at the opening of the exhibition **Eighties** in the Slovak National Gallery. It mapped the post-modern tendencies in Slovak painting. He used one of his multifunctional props: a black plastic bag that had been used for the first time in **Go Go Back**, on a festival in Mexico (1993). At festival scenes, it had its most frequent era in the years 1995 – 1998²⁴. The author filled the inner yard of the Slovak National Gallery with eight blown up twenty meters high plastic bags and he took a walk among them. From almost nothing he created a temporary gigantic labyrinth, which could be entered but the audience was not attracted by that possibility. It was maybe due to ambivalent aesthetic effect of the installation that attracted but also repelled. Its more intimate and spiritual visual parallel can be found in the **Breathing Floor** (1998) by Ilona Németh – in the decisive installation with a strong metaphoric subtext. In comparison with the artificial character of her ephemera work, in his performance, J. R. Juhász dealt mainly with double identity of the prop-installation, with filling the empty form by meaning. But his gesture was exhausted in the aggressive effect of space capturing. As if the idea of “promotion” of a banal material’s effect and his ironic intervention into the gallery space would lose its load.

Sőrés Zsolt értékelték hazai s nemzetközi kontextusban, a *Transart Communication* (2008) c. unkájukban. • Juhász R. J., a performer jelenliséget fokozatosan felismerte a hazai színtér is. **Black to Back** c. performansszal (2009), bemutatkozott a Szlovák Nemzeti Galéria *Nyolcvanasak* kiállítása megnyitóján, amely a posztmodern tendenciáit mutatta be a szlovák művészettel. Multifunkcionális kellékei közül a fekete plasztikzsápot használta, amely először a mexikói fesztiválon ükkant fel, 1993-ban, a **Go Go Back** c. performanszban. Legmozgalmasabb korszaka a nemzetközi szcenán az 1995 – 1998-as évekre esik **24**. Szüttal a szerző nyolc húszméteres, felfújt zsákkal töltötte meg az SzNG belső udvarát, majd járkált közöttük. A galéria üres terét, a barokkosan expandáló installáció ürességével töltötte meg. Szinte „semmiből” csinált egy gigantikus ideiglenes labirintust, aholá be lehetett lépni – bár ez a lehetőség nevezésből csábította a jelenlévőket. Nyilván az installáció ambivalens esztétikai hatásának következtében, amely egyaránt vonzott, ugyanakkor tasztított. Intimebb és átszellemültebb vizuális párhuzamát egyszámolhatjuk Németh Ilona **Lélegző padlójának** (1998) – metaforikus tartalmakat sugalló, kulcsfontosságú művében. A kizárolag műalkotásként szereplő efemer-hatású installációval szemben, Juhász R. J. performanszában a kellék-installáció tettős idenditásából indul ki, az üres forma telentéssel telítéséből. Gesztusa azonban kimerült a tért agresszív kisajátításában. Mintha, ebben az esetben, a banális anyag célszerűségének „elmagasztalása” – s a galéria terének ironikus foglalása, valahogy elvesztette volna a súlyát.

Black to Back

Problem of musealization

2002

Česká Slovenská Slovenská 2003

Bialistava

2 BLACK TO BACK fotozáznam akcie | photographic record of the action | fényképfelvétel

J. R. Juhász vystupuje prevažne sám. Medzi jeho akčnými prejavmi sa nájdu „komunikačné cvičenia“, ktoré sú založené na aktivizácii diváka či performance happeningového typu, kde vtiahne prítomných do deňa alebo intervencie, kde z okoloidúcich sa môžu stať účastníci udalosti. Príležitostne sa objavujú aj spoločné performance, kde roly aktérov sú dané alebo sa odvájajú spontánne. V spoločnej performance so **Zuzanou Žabkovou – Sedem šálok pre Terpischoré** (2009), ide o kombináciu oboch možností. Impulzom k spolupráci bol festival v Monze, kam pozvali dvojice, z ktorých jeden sa venoval tanečnému umeniu. J. R. Juhász reagoval na zameranie festivalu: koncipoval groteskú anti-pocutu tanca s rodovými prvками. Vystupoval v subverzívnej roli manipulátora, kým poetickú dvojrolo u tanečnice a „múzy tanca“ stvárnila **Zuzana Žabková**. Performer naznačil kontrast mužského a ženského pohľadu, aj rozdelením scény. Svoje výpady podnikal z mužskej strany, potom, ako vyprázdnil obsah starej debrničky a obliekol si symbolický kostým pozostávajúci zo koženej čiapky, bieleho šálu a dlhého kabátu. Na pozadí lyrickej vizuálnej kulisy filmov **Silný muž** (1896) a **Bozk**

Intermezzo with Terpischoré

A Terpischoré-intermezzo

Intermezzo s Terpischoré

Juhász R. J. többnyire egyedül lép fel. Művei közt akadnak a néző aktivizálásán alapuló „kommunikációs gyakorlatok“, happening-típusú performanszok, melyekben bevonja a jelenlévőket a cselekménybe, vagy intervenciók, ahol a járókelők az események részleteivel válnak. Alkalmiag előfordulnak közös performanszok, ahol a szerep eleve adott, vagy spontán cselekmény. **Zuzana Žabkovával** való közös performanszában (**Hét csésze Terpsichorének**, 2009), az utóbbi kombinációról van szó. Az együttműködés apropója a monzai fesztiválból adódott, ahol a két páros meghívott volt. Juhász R. J. a fesztivál jellegére reagált: egy groteszk tanc-antitiszteletet készített, a gender elemivel átszövve. A manipulátor szubverzív szerepében jelent meg, míg a táncoznő és a „tánctáncosának“ poetikus kettős-szerepét **Zuzana Žabková** alakította. A férfi és női nézet ellentétét a színtér elosztásával jelezte. Kitöréseit a férfi oldalról intézte, miután kiürítette egy régi doboz tartalmát és beoltözött a bőrsapkából, fehér sálból és hosszú kabátból álló, szimbolikus kosztümbe. Az **Erős férfi** (1896) és a **Csók** (1896) 25 lírai vizuális kulisszával

(1896) 25 – zasahoval do strhujúceho tanca tanečnice. Postupne ukladai na jej telo šálky, pričom ona pokračovala v tanci. Pribudájúcim počtom šállok bol tanec coraz tažší, namáhavejší, pohyby krčovitejšie – napokon zmeraveli pod farchou „objektívnej reality“. Nad umením triumfovala banalita „naložených povinností“, zvíťazil podvratný plán: znehybní múzu tanca siedmimi hrnčekmi. V dramaticky gradovanom performance J. R. Juhász jednak tanec dekonštruoval, na druhej strane obrátil rolu dávneho gavaliera, ktorého vzdialený príbuzný bránil v sebarealizácii umelkyne. V tejto ambivalentnej anti-pocete rodové aspekty vyplynuli z rôznych aj z povahy tanečného umenia, ktoré býva považované za ženskú doménu. Autor ironicky reflektoval na súboj „rodov“ v rámci umeleckej scény. Inak tento problém sa vyskytuje len výnimco ne v jeho nadčasovo a univerzálne orientovanej tvorbe. Mihal sa v úvodnom projekte **His Master's Voice** (2005).

white scarf and a long coat. On the background of the lyrically visual scene by the films **Strongman** (1896) and the **Kiss** (1896) 25 – he intervened into the breathtaking dance of the dancer. One after another, he put cups on her body, while she continued dancing. By the growing number of cups the dance was more and more difficult, demanding, her movements were gradually spastic – finally they froze under the heaviness of “objective reality”. Banality of “loaded duties” triumphed over art, a subversive plan was the winner: to paralyse the muse of dance by seven cups. In the dramatically graduated performance, J. R. Juhász deconstructed the dance; on the other hand he transformed the role of an ancient gentleman whose far acquaintance hindered the dancing artist in self-realization. In this ambivalent anti-homage, gender aspects resulted from the roles and also from the character of the dance itself, considered to be a feminine domain. The author ironically reflected on the battle of “genders” within the art scene. Otherwise, this problem only seldom occurs in his timeless and universally oriented work. It was slightly present in his initial project **His Master's Voice** (2005).
Külsőben, ez a probléma ritkán fordul elő, időtlen és egyetemesen orientált munkásságában. Villanásszerűen felbukkant a **His Master's Voice** indító projektében (2005).

Monza

25

Pochádzajú zo štúdia Thomasa Alva Edisona.
Thomas Alva Edison
stúdiójából származnak.
Thomas Alva Edison
stúdiójából származnak.

1 2 3 4 5 6
SEDEM SÁLOK
PRE TERPISCHORÉ
fotozánnam akcie
SEVEN CUPS
FOR TERPISCHORÉ
photographic record
HET CSÉSZE
TERPISCHORÉNEK
fényképfelvétel

with:
Zuzana Žabková

Seven Cups for Terpischoré

Taliansko 2009 Italy Olaszország

Na jeseň v roku 2009 realizoval v Brne **Mestské lyžovanie**, ktoré zahrnul do *Paranormálnych športových aktivít* (2003 – 2011). Demonštroval v nich paradoxné činnosti, ktoré činilo absurdnými buď miesto, čas, ročné obdobie, výstroj či rekvizity. Preveroval pritom svoje schopnosti a reakcie náhodných okoloidúcich. Platí to aj pre **Mestské lyžovanie**, kde až na niektoré detaily šlo o „regulerne“ lyžovanie v patričnom výstroji. Nezvyčajným sa stalo „len“ vďaka presunu do mestského prostredia, mimo zimnej sezóny a kurióznej rekvizity fungujúcej helmy s lievkom so zabudovaným GPS. J. R. Juhász chodil po trase podľa navigátora, cestoval mestskou dopravou a „nezámerne“ narúšal plynulosť premávky. Tento scenár zapakoval niekoľkokrát, prispôsobiac sa miestu a okolnostiam. V Ostrave (2010) vyšiel zo zastávky autobusu, zviezol sa električkou, prešiel podchodom, zaradil sa do premávky, zastavoval chodcov či idúce autá. Svojský druh adrenalínového športu vtipne ukončil zjazdom z trávnatého kopčeka. V netradičnej disciplíne v Göteborgu (**Gotheburg Paranormal Sport**, 2011), prešiel vonkajším ostením budovy Múzea súčasného umenia, vyskúšal parapet okna

1 2 PODZEMNÉ LYŽOVANIE
fotozápis akcie
3 UNDERGROUND SKIING
photographic record
of the action
FÓLDALATTI SÍZÉS
fényképfelvétel

In autumn 2009, he realized **City Skiing** in Brno and he included it among his *Paranormal Sport Activities* (2003 – 2011). In this series, he demonstrated paradoxical activities that were absurd either by place, time, season, equipment or props. He also tested his abilities and reactions of the passers by. It is also true about **City Skiing**, which, regarding some details, was about simple skiing in adequate outfit. It became unusual "only" due to moving the activity into the city environment, out of the winter season and using a funny prop – the functioning helmet with a funnel and a built-in GPS. J. R. Juhász moved on the route according to navigation, he travelled by public transport and "incidentally" disturbed the smoothness of traffic. He repeated this scenario for a couple of times, adapting it to places and circumstances. In Ostrava (2010), he started his route from a bus stop, continued by tram, walked through the underground, became part of the traffic, stopped pedestrians or moving cars. He finished that individual sort of adrenaline sport in a funny way – he went downhill from a small hill covered with grass. In **Gotheburg Paranormal Sport** (2011), he walked the ex-

2009 ťažen Brünnben, megvalósította a **Városi sízést**, amelyet besorolt a *Paranormális sport tevékenységek* (2003 – 2011) közé. Paradox helyzeteket demonstrált bennük, melyeket a hely, idő, évszak, szerelés, vagy a kellékek – tettek abszurddá. Egyben saját képességeit és a járókelők reakcióit tesztelte. Érvényes ez a **Városi sízésre** is, ahol eltekintve néhány részlettel, „szabályos“ sízésről volt szó, megfelelő szerelésben. Szokatlannak „csupán“ a városi környezetbe sísezzen kívül való áthelyezése és a kuriózumszerű kellék – a gramofontölcsérel és beépített GPS-szel ellátott működő sisak tette. Juhász R. J. követte a navigátor által megadott útvonalat, városi járatokon utazott, „akaratlanul“ zavarta a forgalom folyamatosságát. A helytől és helyzettől függően változva. Ostraván (2010) a buszmegállóról indul, villamospátra szállt, áthaladt egy aluljárón, besorakozott a járművek közé, autókat és járókelőket állított meg. Az extrém sportág sajátos változatát viccesen, egy fűves dombocksról való lesiklással fejezte be. A szokatlan sport-diszciplínában Göteborgban, (**Gotheburg Paranormal Sport**, 2011), végigment

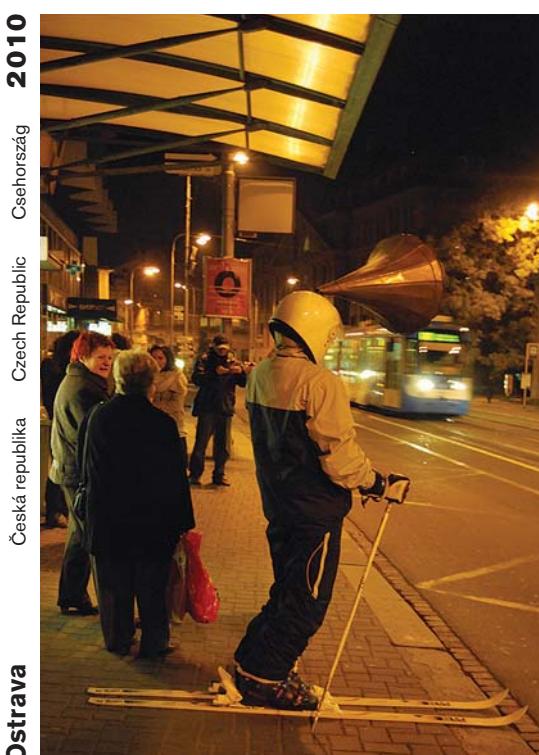
hotela, ako potenciálny skokanský mostík. V úlohe „zablúdeného lyžiara“, vošiel do dráhy idúceho autobusu a električky, zastavoval chodcov, ale aj oni jeho, reagujúc na jeho riskantné počinanie. Scéna v okne hotela pripomíala nezabudnuteľnú akciu Petra Barrene²⁶ na *Transart Communication* v Nových Zámkoch (1997), ktorý s lyžami na nohách balansoval na okraj strechy Kina Mier. Na rozdiel od jeho dramatickej finále, J. R. Juhász riskoval počas celej akcie, realizoval fyzicky náročný performance, ako „sociálny prieskum“, v ktorom sa snažil prelomiť dištanciu ľudu a preniknúť za hranice odcudzenia. Podla göteborgskej akcie nešlo o márný pokus. • Na obnovnom festivale *Transart Communication* (2010), ktorý sa odohrával v Nových Zámkoch a v Komárne a bol koncipovaný ako **Public Dialog**, prienik umenia do verejných priestorov – realizoval na domovskej scéne akciu: **Mestský potápäč**. Siahol do vlastnej minulosti a vrátil do hry potápačský úbor z performance **Na rovnakom mieste IV.** (1989). Chodil po mestách s GPS, tentokrát nebol cudzincom v cudzom meste, ale „zablúdil“ v dobre známom prostredí. Kritické(?) gesto nepochopené rodákmi prevádzoval

a Modern Művészeti Múzeumának kúlső ablaksávján, majd kipróbalta a szálloda ablakpárkányát, mint potenciális síugró-hidat. Az „eltévedett síző“ szerepében beállt egy haladó autóbusz és villamos pályájába, gyalogosokat állított meg s azok is ō – reagálva életveszélyes tettére. A szálloda-ablakában lejátszódó jelenet, Peter Barren²⁶ felejtethetlen fellépését idézte meg, az érsekújvári *Transart Communication*-ról (1997), aki sílécekkel a lábán egyen-súlyozott a Béke Mozi háztetjének szélén. Drámai finaléjával szemben, Juhász R. J., az egész akciu alatt kockázatot. Fizikailag igényes performanszában egyefajta „szociális felmérést“ végzett, melyben igyekezett megtörni az emberek közömbösséget s átlépi az elidegenedés határain. A göteborgi akció alapján, úgy tűnik, kísérlete nem volt hiábavaló. • A megújult *Transart Communication* (2010) fesztiválon, amely két helyszínen, Érsekújvárban és Komáromban játszódott, ugyanakkor mint **Public Dialog**, nyilvános téren zajlott – a hazai terepen, megvalósította a **Városi búvár** c. akcióját. Performer műltjába tért vissza s bevonata a játékba **Az egyhelyben IV.** (1989) c. performansban megjelenő búvárruhát. GPS-szel járkált a városban,

Paranorma Sport Activities

Paranormálne športové aktivity

NIPAF Spring Seminar

1 2 3 MESTSKÉ LYŽOVANIE
fotozápsk akcie
CITY SKIING
photographic record
of the action
VÁROSI SÍZÉS
fényképfelvétel

Brno 2009

26

Markusková, Helena:
TransArt CommuniCation.
Atelier 22/97, 23. 10. 1997.
Markusková, Helena:
TransArt CommuniCation.
Atelier 22/97,
23rd October 1997.

Ostrava 2010

– bizarný básnický obraz v bizarnom prevedení: potápač na súši, záblesk jeho svojrázneho humoru a tautologický prenos vizuálnej metafory do reality. Už na začiatku svojej dráhy upozornil na priehodnosť hraníc medzi žánrami – poéziou a jej akčným prevedením. Z akčnej poézie sa stal performance, medzitým sa však zabudlo na jeho básnický pôvod. Sugestívna jazykových hier a vizuálnych metafor znovužíva v demonštrácii paradoxov **Paranormálnych športových aktivít**. Ďalšou básnickou devízou súrie je: priam blasphemické vzorovanie nemožnému, jeho absurdné dokazovanie prostredníctvom básnického obrazu. Lahko-vážne zotrvanie v pozícii klauna-rebela-antihrdinu. Do súrie patrí aj vizuálne pôsobivý **Mäkký biely stôl** (2011), ktorý predviedol počas Biennále v Benátkach, ale nezávisle od neho, na samostatnom podujatí **Infr'aktion**. Na frekventovanej ulici vedla Giardini stál v čiernom obleku oblepenom suchým zipom, za pingpongovým stolom potiahnutým mäkkou bielou látkou. V ruke s rovnou upravenou raketou, mlčky nabádal k hre okoloidúcich. Nešlo o obyčajnú hru: hráči mali len jednu raketu a loptičky potiahnuté suchým zipom sa vzápäť prilepili na šaty performera.

fotografie | photos by | fotografiák: Marilyn Arsem Nisi Lin

- 1 2** GPS (GOTHENBURG PARANORMAL SPORT)
fotozápis akcie
| photographic record
of the action
| fényképfelvétel
- 3 4**

GPS

on the scene. He walked the town with a GPS, this time he was not an alien in an unknown town, but he "got lost" in a well known surrounding. His critical gesture was not understood by the citizens, but he came over it – a bizarre poetic picture in a bizarre version: a diver on land, a glimpse of his peculiar humour and the tautological transfer of visual metaphor into reality. Already at the very beginning of his career he pointed out a passage in borders between genres – poetry and its action version. Action poetry turned into performance and in between, its poetic origin was forgotten. The suggestive character of word games and visual metaphors came to life again in his demonstration of paradoxes of **Paranormal Sport Activities**. The next poetic advantage of the series is the nearly blaspheme resistance to the impossible, its absurd proof by poetism. A care-free remaining in the position of a clown – rebel – anti hero. The visually impressive **Soft White Table** (2011) also belongs to the series. He presented it during the Biennial in Venice, but independently from it, on the **Infr'aktion** happening. He was standing on a busy street next to Giardini in a black suit taped

ezúttal nem idegen volt egy idegen városban, hanem a jól ismert környezetben „évedt“ el. A helybeliek által nem regisztrált kritikus (?) gesztust – teljesen „lehengerelte“ a szárazon bolyongó bűvár bizarr költői képének elsőprő ereje – sajátos humorának megcsillanása és a vizuális metafora tautologikus valóra váltása. Már pályája elején felhívta a figyelmet a műfajhatárok átjárhatóságára – a költészet és akciós változata között. Az akció-költészettel idővel performansz lett, csakhogy közben feledésbe merült költői eredete. A nyelvi játékok és vizuális metaforák szuggesztivitása, a **Paranormális sport tevékenységek** demonstratív paradoxonjaiban kel újra életre. A sorozat további költői devizája: a lehetetlenkel szembeszálló blaszfémiás dacsolás, s annak költői képpel való abszurd bizonyítása. Egyfajta könnyedséggel-komolysággal vegyes ragaszkodás a clown – lázadó – antihős szerepéhez. A sorozathoz tartozik a vizuálisan hatásos **Puha fehér asztal** (2011) is, melyet a Velencei Biennálé alatt, de attól függetlenül mutatott be az **Infr'aktion** fesztivál keretében. A Giardini mellettí mozgalmas utcán által, tépőzárral preparált fekete öltönyben, egy puha fehér szövettel bevont

Svédország

2011

Gothenburg Paranormal Sport

Svédország

2011

Gothenburg Paranormal Sport

V priebehu dvojhodinovej hry sa zmenil na grotesknú žívú plastiku, obojsýpanú loptičkami. Miesto výhry, účastníci odnášali zážitok z výnimočnej udalosti, zo stretnutia so súčasným umením. • **Paranormálne športové aktivity** naznačujú súvislosti s tvorbou fažiskovej osobnosti slovenského konceptuálneho umenia a pôvodcom univerzálnu-futurologických operácií: **Július Koller** (1939 – 2007). Je známe, že v jeho tvorbe mali svoje pevné miesta aj športové činnosti povyšené na umenie: od úprav tenisového dvorca (**Tenis – Časopriestorové vymedzenie psychofyzickej činnosti matérie**, 15. 7. 1968), po pingpongový zápas na výstave v Galérii Cyriána Majerníka v Bratislave, kde zahráli aj návštěvníci (**Pingpongový klub J+K**, 1970). Július Koller sa zúčastnil niekolika festivalov²⁷ v Nových Zámkoch – a jeho veľká **Vedecko-fantastická retrospektíva** v Slovenskej národnej galérii v Bratislave, sa konala rok pred benátskou akciou J. R. Juhásza. Samozrejme, autor poznal jeho tvorbu. Napriek podobným črtám (vrátane pojmových hier u PŠA, či GPS s U.F.O.), ide o svojráznu transformáciu nájdenej reality do vizuálnej metafory. Jej prímosom je emblematický básnický

with Velcro, behind a ping pong table covered with soft white textile. With a similarly modified tennis racket in his hand, he silently encouraged people to the game. It was not about a usual game: the players had only one racket and the balls covered by Velcro immediately attached to the performer's dress. Within a two-hour game he altered into a grotesque living statue covered with balls. Instead of winning, participants left with experience from an extraordinary happening, encountering contemporary art. • **Paranormal Sport Activities** suggest a connection with the art of the decisive personality of Slovak conceptual art and founder of universal-futurologist operations, **Július Koller** (1939 – 2007). It is known that in his work, sport activities were elevated to art had their solid positions – from adjustment of tennis playground, up to a ping pong match on the exhibition in the Gallery of Cyrián Majerník in Bratislava, in which visitors took part, too (**Ping pong Club J + K**, 1970). J. Koller took part in some festivals²⁷ in Nové Zámky – and his grand **Scientific – Fantastic Retrospective** in the Slovak National Gallery in Bratislava took place a year before the Venetian action

pingpong asztal mögött. Kezében ugyanazzal az anyaggal fedett ütőt tartott és szótlanul, pusztá jelenlétével, játszani hívta a járókelőket. A szokatlan játékban, csak egy ütő és tépőzárral ellátott labdákkal a játékosok rendelkezésre, amelyek azonnal a performer öltönyére tapadtak. A két orás játék alatt, labdákkal teliszórt, groteszk előszorával változott. Nyeremény helyett a résztvevők egy különleges esemény élményét vitték magukkal, a kortárs művészettel való találkozásról. • A **Paranormális sport tevékenységek** bizonyos összefüggéseket sejtetnek a szlovák konceptuális művészeti kulcsfontosságú egységsége és az univerzáls-futurologikus-operációk szerzője: **Július Koller** (1939 – 2007) műveivel. Közstudott, hogy munkásságában megvolt a helyük a művészeti cselekvéssé emelt sport tevékenységeknek is: a teniszpálya karbantartásától kezdve (**Tenisz – A matéria** pszichofizikai, tér-időbeli tevékenységének meghatározása, 1968. 7. 15.) – a pozsonyi Cyrián Majerník Galéria kiállításán zajló pingpong mérkőzésig (**J + K pingpongklubja**, 1970), melybe a látogatók is bekapcsolódtak. J. Koller néhány szor fellépett Érsekújváron, a fesztiválok²⁷ – és nagyszabású

Paranorma Sport Activities

Paranormálne športové aktivity

Paranormális sport tevékenységek

Göteborg

27

Zúčastnil sa v rokoch
1988, 1990, 1991,
1992, 1995.

- 1 2** GPS (GOTHENBURG PARANORMAL SPORT)
fotozáps akcie
| photographic record
of the action
| fényképfelvétel
- 3 4**

GPS (GOTHENBURG PARANORMAL SPORT)
fotozáps akcie
| photographic record
of the action
| fényképfelvétel

Taliansko Italy Olaszország 2011

Venice Infr'aktion Festival 2011

1 2 MÄKKÝ BIELÝ STÔL
fotozážnam akcie
SOFT WHITE TABLE
photographic record
of the action
3 4 PUHA FEHÉR ASZTAL
fényképfelvétel

Göteborg Švédsko Svédország 2011

GPS (GOTHENBURG PARANORMAL SPORT)
fotozážnam akcie
| photographic record
of the action
| fényképfelvétel

obraz s individuálnou mytológiou autora-nomáda, zahŕňajúcou prvky grotesky i paradoxu. Napokon aj J. R. Juhász má svoju pingpongovú minulosť (pravda neskôršieho dátu): v roku 1995 sa zúčastnil stolnotenisových majstrovstiev Slovenska VRIAS v Nových Zámkoch s Andrásom Bónom. Novšou neokonceptuálnou analógiou k **Paranormálnym športovým aktivitám** sú interaktívne extrémne športové nástroje Antala Laknera zo série **INERS** (vznikajú od roku 2006), situované do mestského prostredia (metra, pohyblivých schodov, výtahu). Majú „šírie“ uplatnenie, môžu slúžiť ako artefakty skultujúce ducha či fungujúce nástroje, regenerujúce telá návštěvníkov výstav.

of J. R. Juhász. Naturally, the author knew his art. Despite similar features (including conceptual games of **Paranormal Sport Activities**, or GPS with U.F.O.), it is an individualistic transformation of found reality into visual metaphor. Its benefit is the emblematic poetic picture with individual mythology of the author – nomad, including elements of grotesque and paradox. Finally, József R. Juhász also has got his own ping pong past (of a later date, of course): in 1995 he took part in the ping pong mastership of Slovakia VRIAS in Nové Zámky with **András Bóna**. A newer, neo-conceptual analogy to **Paranormal Sport Activities** are the interactive extreme sport tools of **Antal Lakner** from the **INERS** series (they have been created from 2006), set into city environment (subway, escalators, lifts). They have a “wider” application. They can serve as artefacts cultivating the spirit or functioning tools, regenerating the bodies of exhibition visitors.

Paranormal Sport Activities

Paranormálne športové aktivity
Paranormal sport tevékenységek
Transart Communication

MESTSKÝ POTÁPAC
fotozážnam akcie
CITY DIVING
photographic record
of the action
VAROSI BÚVAR
fényképfelvétel

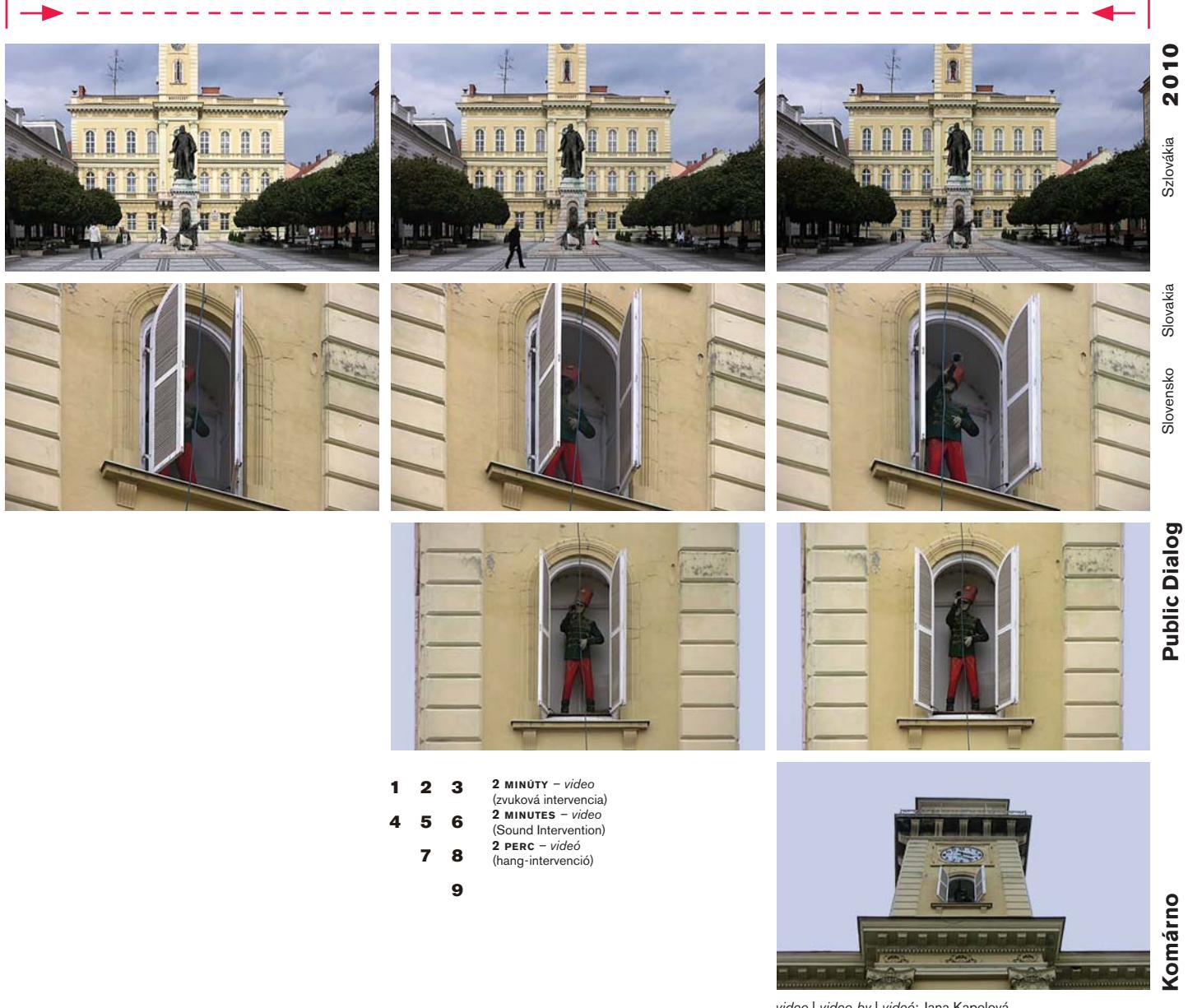
Tudományos-fantasztikus retrospektívájára a Szlovák Nemzeti Galériában, Pozsonyban, egy évvvel Juhász R. J. velencei akciója előtt került sor. Természetesen, a szerző ismerte munkásságát. Ám a nyilvánvalóan hasonló vonások ellenére is (beleértve a PST, GPS és az U.F.O. nyelvi játékokat is), nála a kisajátított valóság vizuális metaforává való transzformálásáról van szó. Jelentősége az emblematiskus költői képben, valamint a nomádművész groteszk és paradox elemekkel telített, individuális mitológiájában rejlik. Különben, Juhász R. Józsefnak is van pingpongos múltja (persze későbbi keltezésű): 1995-ben **Bóna Andrással** részt vett, a VRIAS szlovákiai asztalitenisz bajnokságán, Érsekújvárban. A **Paranormális sport tevékenységek** újabb, neokonceptuális analógiái **Lakner Antal** interaktív **INERS** sorozatának (2006-tól keletkeznek), városi környezetbe (metróba, mozgólépcsőre, liftbe) tervezett extrém sporteszközei. Használatuk „széleskörűbb“, ugyanis a kiállítást látogatók testét és lelkét kultiváló műtárgyként működnek.

27
He took part in the years
1988, 1990, 1991,
1992, 1995.
1988, 1990, 1991,
1992, 1995-ben
szerepelt a fesztiválon.

Druhým dejiskom **Transart Communication** v roku 2010 bolo Komárno. V súlade s koncepciou, podujatia sa odohrávali vo verejných priestoroch. Okrem prezentácie netradičných médií – festival mal aj svoj site specific rozmer: medzinárodný dialóg sa konal v meste, ktoré vďaka propagande domácej, národnne orientovanej politickej garnitúry rezonoval v povedomí ako „maďarská bašta“. J. R. Juhász sa pokúsil tento pohľad demytilizovať – v národnostne zmiešanom meste si ho po citlivej téme spolužitia. Zaujal ho orloj na veži historickej budovy Mestskej radnice: kuriózny výplod dnešnej „ľudovej“ tvorivosti (2006). Za okenicami veže v pravidelných intervaloch, o 10.00, 12.00, 14.00, 16.00 hodine, sa objavil trubač v husárskej uniforme a zahral Klapkov pochod. Zámer mešťanov uctiť si pamiatku obrancu mesta, generála Györgya Klapku, nevyšiel a vďaka bizarnej soške sa z neho stala lacná atrakcia. J. R. Juhász (so súhlasom primátora), nahradil na tri dni hudbu zostrihom zneliek maďarského a slovenského večerníčka. Nahrávka, ktorá trvala len dve minuty (**2 minúty**, 2010), mala mimoriadny úspech, ľudia

In 2010, **Transart Communication** took place also in Komárno. In line with the concept, happenings took place in public spaces. Except for presentation of untraditional media, the festival also had its “site specific dimension”: the international dialogue took place in the town and due to the propaganda of domestic, nationally oriented political scene, it resonated in subconsciousness of people as a “Hungarian fortress”. J. R. Juhász attempted to pull down that myth – in the nationally mixed town, he came with a sensitive topic of coexistence. The horologe on the historic building's tower of the municipal house caught his attention: a strange product of today's “folklore” creativity (2006). In regular time intervals, at 10, 12 a.m. and at 2 and 6 p.m. a trumpeter dressed in hussar uniform appeared behind the shutters of the tower and he played Klapka's march. The citizens' intention to pay honour to the town's guardian, General György Klapka turned out to be a fiasco and due to the bizarre statue it became a cheap attraction. J. R. Juhász (with agreement of the mayor), changed the music for three days for a collection

A 2010-es **Transart Communication** másik színhelye Komárno volt. A Public Dialog koncepciójával összhangban, az események nyilvános térben játszódtak. A nem hagyományos médiumok bemutatásán kívül – a fesztiválnak volt egy sajátos helyspecifikus mozzanata is: a nemzetközi párbeszéd abban a városban zajlott, amely a hazai, nemzetiségi vonalat kipiszelő politikai garnitúra propagáciának köszönhetően „magyar bástyaként“ él a köztudatban. Juhász R. J. megpróbálta ezt a nézetet demítizálni – a vegyes nemzetiségi városban – az együttélés érzékeny problémáját vetette fel. Figyelmét a Városháza régi épületének óratornya, az újkori „folklor“ különös szülelménye (2006), keltezte fel. Az óratorony ablakának zsaluja mögött, rendszeres intervallumokban: 10.00, 12.00, 14.00, 16.00 órakor, megjelent egy huszárgenyenruhába öltözött trombitás és eljátszotta a Klapka-indulót. A helybeliek tisztelet-nyilvánítása a várost egykor védelmező Klapka György emléke előtt, a silány „alkotás“ jóvoltából fordítva sült el, felszínes attrakciót vált. Juhász R. J. (a polgármester beleegyezésével), három napra kicsérélte

2 Minutes

Transart Communication

sa pravidelné scházali pod hodinami... Intervencia splnila svoj účel, sviežim nevštevňaním humorom upozornila na nezmyselnosť umelo živených národnostných problémov. • Menej nápadným vstupom do intímnej zóny mesta bol súbor fotokoláží v digitálnom rámiku (**Slovenský odpór – Magyar ellenállás**, 2010), „náhodne“ zabudnutý v jednej reštaurácii. Obsahoval národné indiferentné zábery, označené dvojjazyčními, avšak nie doslovne preloženými názvami. Postkonceptuálna jazyková hra s významami, sa tak stala názornou ukázkou odlišnej (pre druhú stranu neprijateľnej) interpretácie rovnakých skutočností (*slovenské srdce – magyar szív, slovenská zem – magyar föld, slovenská hranica – magyar határ, atď.*). Poukázala na neochotu prekročiť hranice vlastnej národnej determinácie – na obojstranný nedostatok sebareflexie a snahy odstrániť komunikačné či iné bariéry.

of jingles of Hungarian and Slovak TV bedtime stories. The recording lasting only two minutes (**2 Minutes**, 2010) was a great success, people regularly gathered under the clock... this intervention fulfilled its aim, by fresh and gentle humour it reminded of the senseless, artificially nurtured national problems. • A less noticeable penetration into the intimate town zone was represented by a series of photo collages in digital frame (**Slovak Resistance – Hungarian Resistance**, 2010), “coincidentally” forgotten in a restaurant. It contained nationally indifferent shots, marked by not exactly translated titles in Slovak and Hungarian. The post-conceptual game with meanings became a practical example of different (for the other side unacceptable) interpretation of same facts (*Slovak heart – Hungarian Heart, Slovak land – Hungarian land, Slovak border – Hungarian border, etc.*). It pointed out unwillingness to cross the borders of own national determination – lack of self-reflection on both sides and lack of will to eliminate obstacles in communication and other spheres.

a zenét, a magyar és szlovák esti mese zenéjének remixelt változatával. A hangfelvétel, amely 2 percig tartott (**2 perc**, 2010), rendkívül sikeres volt, az emberek rendszeresen megjelentek az óratorony alatt... Az intervenciós elérte célját, friss, önkételel humóval, a mesterségesen előhívott nemzetiségi problémák értelmetlensége utalt. • Kevésbé feltűnő beavatkozás volt a város intim zónájába, egy éterenben „véletlenül“ ottfelejtett, digitális keretben elhelyezett fotókollázs-sorozat (**Slovenský odpór – Magyar ellenállás**, 2010). Nemzetiségi szempontból indiferens felvételeket tartalmazott, kétnyelvű feliratokkal, de nem szó szerinti fordításban. A jelentésekkel való pozitív-konceptuális nyelvi játsék így lett szemléltető példája – az azonos valóság (a másik oldal számára elfogadhatatlan, másképp nevezett), eltérő értelmezésének (*slovenské srdce – magyar szív, slovenská zem – magyar föld, slovenská hranica – magyar határ, stb.*). Rámutatva a nemzetiségek meghatározott nézőpont korlátaira – az önenreflexió és a kommunikációs akadályok, vagy félreértelek leküzdésének kétoldalú hiányára.

Performance s videoprojekciou a happeningovými prvky s názvom **Dôvera** (**Trust**, 2011 – 2012) mal premiéru na **Ephemeral Art** v Lódži (2011). J. R. Juhász si privlastnil slogan vlády Georgea Busha ml., zameraný na prevenciu proti zločinu. Masívnu kampaň, kde občanov nabádali k spolupráci s políciou, sprevádzali búrlivé reakcie, ktoré upozornili na ohrozenie občianskych slobôd. V spolupráci videli totiž zárodky totalitných praktík, obdobu „Veľkého brata“, snahu dozerat a trestať. J. R. Juhász vnímal slogan v kontexte stredoeurópskej totalitnej minulosti, keď predstaviteľia režimu si udržovali moc pomocou bezpečnostného aparátu. Po výsledku dvadsaťročnom páde totality a opakovanych zlyhanach politikov, v performance formou „sociálneho prieskumu“, zistoval stav ľažko skúšanej dôvery. V úvode projekcie sa objavil na stene nápis **TRUST**. Pribúdaním písma poslal sa stalo čitateľné: **IF YOU SEE SOMETHING SAY SOMETHING (KEĎ VIDÍŠ NIEČO, POVEDZ NIEČO)**. • Performer sa pustil do experimentu: náhodne vybraným osobám, krátko pridržal

The performance with a video projection and elements of happening entitled **Trust**, (2011 – 2012) had its opening at **Ephemeral Art** in Lódź (2011). J. R. Juhász adopted the slogan of George Bush junior's government focused on crime prevention. The massive campaign, in which people were motivated to cooperation with police, was accompanied by strong reactions that reminded of threat regarding human freedom. In the cooperation, they saw seeds of totalitarian practise, a version of "Big Brother", the aim to watch and persecute. J. R. Juhász perceived the slogan in context of middle European totalitarian past in which state representatives kept their power by means of security forces. After more than twenty years of fall of totalitry and repeated failure of politicians, he searched for the state of heavily tried trust through a performance by form of "social research". At the beginning of the projection, the word **TRUST** appeared on wall. By adding letters, the message became readable: **IF YOU SEE SOMETHING SAY SOMETHING**.

fotografie | photos by | fotografiák: Juraj Szaszák

1 2 | 5
3 4 | DÔVERA
fotozánam akcie
TRUST
photographic
record of the action
BIZALOM
tényképfelvétel

A videoprojekciou és happening elemekkel átszölt **Bizalom** c. performansz (**Trust**, 2011 – 2012) premierje az **Ephemeral Art**-on, Lódžban (2011) volt. Juhász R. J. kisajtította ifj. George Bush kormányának bűnözés megelőzésre irányuló szlogenjét. A rendőrséggel való együttműködésre buzdító maszív kampaň viharos reakciókat váltott ki, melyek a személyi szabadság veszélyeztetésére figyelmeztettek. Az együttműködésben a totalitárius társadalmak gyakorlatát fedezték fel, a minden megfigyelés alatt tartó és büntető „Nagy testvér” változatát. Juhász R. J., a szlogent a közép-európai totalitárius múlt kontextusában értelmezte, mikor a rendszer képviselői biztonsági szervek segítéssel birtokolták a hatalmat. A rendszer több mint húszéves bukása után, a politikusok ismétlődő ballépései után – a „szociális felmérésre” emlékeztető performanszában, a sokat próbált bizalom helyzetét vizsgálta. A vetítés elején a **TRUST** felirat volt látható. A betűk fokozatos megjelenése után olvashatóvá vált az üzenet: **HA LÁTSZ VALAMIT, MONDJ VALAMIT.** • A performer elkezdte kísér-

v citlivom bode pri spánku dvadsaçcentimetrový klinec. Tomu, kto prešiel skúškou, venoval klinec. V závere vystúpenia zakryl oči klincami, asistentka mu takto zaviazala oči. Postavil sa pred slogan, v jednej ruke so zväzkom klincov, v druhej s prázdnym hárkom vybraným z kopy označenej páragrafom. Jeho silueta na osvetlenom pozadí súčasne pripomína Sochu Slobody i alegorickú postavu Justície – symbolické hranice ľudskej existencie. • V performance sa dotkol komplexní spoločenských problémov (vzťahu pravdy a ľži, zločinu a trestu, spravodlivosti a nespravodlivosti, hazardovania s dôverou) vystupoval v roli angažovaného umelca. Aktualizoval nielen heroický typ tvorca, ktorý v súčasnosti sa považuje už za prekonaný **28**, ale aj nadčasový problém autenticnosti roly umelca, ako svedomia doby a spolutvorcu dejín.

letét: véletlenül kiválasztott személyeknek, egy érzékeny pontban a halántéknál, rövid ideig odatartott egy húszer-csímkétes szöget. Annak, aki átment a próbán, odaadta a szöveget. A fellépés végén szemeit szögekkal takarta le, az asszisztenst ebben a helyzetben bekötötte szemeit. Majd beállt a szlogen elő, egyik kezében a szögcsmóval, másikban egy paragrafussal jelölt írathalmazból kivet üres papírral. Hátérre vetélő sziluettje a Szabadság szoborra és Jusztícia allegorikus alakjára emlékeztetett – az emberi lét szimbolikus határa. • A társadalmi problémák komplexumát (az igazság és hazugság, bűn és büntetés, igazságosság és igazságtalanság viszonyát, a bázalom való visszaélesztést), érintő performanszban, az elhivatott művész szerepében jelent meg. Nemcsak a heroikus-művésztipust aktualizálta, amelyet ma már meghaladottnak **28** tartanak, hanem a kor lelkismeretét megtestesítő és a történelmet alakító művész-szerep hitelességének időtlen problémáját is.

Trust

Ephemeral Art

2011

Poland Lengyelország

Lódź

KED VIDÍŠ NIEČO, POVEDZ NIEČO

28

Sturcz, János: Demolition of the Heroic Ego. Hungarian University of Fine Arts, Budapest.

Sturcz, János:
A heroicus ego lebontása.
Magyar Képzőművészeti
Egyetem, Budapest.
S. / P. / O.: 24.

IF YOU SEE SOMETHING SAY SOMETHING

HA LÁTSZ VALAMIT, MONDJ VALAMIT

Azda jeden z najsilnejších performance uplynulých rokov uskutočnil v známej lokalite *Kustwegen v Nordhorne*. Na tomto mieste od 70. rokov vznikala rozsiahla land artová galéria z prác významných umelcov²⁹.

J. R. Juhász bol pozvaný na základe performance **Bez názvu (2012), kde vychádzal z história miesta a genia loci. Jeho dejiskom sa stali bývalé močariská, nedaleko od dnes už neexistujúcej väznice. V minulosti na odvodnení močarísk pracovali väzni. Kedže práca bola formou trestu, väzni dostali za ňu len jedlo. Príbeh odvodňovania prežil v kolektívnej pamäti a zaujal aj autora. V ritualizovanom performance spracoval tému ľažkej nezmyselnej práce, odsúdenej na neúspech.**

Maybe one of the strongest performances of recent years took place in the well known locality of *Kustwegen in Nordhorn*. In this place, from the 70's, by works of significant artists, a large land art gallery has been founded²⁹. J. R. Juhász was invited to participate due to his performance **Untitled** (2012), in which he drew inspiration from history of the given place and its genius loci. The performance took place on old dried swamps, not far from a recently already not existing prison. In the past, prisoners used to work on drying of those swamps. As that work was a form of punishment, the prisoners only got food for it. The story of swamp drying survived in collective memory and caught the author's attention. In a ritualized performance he processed the theme of hard, senseless work, sentenced to be unsuccessful.

Az utóbbi évek egyik legjelentősebb performanszát, az ismert művészeti térségben *Kunstwegenben, Nordhornban* valósította meg. Ezen a helyen, a 70-es évektől jelentős művészek²⁹ műveit bemutató land art galéria működik. Juhász R. János performansza alapján hívták meg, melyben a hely történetéből és szelleméből merített. Színhelye **Cím nélkül** (2012), a ma már nem létező börtön közelében elterülő, egykor mocsarasvidék volt. Régen a mocsár lecsapolását rabok végezték. Mivel a munka a büntetés formája volt, a rabok csupán ennyivalt kaptak érte. A mocsár lecsapolásának története fennmaradt a kollektív emlékezetben s felkeltette Juhász R. J. érdeklődését is. Ritualizált performanszában a nehéz, eleve sikertelenségre ítélt, értelmetlen munka téma ját dolgozta fel.

Z blízkeho lesa doniesol peň odrezaný z odumrejtej časti brezy. Prestrel na zemi na čiernom obruse pre tri osoby a pustil sa do práce. Po niekoľkých úderoch, sa sekera zasekla do čerstvého dreva, ktoré sa začalo zabárať do mäkkej pôdy. Monotoné údery sprevádzali zvuky piesne väzňov, doliehajúce z druhej strany močiara, ktoré v rámci samostatného vystúpenia hrala dokola na violončele **Heike Pfingsten**. Po vyše hodinovom zápasе s nepodajným drevom, J. R. Juhász vyhlbil jamu do zeme. Sisyphovskú prácu ukončil symbolickým pochovaním predmetov: taniere s príbormi vložil do jamy, položil vedla nich peň s uviaznutou sekeroú a melancholické zátišie prikryl obrusom. Zanechal provizórnu inštaláciu, ako pomník svojho márnego úsilia a postu práci väzňov. V sugestívnom, fyzičkom namáhavom performance demonštroval katarznú skúsenosť zdolávania nemožného s vedomím vopred prehraného zápasu.

From the nearby wood he brought a dead piece of birch trunk. He spread a black tablecloth, set for three persons and got down to work. After some hits, the axe got stuck in fresh wood that started to sink into the soft soil. Monotonous hits were accompanied by sounds of prisoners' singing, they were coming from the other side of the swamp. The music was performed on the violoncello within a separate performance, by playing it all around by **Heike Pfingsten**. After nearly a one-hour-long battle with the tough wood, J. R. Juhász dug a hole in the soil. He finished his Sisyphean work with symbolic burial of objects: plates with cutlery were placed into the hole, he put the piece of trunk with the stuck axe beside them and covered that melancholic still life by the black tablecloth. He left a temporary installation, as a memorial of his strive in vain and homage to the prisoners' work. In the suggestive, physically demanding performance he demonstrated a cathartic experience of getting over of the impossible despite knowledge of a prior lost battle.

A közel erdőből egy elveszvárt nyírfából vágott tönköt hozott. A földön három személyre terített egy fekete abroszon, majd munkához látott. Néhány útcs után a fejsze beszorult a friss tönkbe és a puha földbe mélyedt. Az útcs monoton koppanásait, a mocsár végéből áthallatszó, rabok dalának hangjai kísérték, melyet önálló fellépésként adott elő **Heike Pfingsten** csellón – többször megismételte. A fatönikkel való több mint egy órás küzdelem során, Juhász R. J. egy gödröt mélyített a földbe. A sziszüphoszi munkát a tárgyak szimbolikus temetésével fejezte be: a tányérököt az evőeszközökkel együtt gödörbe tette, mellé állította a fatönikbe szorult fejszét és a melankolikus csendéletet letakarta az abrosszal. Hiávaló igyekezete s a rabok munkája iránt kifejezett tisztelete emlékművét hagyta maga után, egy ideiglenes installáció képében. A szuggesztív, fizikailag igényes performanszban, a lehetetlennel való szembeszállás és az eleve elveszett küzdelem katartikus tapasztalatát demonstrálta.

Untitled

Kunstwegen PIN

2012

Németország
Germany
Nemecko

Nordhorn

- 1 2 3 4 5
- BEZ NÁZVU** – video,
fotozánam akcie
UNTITLED – video,
photographic record
of the action
CÍM NELKÜL – videó,
fényképfelvétel

29

V prírodnnej scenérii sú okrem iných inštalované diela nasledovních umelcov:
| In the natural scenery also works of the following artists are presented:
| A természeti környezetben többek között a következő művészek művei vannak installálva:

Richard Deacon,
Luciano Fabro,
Dan Graham,
Jenny Holzer,
Ilya Kabakov,
Joseph Kosuth,
Christiane Möbus,
Louis Niebuhr,
Ralf Peters,
Karl Prantl,
Robert Schad,
Timm Ulrichs.

fotografie | photos by | fotografiák: Nastja Säde Rönkö

S Nordhornom sa spája aj spoločná performance s *Nastjou Säde Rönkkö – Meeting I.* (2012). Toto nezvyčajne lyrické stretnutie-nestretnutie sa odohrávalo na prechode pre chodcov pri semaforoch, blízko Hlavného námestia. Sviatočne oblečení aktéri stáli na opačných stranach ulice. Po naskočení zelenej vykročili a mlčky prešli vedľa seba. Takto sa prechádzali, približovali a vzdalovali sa hodinu – a celý čas len znásobili okamihy, keď vedľa seba prešli. Ich stretnutie založené na výnimočnosti krátkych chvíľ – vzdialene evokovalo silný príbeh *Mariny Abramovič a Ulaya* (*The Lovers*, 1988) 30, ktorí putovali z opačných koncov Veľkého čínskeho mŕtu, aby sa na okamih stretli a navždy sa rozšli.

With Nordhorn, a shared performance with *Nastja Säde Rönkkö* is connected – **Meeting I.** (2012). This unusual, lyrical meeting – non-meeting took place on the zebra crossing next to the traffic lights, in the vicinity of the Main Square. The festively dressed participants stood on the opposite sides of the street. After the green light came, they started to walk and passed each other in silence. They were walking like that, coming close to each other and getting far from each other for an hour. And for the whole time they only multiplied the moments when they were passing by each other. Their encounter was based on the extraordinary character of short moments – it almost evoked the strong story of *Marina Abramovič and Ulay* (*The Lovers*, 1988) 30, who walked from the opposite ends of the Great Chinese Wall in order to meet for a moment and then separate forever.

fotografia | photos by | fotográfiák: Heike Pfingsten

- 1 2** MEETING I.)
fotozánam akcie
| photographic record
of the action
| fényképfelvétel

Meeting

I.)

with:
**Nastja
Säde
Rönkkö**

Nordhorn

Nordhornhoz kötődik *Nastja Säde Rönkkövel* közös performansa – a **Meeting I.** (2012) is. E szokatlanul lírai találkozás-nemtalálkozás – a szemalakok mellett lévő átkelőhelyen játszódott, közel a Főtérrhez. A szereplők ünnepi öltözetben, az utca szemközti oldalán álltak. Amint a lámpa zöldre váltott, elindultak s szó nélkül elmentek egymás mellett. Így mellőzték egymást, közeledtek és távolodtak egy órán át – s egész idő alatt csak azoknak a pillanatoknak a számát növelték, amikor elhaladtak egymás mellett. A kivételes pillanat jelentőségét hangsúlyozza találkozásuk – távolról *Marina Abramovič és Ulay* történetére emlékeztet, (*The Lovers*, 1988) 30, aik a Kínai nagy fal két oldaláról vándoroltak, hogy egy villanásnyira találkozzanak, majd örökre elváljának.

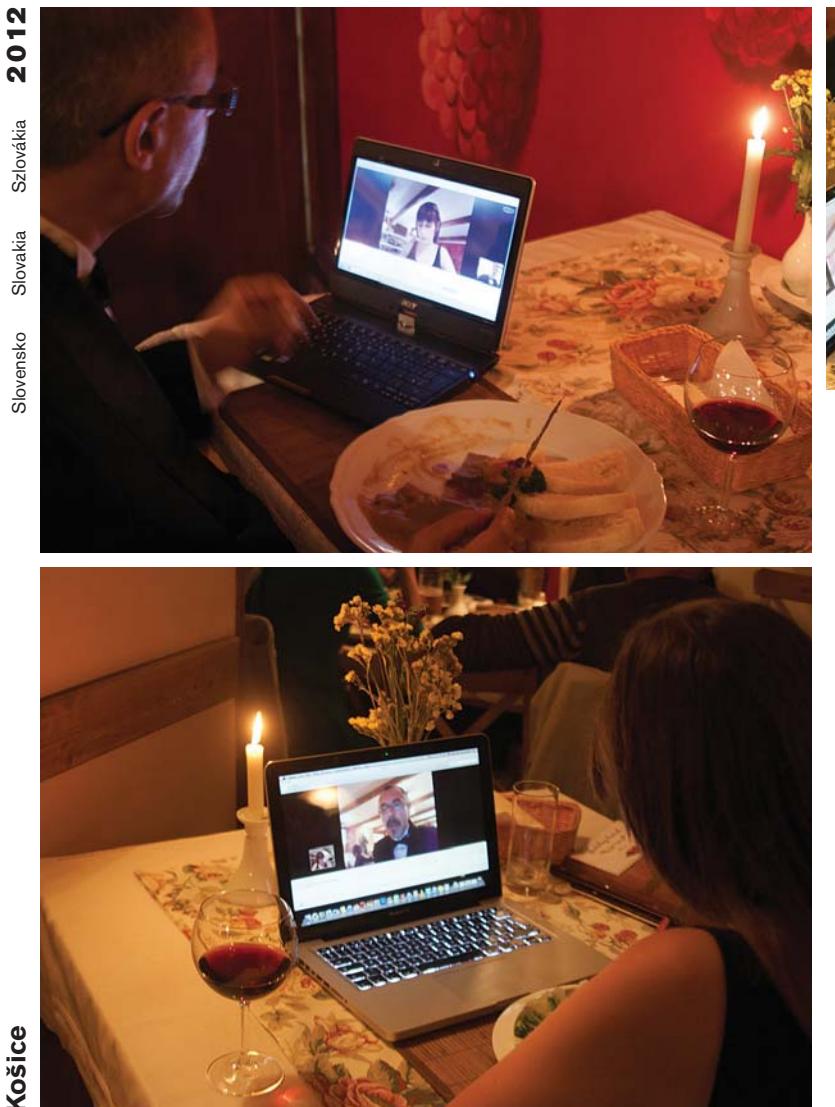
The second part of the encounter – **Meeting II.** took place under different circumstances, at the *Transart Communication* in Košice (2012). It was organized with an invitation to a fine restaurant. Both participants were present in the same room, with backs to each other. The meeting took place indirectly – through Skype. They used a significant communication tool of present busy times, a tool that shortens the distance between people. But it was the opposite in their case, their encounter made them to be distant from each other. The performance left a series of associations behind – about relationships in times of information – evoking examples from films and also from everyday life.

A találkozás második változatára – a **Meeting II.** -re, más helyzetben került sor, a *Transart Communication* alatt, Kassán (2012). Egy előkelő étteremben zajló vacsora meghívásból ált. Mindketten ugyanabban a helyiségben voltak, egymásnak háttal ülve. A találkozás azonban közvetetten, skype-on keresztül történt. A mai felgyorsult idők szignifikáns kommunikációs eszközét használták, amely csökkenti a távolságot egymást között. Ez esetben, éppen ellenkezőleg – megőrizte a távolságot közöttük. A performansz az információs korszak párapunkcióitól szól, asszociációk sorait hagyva maga után – mint filmekből vett példákra, mint az életből adódó helyzetekre utalva.

Meeting

II.)

Transart Communication

fotografia | photos by | fotográfiák: Juraj Szaszák

- 30**
Löfflerová, Petra:
Marina Abramovič – Body material.
In: *Zeny v umení 20. a 21. století.*
Taschen / Slovart, Bratislava,
2004. S. / P. / O.: 8. – 11.

- 1 3** MEETING II.)
fotozánam akcie
| photographic record
of the action
| fényképfelvétel

with:
**Nastja
Säde
Rönkkö**

Trilogy

Približne od roku 2005 J. R. Juhász častejšie siahá po témy z dejín a svoj-
rázne interpretovanej ikonografii, ktoré používa v nových kontextoch. Súvisí
to jednak s hľadaním nadčasových univerzálnych tém a reflexiou kultúrnych
kódov západnej civilizácie, ktoré sú všeobecne známe a na druhej strane

so site specific performance – viažuce sa ku konkrétnemu genius loci.

Voľný cyklus performance pre Marseilles s názvom Trilogy (2012), okrem
dejiska udalostí, spájajú aj úvahy o role náboženstva v informačnej dobe.

Prvý sa týka vzťahu umenia (novodobej nahradu náboženstva) a kresťanstva.

Druhý: vzťahu vedy a náboženstva, tretí: vzťahu sakrálneho a profánneho.

Za prepracovanou symbolikou diel – namiesto vyjasnenia zásadných otázok
bytia a transcendencie – sa skrývajú skôr literárne inšpirácie. Rovnako ako
aj za ich mnohovrstvovou štruktúrou a demaskujúcim pohľadom na nábo-

ženstvo, za ktorými tušíť vzdialené odozvy bestselleru Dana Browna 31...

Approximately since 2005, J. R. Juhász more often touches themes of history and interpretation of iconography in his individual way. He uses them in new contexts. It is associated with searching for timeless universal themes with reflection of generally known cultural codes of western civilization, and on the other side with site specific performance – in relation to concrete genius loci. The free cycle performance for Marseilles **Trilogy** (2012), except for the scene of action, connects ideas of role of religion in the information era. The first concerns the relationship of art (the new replacement of religion) and Christianity. The second cycle deals with the relationship between science and religion, the third one the relationship of the sacral and profane. Behind the well processed symbolism of works – instead of clearing of basic existential and transcendental questions – various literary inspirations are hidden. Behind their multilayer structure and de-masking viewpoint of religion, distant reflections of Dan Brown's bestseller can be sensed 31...

Körülbelül 2005-től kezdve, Juhász R. J. egyre gyakrabban fordult történeti témaikhoz és a sajátosan értelmezett ikonográfiához, melyeket új kontextusokban használt. Ez részben összefügg az egyetemes témaik keresésével és a nyugati kultúra közismert kódjainak reflexiójával, részben pedig a helyspecifikus, konkrét genius loci-hoz kötődő performanszokkal.

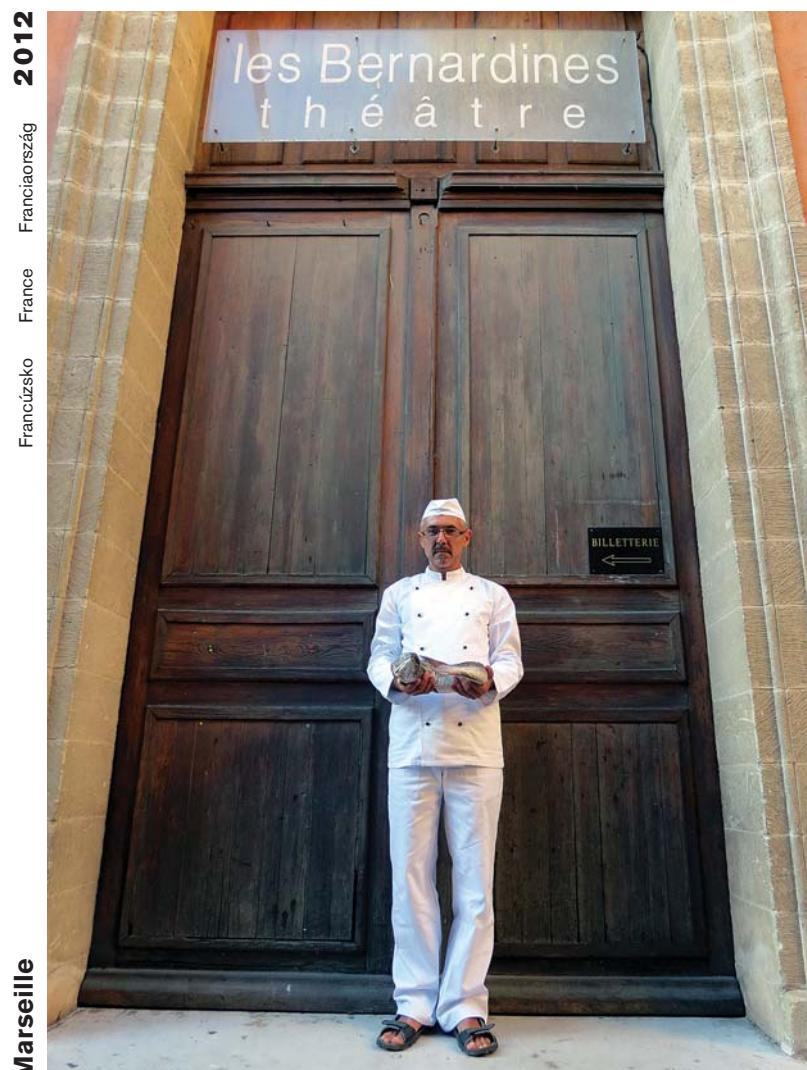
A Marseilles számára készült **Trilogy** c. (2012) szabad performansz-ciklus közös nevezője – a város színhelyén kívül – a vallás információs korszakban betöltött szerepe fölötti gondolkodás. Az első performanszban a művészet (az újkori valláspótló) és a kereszténység viszonyát érinti. A másodikban: a tudomány és a vallás, a harmadikban: a szakrális és a profán viszonyát. Kidolgozott szimbolikájuk mögött – a lét és a transzcendencia alapkérdéseinek tisztázása helyett – inkább irodalmi inspirációk rejtoznek. Többréteges struktúrájuk s a vallás leplező kritikája mögött, Dan Brown 31 bestsellerének távoli visszahangjai sejlenek fel...

Nech je to akokoľvek, **Trilogy** má výsadné miesto fažiskového diela – s pátričnou dramatickou výstavbou – ponechávajúcou dostatočný priestor náhode. Vážnosť témy J. R. Juhász odlaňčil tým, že si vypožičal identitu kuchára – narážajúc na povest Francúzska, ako gastronomickej velmoci. Svoje napredovanie chrbotom (**Backway**, 2012) začal pred divadlom Bernardines, bývalým chrámom, ktorého odsvätili počas Veľkej francúzskej revolúcie. Dnes slúži inej duchovnej oblasti – umeniu. V oblečení kuchára v ruke s rybou, otočený chrbotom, kráčal rušnými ulicami mesta. Došiel k chrámu Saint Vincent, kde položil rybu na schody a odišiel. V performance narábal s polaritou profánnych i sakrálnych významov (s obrazom kuchára-rece-sistu, obrátenej chôdze, ktorá evokuje konzervativizmus cirkeľ, spatočníctvo, opatrné prispôsobenie sa dobe, napredovanie cútanim)... „Podvratnosť“ jeho gesta spočíva v obradnom prenose (spredmetneného) symbolu kresťanskej viery spred chrámu umenia pred skutočným chrám – v pokuse vpašovať bežný život do náboženstva.

May it be either way, **Trilogy** has got a special position of a decisive work – with adequate dramatic structure – letting enough space for coincidence. J. R. Juhász eased the heaviness of this topic by borrowing the identity of a cook – and in such a way making remarks on reputation of France as an empire of gastronomy. He started his **Backway** (2012) in front of the Bernardines theatre, that used to be a temple, not being a sacred place any more since the French Revolution. Today it serves another sacred area – art. Dressed like a cook, with a fish in his hand, he walked the busy streets backwards. He reached the Saint Vincent temple, where he placed the fish on stairs and left. In his performance, he handled with polarity of profane and sacral meanings (with the picture of a cook – a prankster, walking backway, a walk that evokes the conservative character of the church, a careful adaptation to an era, heading forward by reversing...) „Subversion“ of his gesture lies in the ritual transport of Christian religious symbol (turned into an object) from in front of the temple of art in front of a real temple – in an attempt to incorporate everyday life into religion.

Backway

Festival Urban Disorder

31

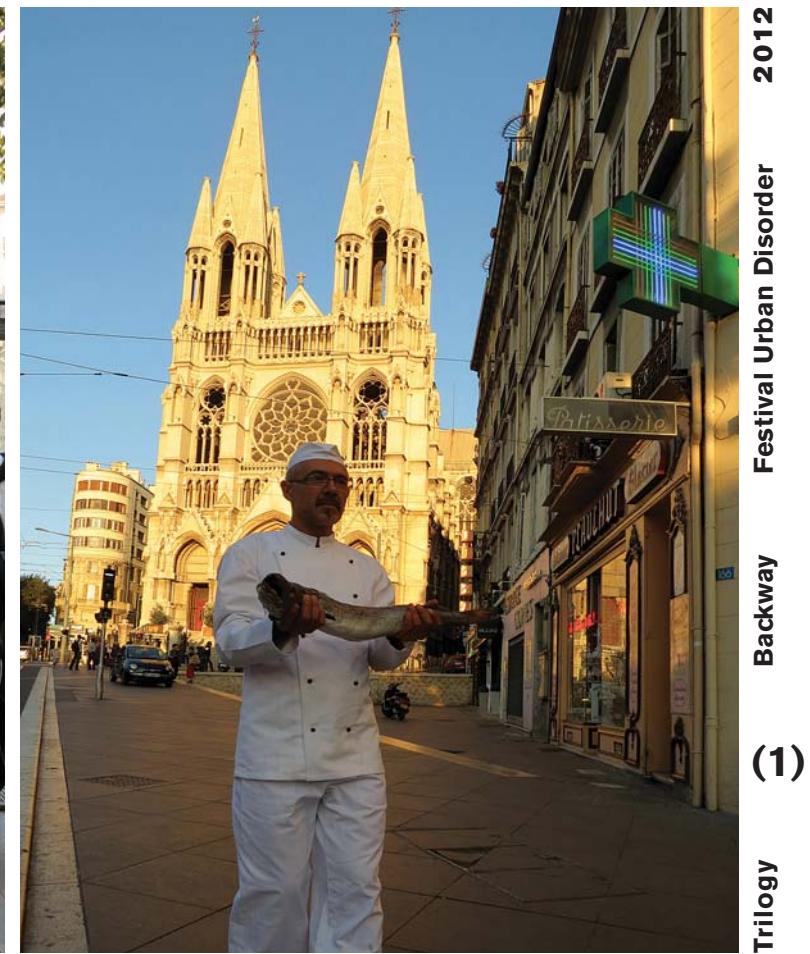
Samozejme, ide o **Da Vinci** kód, ktorý vysiel v maďarčine v roku 2004 a následne v roku 2005. Jeho filmová verzia v hlavnej role s Tomom Hanksom a Audrey Tautou bola uvedená v roku 2006.

Of course the **Da Vinci** Code, that was published in Hungarian in 2004 and then in 2005. Its film version with Tom Hanks and Audrey Tautou was brought to cinemas in 2006.

Természetesen a **Da Vinci** kód rövidítése van szó, amely magyar kiadásban 2004-ben, majd 2005-ben jelent meg. Filmváltozata, Tom Hanks-szel és Audrey Tautou-val a főszereplőkkel, 2006-ban volt látható.

1 2 TRILOGY (1) BACKWAY
fotozánam akciu
| photographic record
of the action
| fényképfelvétel

1 2 TRILOGY (1) BACKWAY
fotozážnam akcie
| photographic record
of the action
| fényképfelvétel

34

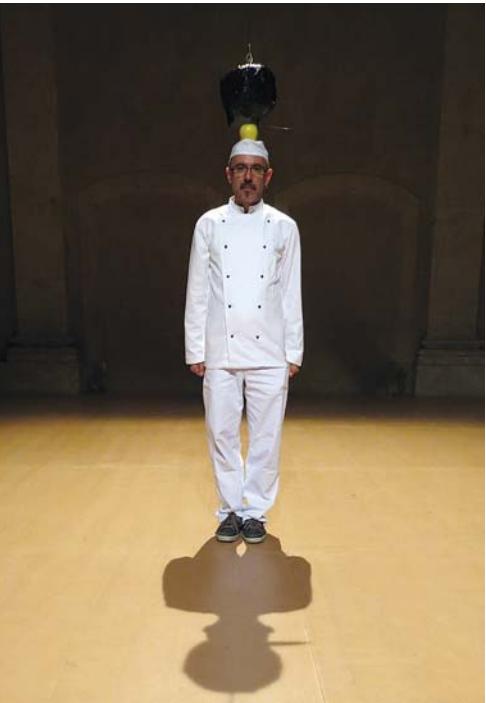
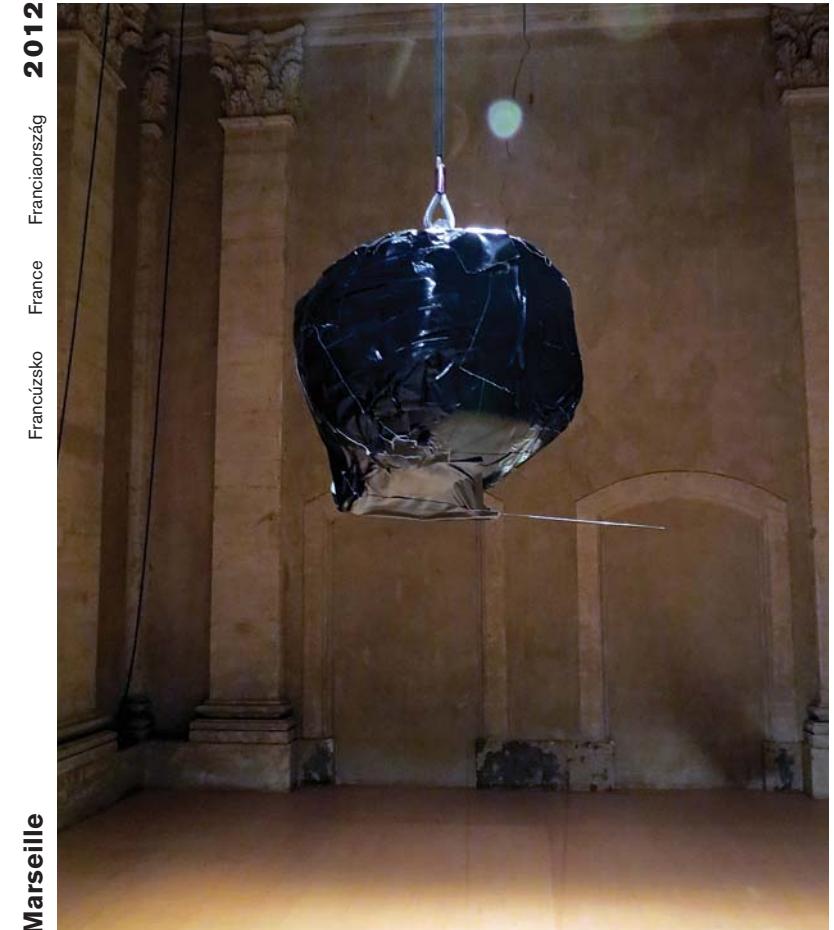
Festival Urban Disorder 2012 Backway (1) Trilogy

Pendulum

Festival Urban Disorder

(2)
Trilogy

Festival Urban Disorder 2012 Francúzsko Francia Franciaország Marseille

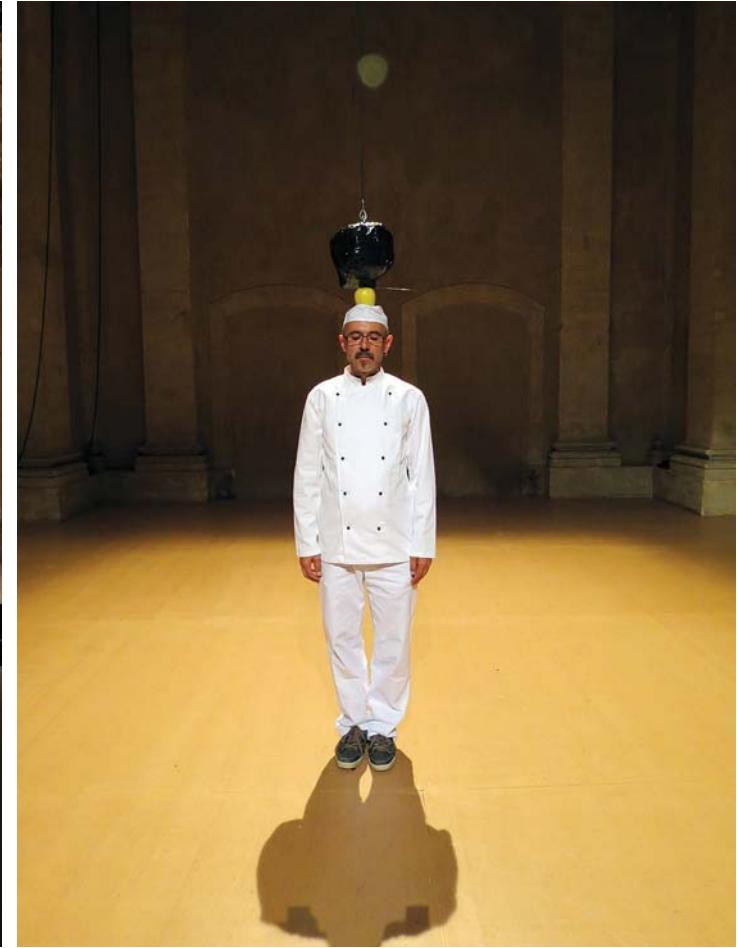
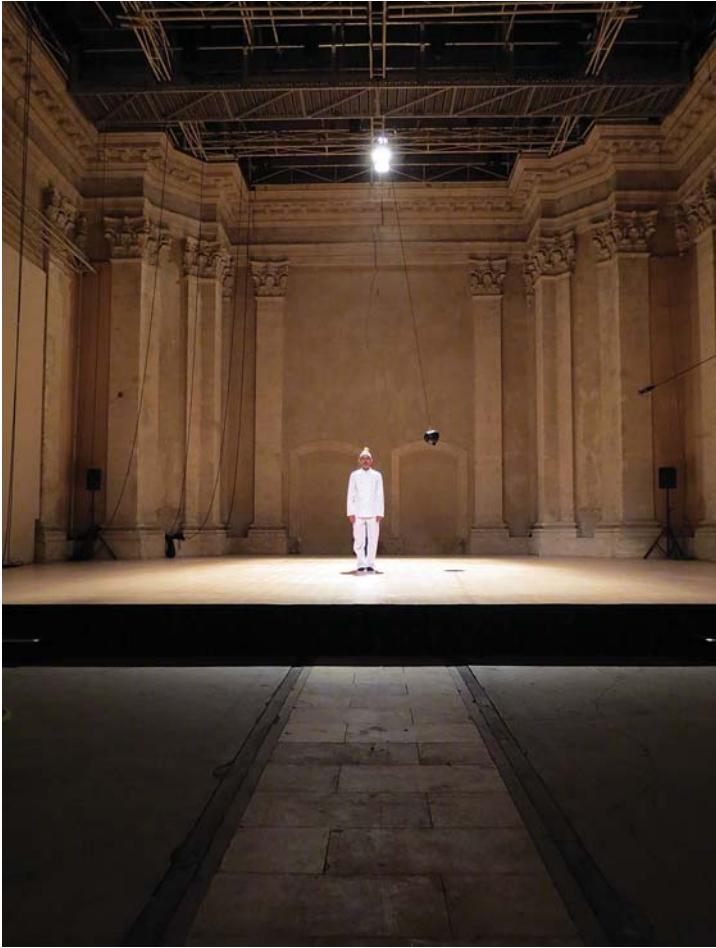

1 2 TRILOGY (2) PENDULUM
fotozážnam akcie
| photographic record
of the action
| fényképfelvétel

35

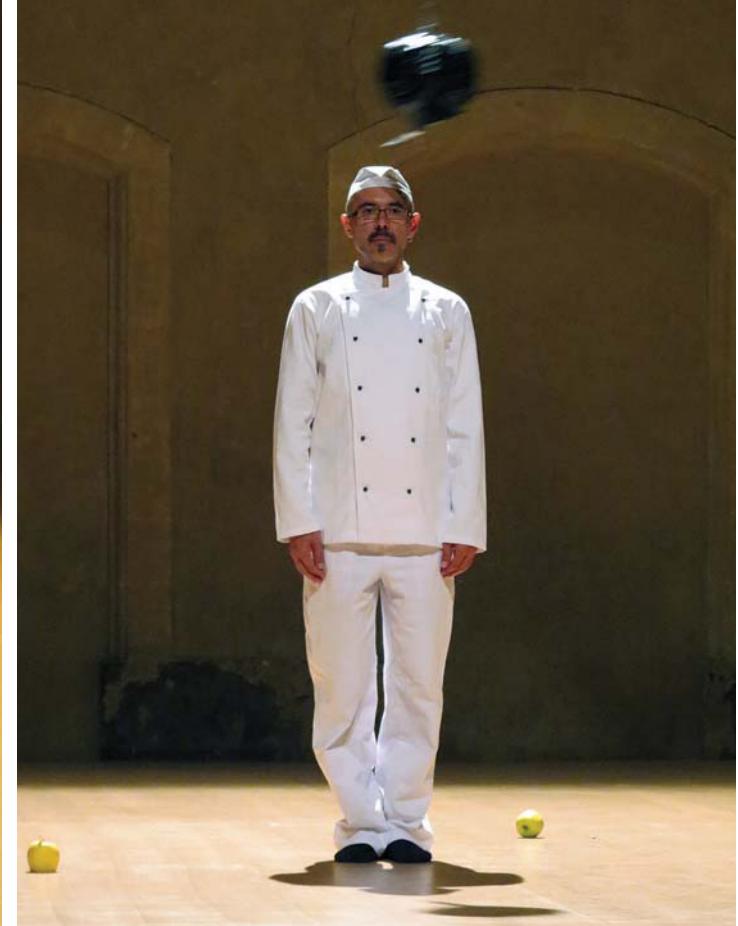
The concept of **Pendulum** (2012) was a homage to **Giordano Bruno**, **Isaac Newton** and **Léon Foucault** – to the defender of heliocentric system, verifier of the law of gravitation and the constructor of pendulum proving the rotation of the Earth. Already from this list it is clear that there are literary inspirations to be found behind it, this time the famous novel of **Umberto Eco: Foucault's Pendulum**. A well thought over, even a roughly minimalist concept, maximally emphasizing the dramatic effect of the scene and also the elementary power of the "story" itself. It belongs among the author's most significant works. He situated his performance on the empty scene of the Bernardines theatre. He had a twenty kilograms heavy pendulum with a knife on its bottom end to be hanged above the apses. With an apple on his head, he stood in the middle of its trajectory – as a measure of all things, middle of the universe, the moving principle, object (and also victim) of a scientific experiment. Every time when the pendulum passed above his head, the knife cut the apple through and he immediately replaced it by another one. The performance, lasting for an hour, was his own test, a homage to timeless desire for knowledge, of a pioneer of modern science who accepts only scientifically proven truths – in contrast with ontological arguments of the church. He followed the tradition of revolting performers of the first generation in the 60's. Through his loose self-stylization he brought gentle humour of freeing power into the existential tension.

Az **Ingát** (2012) **Giordano Brunonak**, **Isaac Newtonnak** és **Léon Foucaultnak** ajánlotta. A heliocentrikus világöröket védelmezőjének, a gravitációs törvény bebizonyítójának és a Föld keringését bizonyító inga készítőjének. Már a tiszteletre méltó névsorból is kitűnik, hogy irodalmi inspirációi állnak mögötte, ezúttal **Umberto Eco** híres regénye: a **Foucault inga-hatása**. Az átgondolt, csaknem nyers minimalista, a színtér drámai hatását és a „történet“ elementáris erejét maximálisan hangsúlyozó koncept – főművei közé tartozik. Fellépését a Bernardines színház üres színterébe tervezte. A színpad fölötti apszisban, kérésére egy húszkilós ingát akasztottak, egy aljára erősített kessel. Fején almával, pályája közepére állt – mint minden dolgok mértéke, a világmindenség középpontja, mozgatóről és egy tudományos kísérlet alanya (s áldozata). Valahányszor az inga elhaladt feje fölött, a kés kettévágta az almát, amely helyére minden újat tett. Az egyórás performansz – saját mivoltának próbája volt s egyben tisztelegés a megismérés vágya és a modern tudomány úttörői előtt – akik csakis tudományos bebizonyított igazságokat ismerték el – az egyház ontológiai argumentumaival szemben. A 60-as évekbeli első performer nemzedék lázadó művészeinek hagyományát folytatta – míg letisztult önstilizálásával, felszabadító, finom humor vitt az akció egyszeniális feszültségébe.

1	2	TRILOGY (2) PENDULUM fotozáznam akcie
3	4	photographic record of the action fényképfelvétel

fotografie | photos by | fotográfiák: Nicola Frangione

(2)

Pendulum Festival Urban Disorder 2012

Supper

Supper (2012) preniesol jednu z ústredných témy kresťanskej ikonografie: **Poslednú večeru**, do ulíc Marseilles. Prestrel stôl pre dvanásť osôb, nalial víno do pohárov a na taniere položil nožnice. S maskou na tvári, vyhotovenou z cesta, si ľahol na stôl – a prevzal rituálnu rolu obete. Okolojdúci prijali pozvanie k stolu, postupne rozstríhali jeho šaty a ich kúsky odnášali ako suvenír či relikvie... Počas netradičnej dvojhodinovej hostiny sa vystriedalo okolo stola množstvo ľudí. Vizuálne pôsobivý performance je parodickou interpretáciou **Poslednej večere**. V inverzívnom čítaní sa javí, ako sakralizácia trendu letného stolovania – jeho povýšenie privlastnením kresťanskej symboliky a rituálu. Dochádza tu k dekonštrukcii kresťanského kultu či fetišizmu, k jeho nahradeniu fetišizmom umenia (rekvizity sa môžu stať potenciálnymi dielami, objektmi muzealizácie či zberateľstva). Pokračujúc po rodovej linii, možno v nom nájsť mužskú paralelu **The Dinner Party** (1974 – 1979) od Judy Chicago³².

In **Supper** (2012), he came with one of the key themes of Christian iconography: **The Last Supper** – into the streets of Marseilles. He set a table for twelve persons, poured wine into glasses and placed scissors on plates. With a mask on his face, prepared from dough, he lied down on the table – and took over the role of a ritual victim. Passers by were accepting invitations to the table, they were cutting his clothes and took pieces of it as a souvenir or relic... during the untraditional two-hour-long feast, many people exchanged at the table. The visually attractive performance is a parody interpretation of The Last Supper. In inverse reading it appears to be the sacralization of the trend of summer eating – its promotion by adopting Christian symbolism and ritual. We can encounter deconstruction of the Christian cult or fetishism here, its replacement by fetishism of art (props can become potential artworks, objects of musealization or collecting). When we follow the gender line, a masculine parallel of **The Dinner Party** (1974 – 1979) by Judy Chicago³² can be found in it.

Supper-ben (2012) a keresztény ikonográfia gyik fő témáját: az **Utolsó vacsorát**, áthelyezte Marseille utcájára. Tizenkét személyre megterített, ort öntött a poharakba s a tányéroakra ollókat. Tésztából gyúrt maszkkal az arcán az asztalra leküdt – átvette az áldozat rituális szerepét. A járókelők elfogadták a meghívást, majd szétnyírálták ruháját s darabjait szuvenírként, vagy reklyeként magukkal vitték. A szokatlan két óras akoma alatt, az asztalnál egymást váltották az emberek. A látványos performansz, az **Utolsó vacsora** parodikus értelmezése. Bár fordítva, elvasható akár a szabadban étkezés trendjének zakralizálásaként is, a keresztény szimbolika és zertartás általi felmagasztalásként is. A keresztényultusz, vagy fetisizmus helyét, itt dekonstrukciójuk övetkezteben – a művészet fetiszmusa váltja el (a kellékek potenciális műtárgyakká, múzeumi árgyakká, gyűjtemények részévé válhatnak). Tovább haladva a gender vonalán, felfedezhető enne Judy Chicago 32 The Dinner Party (1974 – 1979) c. művének maszkulin párhuzama.

3 **TRILOGY (3) SUPPER**

*fotózáznam akcie
| photographic record
of the action
| fényképfelvétel*

32
Forster, Hal-Kraussová,
Rosalind / Bois Yves-Alain
/ Buchloch, Benjamin-
Umění po roce 1900.
Slovart, Praha, 2007.
S. / P. / O.: 572 – 573.

V roku 2011 vyšla multimedialná zbierka autora pod názvom **Urban Mémoire** – v štyroch médiách a troch jazykoch. V podobe knihy, plagátu, prístupná cez mobilnú a internetovú sieť v maďarskej, slovenčine a anglickom. Vtiahnutím nových médií a zhotovením slob Marshalla McLuhana, učinila „médium posolstvom“ – otvorila novú etapu v jeho vizuálnej poézii. Čoskoro vznikla akčné verzie (2011 – 2013), zamerané na mapovanie pamäte miest. J. R. Juhász ich nazval **socio-performance**. Boli to intervencie do prostredia, nenápadné vstupy, kde performer s neprehliadnutelným imidžom sviatocného turista – v čiernom obleku, tmavých okuliaroch, ovešaný fotoaparátom – ťahal za sebou čiernu krabiču na kolesách, obliepenú nápisom **Urban Mémoire** – a počas svojej cesty s týmito textovými pásikmi označoval a fotografoval zdokumentoval zaujímavé časti miest. Registroval aktuálny stav a konzervoval pamäť. Sériu zahájil na **Transmutted** v Mexiku (2011). „Infiltroval“ sa do mestského prostredia, značkoval miestu, ale aj ľudí. Zvláštnosťou akcie je v **Guangzhou**, v Číne (2011), bol jej sociálno-kritický rozmer, poukazujúci na agresívne expandovanie veľkomesta do tradičného prostredia vidieka, odkiaľ vytľáčal miestnych obyvateľov, napokon lokalitu vymazal z mapy. Performer označil rôzne predmety, ktoré našiel v ruinách obydľí, zaznamenal stopy neznámych životov a spomienok. • V košickej verzii **Urban Mémoire** (2012), nahral charakteristické zvuky mesta – potom označil a odfotoografoval ich zdroj. V novozámockej autobiografickej verzii venoval tridsaťtyri zastavení miestam, ktoré sa

In 2011, a multimedia collection of the author was published, entitled **Urban Mémoire** – in four media and three languages. In form of a book, poster, available through the mobile and Internet network in Hungarian, Slovak and English. By utilization of the new media and materialization of Marshall McLuhan's words, "media message" was created and it opened a new era in his visual poetry. Soon, action versions were created (2011 – 2013). They focused on mapping of memories of towns. J. R. Juhász entitled them as **socio-performance**. They were interventions into environment, inconspicuous entries, in which the performer, with an eye-catching image of a festive tourist – dressed in black suit, wearing sunglasses, with a camera hanging on his neck – pulled a black box on wheels behind him. The box had stickers with the text **Urban Mémoire** on it – and during the trip, he marked interesting places of town using those stickers and made pictures of them. He registered the current state and preserved memory. He opened this series at **Transmutted** in Mexico (2011). He "infiltrated" into town environment, marked not only places but also people. The extraordinary character of the action in **Guangzhou**, China (2011) was its socio-critical dimension, pointing out aggressive expansion of the city into traditional village environment, where from it extruded local inhabitants and finally the place itself got lost from the map. The performer marked various objects he found in ruins of houses; he recorded paths of unknown lives and memories. • In the version of the performance

2011-ben megjelent az **Urban Mémoire** című kötet – négyféle médiumban, három nyelven. Könyv és plakát alakban, interneten és mobiltelefon letölthetően, magyarul, szlovákul, valamint angolul. Az új médiumok bevonása korszakot nyitott vizuális költszetében – megvalósítva Marshall McLuhan szállóigévé vált mondását, miszerint: „a médium üzenet“. Hamarosan létrejött a hely emlékezétét feltérképező akcios változatok is (2011 – 2013). Juhász R. József **szocio-performanceznak** nevezte őket. A környezetbe feltűnés nélkül behatoló intervencióiban, az alkalmi turista szerepében jelent meg – fekete öltönyben, sötét szemüvegben, nyakában fényképezőgéppel, egy **Urban Mémoire** feliratokkal ellátott, kerekenei gördülő fekete doboz húzott maga után – s ezzel a felirattal jelölte, majd fotón dokumentálta a számára érdekes helyeket. Regisztrálta az aktuális helyzetet és konzerválta emlékezétét. A sorozat-indító akcióra, a **Transmutted** fesztiválon, Mexikóban került sor (2011). A performer „elvezgyűlt“ a városi környezetben s nemcsak helyeket jelölt meg, hanem embereket is. A kínai **Guangzhou**-ban lezajló akció (2011) különössége társadalom-kritikus hangvétele volt. Rámutatott a nagyváros agressív terjeszkedésre a hagyományos vidéki környezetbe, ahonnan kiszorította a lakosságot s végül eltüntette a helyet a térfépről. Különféle tárgyakat jelölt meg, a lerombolt házak maradványai között, ismeretlen életek és emlékek nyomait rögzítette. • Az **Urban Mémoire** kassai vátozatában (2012), a város jellemző hangjait játszotta fel – majd megjelölte

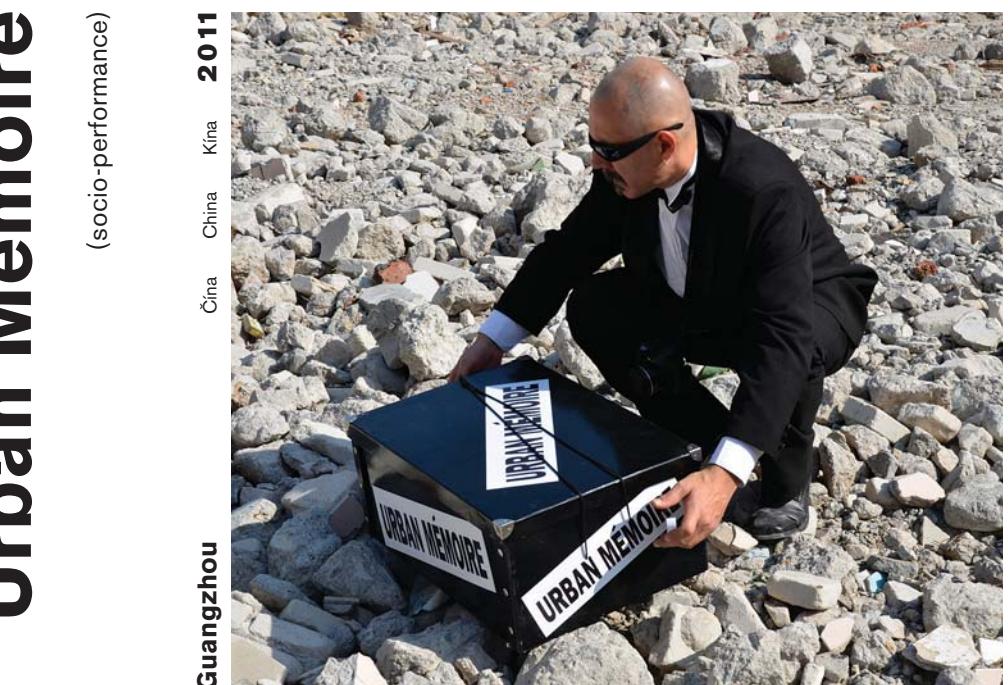
Urban Mémoire

(socio-performance)

spájali s jeho životom. Po tolkých rokoch sa symbolicky rozlúčil s mestom. Zaujímavé sú kontrasty nielen lokálneho a globálneho, ale aj odlišnosti a špecifická spoločensko-kultúrneho prostredia či mentality ľudí. Iná je atmosféra severskej demokracie – Fínska (**Lá-Bas, Helsinki**, 2012), iná stredoamerickej krajiny ovládanej drogovými kartelmi (**Mexiko**, 2011), iná je dravost „ázijského tigra“ (**Guangzhou**, 2011), či ospalého mestečka v stredoeurópskom regióne (**Nové Zámky**, 2013). Popri sociálno-kritickom prieskume v **Urban Mémoire** sa odráža aj zberateľská všeň autora: zážitky z miest, ktoré navštívil, prešiel a spoznal – a ich zdokumentované stopy tvoria zberisko jeho spomienok. • K sérii má blízko aj piétna akcia, venovaná pamätié Sándora Bernáth(y)ho (1949 – 2012) **33 – In memoriam Sándor Bernáth(y)** (2012). Počas akcie prešiel v čiernom obleku, s krabičkou s nápisom **Y Mémorie**, od Múcsarnoku v Budapešti k lodi A 38 na Dunaji. Na spomienkovom stretnutí premietol videozáZNAM svojho putovania a odkryl obsah krabičky, ktorej vnútorné strany tvorili fotografie Sándora Bernáth(y)ho z jeho vystúpení na festivaloch v Nových Zámkoch. Symbolicky ho previezol mestom.

Urban Mémoire (2012) presented in Košice, he recorded characteristic noises of the town, then he marked their source and took a photo of it. In the autobiographic version of Nové Zámky he dedicated forty stops to places that had been connected with his life. After so many years, he made a symbolic farewell to the town. Contrasts of local and global character and also differences and specificities of socio-cultural environment or of people's mentality are interesting. The atmosphere of the northern democracy – in Finland (**Lá-Bas, Helsinki**, 2012) is different from a Central American country controlled by drug gangs (**Mexico**, 2011), the aggressive character of the "Asian Tiger" (**Guangzhou**, 2011) is different from a sleepy small town in the middle European region (**Nové Zámky**, 2013). Besides socio-critical research in **Urban Mémoire**, also the author's passion for collecting is reflected – experiences from towns he visited and got to know. Their documented traces create the collection of his memories. • A pious action lies close to the series. It is dedicated to the Memory of Sándor Bernáth(y) (1949 – 2012) **33 – In memoriam Sándor Bernáth(y)** (2012). During the action he arrived in black suit, with a box with the text **Y Mémorie** on it. He walked from Múcsarnok in Budapest to the ship A 38 on the Danube. On the commemorative meeting he presented a video of his travel and disclosed the content of the box. Its inner sides were made by photographs of Sándor Bernáth(y)'s performances at festivals in Nové Zámky. Symbolically, he took him on a walk through the town.

és lefotózta forrásukat. Az érsekújvári önéletrajzi változatban harmincnégy megállót szentelt életé helyszíneinek. Ennyi év után, szimbolikusan búcsút vett a várostól. Nemcsak a lokális és globális kontrasztai érdekesek, hanem a társadalmi-kulturális környezet s az emberek mentalitásának különbösségei és sajátosságai is. Más a léggöre az északai demokráciát képviselő Finnországának (**Lá-Bas, Helsinki**, 2012), más a közép-amerikai drogkartellek uralma alatt élő országnak (**Mexikó**, 2011), más a terjeszkedő „ázsiai tigris“ hatálmannak (**Guangzhou**, 2011), vagy egy közép-európai régió álmós kisvárosának (**Érsekújvár**, 2013). A társadalom-kritikus vonásokon kívül, az **Urban Mémoire**-ban a szerző gyűjtőszerveződélye is tükrözödik: a meglátogatott, megjárt, megismert helyek és élményeinek dokumentált nyomai – emlékeinek gyűjteményét alkotják. • A sorozathoz közel áll a Bernáth(y) Sándor (**1949 – 2012**) **33** emlékére készült **In memoriam Bernáth(y) Sándor** (2012) akció is. Az akció folyamán, fekete öltönyben, **Y Mémorie** felirattal ellátott fekete dobozzal, végigmeg Budapesten a Múcsarnoktól a Dunán horgonyozó A 38-as hajójig. Az emlékesten levetítette vándorlása videóját s felfedte a doboz tartalmát, melynek belső oldalait Bernáth(y) Sándor érsekújvári fesztiválon készült fellépésének fotói alkották. Szimbolikusan végigvezette őt a városon.

Guangzhou

(socio-performance)

33

Painter, graphic, musician. Famous personality of the Hungarian alternative scene of the 70's and 80's. He was the member of the legendary music band **A.E. Bizottság**. Neskor hral v skupinách Dr. Ujhajnal, Matuska Silvester Sound, či Konnektor Rt. V roku 2011 za svoju výtvarnú tvorbu získal Munkácsy cenu. Painter, grafik, hudobník. Známa osobnosť maďarskej alternatívnej scény 70. – 80. rokov. Bol členom legendárnej hudobnej skupiny **A.E. Bizottság**. Neskor hral v skupinách Dr. Ujhajnal, Matuska Silvester Sound, či Konnektor Rt. V roku 2011 za svoju výtvarnú tvorbu získal Munkácsy cenu.

Festő, grafikus, zenész. A 70. – 80. – években a magyar alternatív színtér ismert egyenessége. A legenda A.E. Bizottság tagja. Később a Dr. Ujhajnal, Matuska Silvester Sound, vagy a Konnektor Rt. együttesekben játszott. Képzőművészeti munkásságért, 2011-ben Munkácsy Díjat kapott.

1

2

3

URBAN MÉMOIRE
fotozáZNAM akcie
| photographic record
of the action
| fényképfelvétel

K pamäti miesta sa viaže akcia s happeningovými prvками **I am...** (2012), ktorú realizoval na **Transart Communication** v Košiciach. V budúcom Európskom hlavnom meste kultúry skúmal problém identity. Odkazoval prítom na slávnu multikultúrnu minulosť východoslovenskej metropoly. Na Hlavnej ulici, nedaleko Štátneho divadla, pomocou prítomných obliepl kamennú kocku nápismi označujúcimi identitu trinástich národností, ktoré žili v meste, v ich jazyku (**Som Slovák, Magyar vagyok, Ich bin Deutsch...**). Nakoniec priviažal kameň k telu a vláčil ho za sebou... Reagoval na ideu „stredoeurópanstva“, v zmysle ktorého, obyvateľov regiónu rôznych národností spája spoločný životný priestor, spoločná minulosť, prítomnosť a budúcnosť – a hoci sú zviazaní vlastnými dejinami, mytami, identitou – „všetci tahajú za jeden povraz.“

With memories of town an action with elements of happening is connected – **I am...** (2012). He realized it at **Transart Communication** in Košice. In the future European capital of culture he studied the problem of identity. He referred to the famous multicultural past of the Eastern Slovak metropolis. On the Main street, not far from the National Theatre, with help of present people he marked a stone cube with texts referring to the identity of thirteen nationalities that lived in the town – they were in their languages (**Som Slovák, Magyar vagyok, Ich bin Deutsch...**). Finally, he tied the stone to his body and pulled it behind himself... he reacted to the idea of "Central European character" in sense of which, inhabitants of the region with various nationalities are interconnected by their environment, common past, present and future and despite they are tied up by their own history, myths and identity – "all are pulling on the same end of the rope".

A hely emlékezetéhez kapcsolódik a happening elemekkel átszövött **I am...** (2012) c. akció, melyet a **Transart Communication** alatt, Kassán valósított meg. Európa leendő Kulturális Fővárosában az identitás problémáját vizsgálta – együtthal a keletszlovákiai metropolisz legendás multikultúrális múltjára utalt. A Fő utcán, közel az Állami Színházhoz, a jelenlévők segítségével, a városban élő tizenhárom nemzet identitását saját nyelükön megjelölő felirattal (**Som Slovák, Magyar vagyok, Ich bin Deutsch...**) ragasztott tele egy kőkockát. Végül a követ testéhez kötözött és maga után vonzolta... A „közép-európai-ság“ eszméjére reagált, melynek értelmében, a térség eltérő nemzetiségek lakosait közös élettér, közös múlt, jelen és jövő köti össze – s bár ragaszkodnak saját történelmükön, mítoszaikhoz, valamint identitásukhoz – „mindnyájan egy kötele húznak.“

Urban Mèmoire I am...

Transart Communication (socio-performance)

Košice 2012

Slovensko Slovakia Szlovákia

1	3	6
2	4	I AM...
5		(socio-performance)
fotozánam akcie
photographic record
of the action
fényképfelvétel

fotografie | photos by | fotografiák: Juraj Szaszák

Aktuálna séria **Recyklácia – Hned' prídem**, (2012 – 2013), ktorú nazval *politickou performance*, svojou didaktickou koncepciou je skôr výzvou k historickej reflexii. V rôznych verziach akcie pomocou prítomných čistil dlažobné kamene od „historických“ nánosov a k čistým príložil rôznojazyčné tabuľky s nápisom **Hned' prídem**. Novozámok obmien 34 (2013) tvorila rozrobená cesta, čistiace prostriedky, tabuľky a dokumentácia roly dlažobného kameňa, ako účinnej zbrane v spoločenských konfliktoch v Strednej Európe i v rôznych kútoch sveta 35. Po ich očistení a opatrení odkazom, vznikla nová inštalácia – ako pomyslený základ nových dejín... Performer okrem sústavnej recyklácie zbrane, „ktorá je stále po ruke“ – upozornil aj na jeho recykláciu vo výtvarenom umení. Nadviazal na autorov, ktorí objavili údernosť bežnej témy, ktorá leží na ulici. Kým diela klasíkov maďarskej alternatívnej scény – Tibora Gáyora, Gyulu Gulyásu, Gyulu Pauera, Miklósa Erdélyi či Sándora Pinczehejho 36, vyjadrovali protest proti ideologickému diktátu

The actual series (**Recycling – I am coming immediately**, 2012 – 2013), that he named a political performance, is, by its didactic concept rather a call for historic reflection. In various versions of the action he cleaned flagstones from “historic” layers with help of people who were present and to the clean ones he put plates in various languages with the text **I am coming immediately**. The version in Nové Zámky 34 (2013) was an unfinished road, cleaning tools, plates and documentation of the flagstone's role – as an effective weapon in social conflicts in Central Europe and other corners of the world, too 35. After cleaning and marking the flagstones by plates, a new installation came to existence – as an imaginary base of new history... the performer, except of systematic recycling of the weapon, “that is always on hand” – reminded also on his own recycling in fine art. He followed up the authors who disclosed the striking character of common topic that can be found on the street. As far as works of the classics of Hungarian

Aktuális **Recikláció – Rögtön jövök** (2012 – 2013) c. sorozata, melyet politikai performansnak nevezett, didaktikál szemléletével inkább történeti reflexióra való felhívás. Különböző változataiban, a jelenlévők segítségével, utcakőveket tisztít meg a „történelmi“ lerakódásoktól – majd többnyelvű táblákkal látja el őket: **Rögtön jövök** felirattal. Az érsekújvári változatot 34 (2013), egy félkész állapotban levő, utcakővekből kirakkott út alkotta, a mellékük készített tisztítószerekkel, táblákkal s a falon az utcakő szerepének dokumentálásával a társadalmi konfliktusokban – Közép-Európában és a nagyvilágban 35. A meg-tisztított, táblákkal ellátott kövekből, új installáció keletkezett – egy új történelem lehetsége alapja... A performer a „mindig kézén levő“ fegyver szüntelen reciklációján kívül – felhívta a figyelmet annak képzőművészetben történő „reciklációjára“ is. Ezáltal azoknak a művészeknek a soraiba lépett, akik felfedezték az utcán heverő téma átütőjerejét. Míg a magyar alternatív színtér klasszikusainak – Gáyor Tibor, Gulyás Gyula,

34

Trvala počas celej výstavy:
25. 4. – 6. 6. 2013.

It lasted throughout the
whole exhibition: 25th April
– 6th June 2013.

A kialkítás ideje alatt tartott:
2013. április 25.-től
– június 6.-ig

The flagstones were used in
the Prague Uprising in 1945 and
in revolution in 1956 in Budapest,
during the street fights in Budapest
in 2006, during the Egyptian
upheaval in 2011, etc.

Utcakőveket használtak a prágai
felkelésben, 1945-ben, 1956-os
fordalom idején, Budapesten,
a 2006-os utcai zavargások
alatt Budapesten, az egyptomi
események során, 2011-ben, stb.

35

Tibor Gáyor: akcie s dlažobnými
kameňmi, 1971. Gyula Gulyás:
Maďarská dlažobná kocka, 1972
– dňa 14. marca 1972 poslal poštou
Endre Tóthovi 19 kilogramov dlažobnú
kocku natretú farbami maďarskej
trikolóry. V roku 1973 vyhotovil
z dlažobných kameňov konceptualný
pomník L. Kassákovi (*Hommage
á Kassák*). Gyula Pauer pracoval
s dlažobným kameňom v rámcu svojho
vlastného programu pseudo (*Dlažobná
kocka a jeho dvojnice*, 1971 – 1972).

Miklós Erdélyi v akcii *Dlažobný
kameň* (1972) zanechal nápis
z evanjelia Lukáša na ulici: Ked ludia
mičia, prehovoria kamene: Sándor
Pinczehejyi vytvoril súbor práce

Hviezda (*Dlažobný kameň*, 1972
– fotografia) formoval páčipu hviezdu
z dlažobných kameňov. Prenesol

na povrch ulice s dlažobnými
kameňmi nápis „zbrani proletariátu“
(*Zbrane proletariátu*, fotografia, 1973).

Realizoval performance s dlažobnými
kameňmi (5 dlažobných kameňov,
1975, fotografia). Vyhotobil inštaláciu

z 350 dlažobných kameňov označených
nápisom *Zbrane proletariátu* (1974 – 1988).

Významný teoretik
maďarského alternatívneho umenia
László Beke v roku 1972 zostavil
koncept: *Dlažobné kamene*
a *náhrobné kamene*.

Gáyor Tibor *utakő*-akció, 1971,
Gulyás Gyula: *Magyar utakő*,
1972 – 1972, március 14-én
postán küldött Tóth Endrének egy
19 kg-os nemzetiszínű festett
utcakővet, 1973-ban Kassák
tiszteletére utcakővekből egy
konceptuális emlékművet készített
(*Hommage á Kassák*). Pauer
Gyula saját pseudo-programja
keretében dolgozott utcakővel
(*A proletariátus fegyvere*,
1973, fotó). Performanszot készített
utcakővekkel (5 utcakő, 1975,
fotó). Inštalációt alkotott 350
utcakőből, amelyet *A proletariátus
fegyvere töbnyelvű felirattal*
látott el (1974 – 1988). Az alternatív
művészeti jelentős teoretička,
Beke László, 1972-ben egy
konceptet állított össze: *Sírkők*

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

51

52

53

54

55

56

57

58

59

60

61

62

63

64

65

66

67

68

69

70

71

72

73

74

75

76

77

78

79

80

81

82

83

84

85

86

87

88

89

90

91

92

93

94

95

96

97

98

99

100

101

102

103

104

105

106

107

108

109

110

111

112

113

114

115

116

117

118

119

120

121

122

123

124

125

126

127

128

129

130

131

132

133

134

135

136

137

138

139

140

141

142

143

144

145

146

147

148

149

150

József R. Juhász

- 1963** - narodil sa v Kameníne
1978 - **1982** - študoval na Strednej priemyselnej škole elektrotechnickej v Nových Zámkoch
1983 - **1986** - zapojil sa do literárneho hnutia **IRÓDIA**
1987 - **2007** - s Ottom Mészárosom, Ilonou Németh, Attilom Simonom založili zoskupenie **STÚDIO ERTÉ**
1988 - od tohto roka organizuje medzinárodné festivaly intermedialného umenia
1989 - vyšla jeho básnická zbierka **Súčasný chlebíček**
1989 - spoluorganizoval s **Magyar Műhely** v Paríži
1992 - jeho básnická zbierka **Je ešte salám!** získala cenu vydavateľstva Madách
1993 - Magyar Műhely mu udelil cenu **Kassák**
1998 - **2000** - založil **Galériu K-49** v Nových Zámkoch
2000 - s Jozefom Cseresom založili **Kassákovo Centrum Intermediálnej Kreativity**
2006 - vyšla zbierka jeho vizuálnej poézie **Si v obraze?**
2007 - mesto Nové Zámky mu udelilo cenu **Pro Urbe**
2008 - vyšla jeho zbierka básní **Rozober to**
2009 - získal **Rád Maďarskej republiky za zásluhy – rytiersky kríž**
2009 - v rámci **MPhilms** založil a doteraz vedie **4 Performance Art Workshop** v Banskej Štiavnici
2011 - vyšla jeho multimediálna zbierka **Urban Mémóire**
2012 - od tohto roka žije v Budapešti

CURRICULUM VITAE

- 1963** - born in Kamenín
1978 - **1982** - he studied at the secondary electro technical school in Nové Zámky
1983 - **1986** - joined the literary movement **IRÓDIA**
1987 - **2007** - with Otto Mészáros, Ilona Németh, Attila Simon he founded the group **STÚDIO ERTÉ**
1988 - since that year, he has organized international festivals of intermedia art
1989 - his collection of poems **Contemporary Sandwich** was published
1989 - he cooperates with **Magyar Műhely** (Hungarian Workshop) in Paris
1992 - his collection of poems **There is still salami!** won the Madách publishing house prize
1993 - **Magyar Műhely** (Hungarian Workshop) awarded him with the **Kassák Prize**
1998 - **2000** - he founded the **K-49 Gallery** in Nové Zámky
2000 - with Jozef Cseres he founded the **Kassák Centre of Intermedia Creativity**
2006 - his collection of visual poems **Are you in?**
2007 - the town of Nové Zámky awarded him the **Pro Urbe Prize**
2008 - his collection of poems **Dismantle it** was published
2009 - He was given the **Order of Hungarian Republic for merits – the Knight Cross**
2009 - within **MPhilms** he founded and still leads the **4 Performance Art Workshop** in Banska Štiavnica
2011 - his multimedia collection **Urban Mémóire** c. multimediális verseskötete
2012 - since that year he has lived in Budapest

SAMOSTATNÉ VÝSTAVY

- 1992** - **Expansion**
Klub Baroko, Galéria XC, Nové Zámky
2003 - **Divergencie**
Galéria umenia, Nové Zámky
2004 - **Divergencie**
Nitrianska štátна galéria, Nitra
2005 - Galéria ArtMa, Dunajská Streda
2007 - **Zláhka dotknutelná fotovýstava**
Forum – Inštitút pre výskum menších, Šamorín
- **His Master's Voice**
Galéria umenia, Nové Zámky
- **His Master's Voice**
Galéria Jána Koniarika, Trnava
- **Kassák kód**, Art-Forum, Brno
2008 - **Možná minulosť**
At Home Gallery, Šamorín
2009 - **Možná minulosť**
KMG, Dunajská Streda
- **Možná minulosť**
Magyar Műhely Galéria, Budapešť
2010 - **Možná minulosť**
Piros Fekete Galéria, Budapešť
2011 - **Postmodern Icons**
Kultúrny korzo, Nové Zámky
2013 - **Performance 2003 – 2013**
Galéria umenia Ernesta Zmetáka, Nové Zámky

SOLO EXHIBITIONS

- 1992** - **Expansion**
Baroko Club, XC Galéria, Nové Zámky
2003 - **Divergencies**
Art Gallery, Nové Zámky
2004 - **Divergencies**
State Gallery of Nitra, Nitra
2005 - ArtMa Gallery, Dunajská Streda
2007 - **Easily Touchable Photo Exhibition**
Forum – Institute for Minority Research, Šamorín
- **His Master's Voice**
Art Gallery, Nové Zámky
- **His Master's Voice**
Ján Koniarek Gallery, Trnava
- **Kassák Code**, Art-Forum, Brno
2008 - **Possible Past**
At Home Gallery, Šamorín
2009 - **Possible Past**
KMG, Dunajská Streda
- **Possible Past**
Magyar Műhely Galéria, Budapest
2010 - **Possible Past**
Piros Fekete Galéria, Budapest
2011 - **Postmodern Icons**
Cultural Corso, Nové Zámky
2013 - **Performance 2003 – 2013**
Ernest Zmeták Art Gallery, Nové Zámky

KOLEKTÍVNE VÝSTAVY

- 1987** - **Ked' je Kassák niekto iný**
Teszárz Károly Vasas Művészegyüttes és Ifjúsági Ház, Budapest
- **Bélyegképek**
Szépművészeti Múzeum, Budapest
- **Bienále vizuálnej poézie**
Mexico City
- **Bienále vizuálnej poézie**
São Paulo
1988 - **Segunda bienal internacional de poesía visual I alternativa en Mexico**
Mexico City, Xalapa, Tijuana, San Diego
- **Viusal poetry and computer art**
Festival experimentálneho umenia a literatúry, CSEMADOK, Nové Zámky
- **Dúdor mail art**
Dom kultúry, Marcelová
1989 - **Ked' je Kassák niekto iný**
Závodný klub Kovosmalt, Filakovo
- **Ked' je Kassák niekto iný**
Banícke múzeum, Rožňava
- **Nyílt tér**
Szombathelyi Keptár, Szombathely
- **Szimmetria és asszimetria**
Magyar Nemzeti Galéria, Budapest
- **Medzinárodný festival experimentálneho umenia**
CSEMADOK, Nové Zámky
1990 - **Ked' je Kassák niekto iný**
Galéria umenia, Nové Zámky
- **Latentné tendencie**
Galéria umenia, Nové Zámky
- **Médium art**
Budapešť
- **Ked' je Kassák niekto iný**
Jihomoravské muzeum, Znojmo
1991 - **Képeltérítés**
Szombathelyi Keptár, Szombathely
- **Oscilácia**
Pevnost, Komárno
- **Oscilácia**
Műcsarnok, Budapešť
- **Umění akce**
Mánes, Praha
- **Umenie akcie**
Považská galéria, Žilina
- **Electrografic art**
4. medzinárodný festival alternatívneho umenia, Nové Zámky
1993 - **Ked' je Kassák niekto iný č. 2.**
Stála expozícia Lajosa Kassáka, Galéria umenia, Nové Zámky
- **Árnyékkötők**
TransArt CommunicaTion, Nové Zámky
1997 - **Revue Leopold Bloom**
TransArt CommunicaTion, Nové Zámky
1999 - **Dátum és idő, az Idő rostája**
Budapest
2000 - **Not So Good Music, Alternatíva**
Divadlo Archa, Praha
2001 - **Umenie akcie 1965 – 1989**
Slovenská národná galéria, Bratislava
- **Akčné tendencie v umení 90. rokov**
KM, Dunaszerdahely
- **Lehetséges múlt**
Magyar Műhely Galéria, Budapest
2010 - **Lehetséges múlt**
Piros Fekete Galéria, Budapest
2011 - **Posztmorden ikonok**
Kultúrkorzo, Érsekújvár
2013 - **Performance 2003 – 2013**
Ernest Zmeták Művészeti Galéria, Érsekújvár

COLLECTIVE EXHIBITIONS

- 1987** - **When Kassák Is Somebody Else**
Vasas Art Group of Károly Teszárz and House of Youth, Budapest
- **Post Stamp Pictures**
Museum of Fine Arts, Budapest
- **Biennale of Visual Poetry**
Mexico City
- **Biennale of Visual Poetry**
São Paulo
1988 - **Segunda bienal internacional de poesía visual I alternativa en Mexico**
Mexico City, Xalapa, Tijuana, San Diego
- **Viusal poetry and computer art**
Festival of Experimental Art and Literature, CSEMADOK, Nové Zámky
- **Dúdor mail art**
House of Culture, Marcelová
1989 - **When Kassák Is Somebody Else**
Kovosmalt Factory Club, Filakovo
- **When Kassák Is Somebody Else**
Museum of Minery, Rožňava
- **Open Space**
Picture Gallery, Szombathely
- **Symmetry and Asymmetry**
Hungarian National Gallery, Budapest
- **International Festival of Experimental Art**
CSEMADOK, Nové Zámky
1990 - **When Kassák Is Somebody Else**
Art Gallery, Nové Zámky
- **Latent Tendencies**
Art Gallery, Nové Zámky
- **Médium art**
Budapest
- **When Kassák Is Somebody Else**
Southmoravian Museum, Znojmo
1991 - **Picture Hijacking**
Picture Gallery, Szombathely
- **Oscillation**
Fortress, Komárno
- **Oscillation**
Art Gallery, Budapest
- **Art of Action**
Mánes Gallery, Prague
- **Art of Action**
Považská Gallery, Žilina
- **Electrografic art**
4th International Festival of Alternative Art, Nové Zámky
1993 - **When Kassák Is Somebody Else 2.**
Permanent Exhibition of Kassák, Art Gallery, Nové Zámky
- **Shadow Binders**
TransArt CommunicaTion, Nové Zámky
1997 - **Revue Leopold Bloom**
TransArt CommunicaTion, Nové Zámky
1999 - **Date and Time, The Grid of Time**
Budapest
2000 - **Not So Good Music, Alternative**
Archa Theatre, Prague
2001 - **The Art of Action 1965 – 1989**
Slovak National Gallery, Bratislava
- **Action Tendencies in the Art of the 90's / Tatra Gallery, Poprad**
Elektráreň, Tatranská galéria, Poprad
- **Akčné tendencie v umení 90. rokov**
Nitrianska štátna galéria, Nitra
- **Not So Good Music**
Galéria Jána Koniarika, Trnava
2002 - **Rosenbergovo museum**
Mains d'ouvre, Paríž
- **Typewriting Alloud, Typos Allowed, Sound off**
Galéria umenia, Nové Zámky

CSOPORTOS KIÁLLÍTÁSOK

- 1987** - **Amikor Kassák valaki más**
Teszárz Károly Vasas Művészegyüttes és Ifjúsági Ház, Budapest
- **Bélyegképek**
Szépművészeti Múzeum, Budapest
- **Vizuális Körtésseti Biennálé**
Mexico City
- **Vizuális Körtésseti Biennálé**
São Paulo
1988 - **Segunda bienal internacional de poesía visual I alternativa en Mexico**
Mexico City, Xalapa, Tijuana, San Diego
- **Viusal poetry and computer art**
Kísérleti Művészeti-irodalmi Fesztivál, CSEMADOK, Érsekújvár
- **Dúdor mail art**
Kultúrház, Marcelháza
1989 - **Amikor Kassák valaki más**
Závodný klub Kovosmalt, Fülek
- **Amikor Kassák valaki más**
Banícke múzeum, Rozsný
- **Nyílt tér**
Szombathelyi Keptár, Szombathely
- **Szimmetria és asszimetria**
Magyar Nemzeti Galéria, Budapest
- **Nemzetközi experimentális Művészeti Fesztivál**
CSEMADOK, Érsekújvár
1990 - **Amikor Kassák valaki más**
Művészeti Galéria, Érsekújvár
- **Lappangó tendenciák**
Művészeti Galéria, Érsekújvár
- **Médium art**
Budapest
- **Amikor Kassák valaki más**
Jihomoravské muzeum, Znojmo
1991 - **Képeltérítés**
Szombathelyi Keptár, Szombathely
- **Oszcilláció**
Erőd, Komárom
- **Oszcilláció**
Műcsarnok, Budapest
- **Umění akce**
Mánes, Prága
- **Umenie akcie**
Považská galéria, Žilina
- **Electrografic art**
4. Nemzetközi Alternatív Művészeti Fesztivál, Érsekújvár
1993 - **Amikor Kassák valaki más 2.**
Kassák Lajos Állandó Kiállítás, Művészeti Galéria, Érsekújvár
- **Árnyékkötők**
TransArt CommunicaTion, Érsekújvár
1997 - **Revue Leopold Bloom**
TransArt CommunicaTion, Érsekújvár
1999 - **Dátum és idő, az Idő rostája**
Budapest
2000 - **Not So Good Music, Alternatíva**
Archa Theatre, Prague
2001 - **The Art of Action 1965 – 1989**
Slovenská národná galéria, Pozsony
- **Akčné tendencie v umení 90. rokov**
Elektráreň, Tatranská galéria, Poprad
- **Akčné tendencie v umení 90. rokov**
Nitrianska štátna galéria, Nyitra
- **Not So Good Music**
Ján Koniarek Gallery, Trnava
2002 - **Rosenberg museum**
Mains d'ouvre, Paríž
- **Typewriting Alloud, Typos Allowed, Sound off**
Art Gallery, Nové Zámky

- 2002** - **Fuku Masu**
Nagano
- **Most**
Vajda Lajos Stúdió, Szentendre
- 2003** - **Typewriting Alloud, Typos Allowed**
Galeria Kameralna, Slupsk
- 2004** - **Priveľa výnimiek**
Považská galéria umenia, Žilina
- **Final Destiny**
Galéria Jána Koniarika, Trnava
- 2005** - **Képírók**
Magyar Írósövetség Székháza, Budapest
- **Fungujúce helmy**
Klub Bar-oko, Nové Zámky
- **His Master's Voice**
Zlínský Salon, Zlín
- 2006** - **Wine-Wine** / Visual poetry exhibition
Grékco, Cyprus
- **Hermovo oko**
Magyar Műhely Galéria, Budapest
- **Hermovo oko**
Nitrianska štátnej galéria, Nitra
- **Fungujúce helmy**
Galéria umenia, Nové Zámky
- 2007** - **Pocta Kassákovi³**
Galéria umenia, Nové Zámky

PERFORMANCE ART (1987 - 2013)

- 1987** - **Na rovnakom mieste I.** /
On the same Place I. /
Egyhelyben I.
AED klub, Prague – Czech Republic
- 1988** - **Na rovnakom mieste II.** /
On the same Place II. /
Egyhelyben II.
Polyphonyx 12, Szeged – Hungary
- **Na rovnakom mieste III.** /
On the same Place III. /
Egyhelyben III.
INTERMAMOR, Budapest – Hungary
- **Na rovnakom mieste IV.** /
On the same Place IV. /
Egyhelyben IV.
1st Festival of STÚDIO ERTÉ,
Nové Zámky – Slovakia
- **Na rovnakom mieste II.** /
On the same Place II. /
Egyhelyben II.
5. Contemporary Festival,
Tarascon – France
- 1989** - **Vravel som, človek /**
I have said, Man /
Mondtam, ember
Magyar Műhely találkozó,
Szombathely – Hungary
- **Studená vojna /The Cold War /**
Hidegháború
Fiatl Művész Klubja,
Budapest – Hungary
- **Kontraverzia /Controversy /**
Kontraverzió
NYIT, Nová Stráž – Slovakia
- 1990** - **Balettpoetry**
STV1 channel – Slovakia
MTV2 channel – Hungary
- 1991** - **Písmopyramída /Letterpyramid /**
Betüpiramis – Festival
of Intermedia Art, Bratislava – Slovakia
- **Samosprcha /Self-shower /**
Önzuhany
NYIT, Nová Stráž – Slovakia
- **Hlasy Finnegansa Wakea /**
Voices of Finnegan's Wake /
Finnegans Wake hangjai
NYIT, Nová Stráž – Slovakia
- **Jednosmerná poézia /**
One Way poetry /
Egyirányú költészet
Magyar Műhely találkozó,
Budapest – Hungary
- **Hlasy Finnegansa Wakea /**
Voices of Finnegan's Wake /
Finnegans Wake hangjai
Ex-Panzió III, Vác – Hungary
- **Koráb Egoes /The Ark of Egoes /**
Ének bárkája
Mánes, Prague / Czech Republic
- **Rozuzlenie /Unravelling /**
Kibontakozás
4th Festival of STÚDIO ERTÉ,
Nové Zámky – Slovakia
- **Cierno-biela kontraverzia /**
Black and White Controversy /
Fekete-fehér kontraverzió
Real time-story telling, Sopot – Poland
- **Valčík /Waltz /Keringő**
(with Otto Mészáros)
Nové Zámky – Slovakia
- 1992** - **Lámanie svetla /Breaking of Light /**
Fénytörés
Karlov Vary – Czech Republic
- **Tanec ohňa /Dance of Fire /**
Tűztánca
Ex-Panzió IV, Vác – Hungary
- **Lámanie svetla a Tanec ohňa /**
Breaking of Light and Dance of Fire /
Fénytörés és Tűztánca
9th Contemporary Festival of Poetry,
Tarascon – France

- 2002** - **Fuku Masu**
Nagano
- **The Bridge**
Studio of Vajda Lajos, Szentendre
- 2003** - **Typewriting Alloud, Typos Allowed**
Galeria Kameralna, Slupsk
- 2004** - **Too Many Exceptions**
Považská Art Gallery, Žilina
- **Final Destiny**
Ján Koniarek Gallery, Trnava
- 2005** - **Picture Writers / Seat of the Hungarian Writers' Association**, Budapest
- **Functioning Helmets**
Bar-oko Club, Nové Zámky
- **His Master's Voice**
Zlín Salon, Zlín
- 2006** - **Wine-Wine** / Visual poetry exhibition
Greece, Cyprus
- **Hermes's Eye**
Hungarian Workshop Gallery, Budapest
- **Hermes's Eye**
State Gallery of Nitra, Nitra
- **Functioning Helmets**
Art Gallery, Nové Zámky
- 2007** - **Homage to Kassák³**
Art Gallery, Nové Zámky

- 1990** - **Balettpoetry**
STV1 channel – Slovakia
MTV2 channel – Hungary
- 1991** - **Písmopyramída /Letterpyramid /**
Betüpiramis – Festival
of Intermedia Art, Bratislava – Slovakia
- **Samosprcha /Self-shower /**
Önzuhany
NYIT, Nová Stráž – Slovakia
- **Zív mobil /Live Mobile /Élő mobil**
Transart Communication,
Nové Zámky – Slovakia
- **Velká ničota /Big Emptiness /**
Nagy Semmi – Transart Communication,
Karlov Vary – Czech Republic
- **Videoakcia /Video Action /**
Videóakció – Action-poetry,
Valencia – Spain
- 1992** - **Lámanie svetla a Tanec ohňa /**
Breaking of Light and Dance of Fire /
Fénytörés és Tűztánca
NYIT, Nová Stráž – Slovakia
- **Hlasy Finnegansa Wakea /**
Voices of Finnegan's Wake /
Finnegans Wake hangjai
NYIT, Nová Stráž – Slovakia
- **Jednosmerná poézia /**
One Way poetry /
Egyirányú költészet
Magyar Műhely találkozó,
Budapest – Hungary
- **Hlasy Finnegansa Wakea /**
Voices of Finnegan's Wake /
Finnegans Wake hangjai
Ex-Panzió III, Vác – Hungary
- **Koráb Egoes /The Ark of Egoes /**
Ének bárkája
Mánes, Prague / Czech Republic
- **Rozuzlenie /Unravelling /**
Kibontakozás
4th Festival of STÚDIO ERTÉ,
Nové Zámky – Slovakia
- **Cierno-biela kontraverzia /**
Black and White Controversy /
Fekete-fehér kontraverzió
Real time-story telling, Sopot – Poland
- **Valčík /Waltz /Keringő**
(with Otto Mészáros)
Nové Zámky – Slovakia
- 1992** - **Lámanie svetla /Breaking of Light /**
Fénytörés
Karlov Vary – Czech Republic
- **Tanec ohňa /Dance of Fire /**
Tűztánca
Ex-Panzió IV, Vác – Hungary
- **Lámanie svetla a Tanec ohňa /**
Breaking of Light and Dance of Fire /
Fénytörés és Tűztánca
9th Contemporary Festival of Poetry,
Tarascon – France
- 1995** - **Kontraverzia II. /Controversy II. /**
Kontraverzió II. (with Erika Juhász)
Magyar Műhely találkozó,
Keszthely – Hungary

- 1995** - **Kontraverzia III. /Controversy III. /**
Kontraverzió III.
(with Erika Juhász)
Ex-Panzió 7, Vác – Hungary
- **Kontraverzia IV. /Controversy IV. /**
Kontraverzió IV.
8th Sea Environment Art Festival,
Pusan – Korea
- 1996** - **Kontraverzia V. /Controversy V. /**
Kontraverzió V.
(with Erika Juhász)
Serpens 1, Prague – Czech Republic
- **Kontraverzia VI. /Controversy VI. /**
Kontraverzió VI.
(with Erika Juhász)
Castle of Imagination,
Bytów – Poland
- **Kontraverzia VII. /Controversy VII. /**
Kontraverzió VII.
FAMC, Pusan – Korea
- **Generácie /Generations /Generációk**
(with Erika Juhász)
Transart Communication 4,
Nové Zámky – Slovakia
- **Plastické kúzlo /Plastic Magic /**
Plasztiček varázslat
Nine Dragoon Heads Festival
Musim River, Chong-Ju – Korea
- **Evolúcia /Evolution /Evolúció**
Masuda City – Japan
- **Japonská ready made zvuková inštalácia /Japan Ready Made Sound Installation /Japán ready made hanginstalláció**
Hiroshima – Japan
- **Japonská ready made zvuková inštalácia /Japan Ready Made Sound Installation /Japán ready made hanginstalláció**
BIG DRUM, Osaka – Japan
- **Kuchyňská party /Kitchen Party /**
Konyha party
At Home Gallery, Šamorín – Slovakia
- 1997** - **Komunikačné cvičenie:**
PreMOSTenie /
Communication Exercise:
BRIDGing /
Kommunikációs gyakorlat:
ÁtHIDalás
Štúrovo – Slovakia
- **Komunikačné cvičenie /**
Communication Exercise /
Kommunikációs gyakorlat
Castle of Imagination, Bytów – Poland
- **Back to black**
Poprad – Slovakia
- **Black life line – Expansion 5**
Vác – Hungary
- **Back to white**
"Est" Festival, Timisoara – Romania
- **Go Go Back 1** – Transart Communication,
Nové Zámky – Slovakia
- **Go Go Back 2**
2fmp, Mexico City – Mexico
- 1994** - **Piger and Piger**
Krásnohorské podhradie – Slovakia
- **Kontraverzia I. (zrkadlo) /**
Controversy I. (The Mirror) /
Kontraverzió I. (tükör)
Europewoodstock, Budapest – Hungary
- **Shockolate**
3fmp, Mexico City – Mexico
- **Shockolate**
Le Lieu, Québec – Canada
- **Homeless Poetry**
POLYPHONIX, Budapest – Hungary
- 1995** - **Kontraverzia II. /Controversy II. /**
Kontraverzió II. (with Erika Juhász)
Magyar Műhely találkozó,
Keszthely – Hungary
- 1998** - **Dištancia /Distance /Distancia**
NIPAF '98, Nagano – Japan
- **Discorbie**
NIPAF '98, Nagoya / Japan
- 1998** - **Prechádzková opera /**
Walking Opera /Sétáló opera
NIPAF '98, Hiroshima – Japan
- **Dištancia /Distance /Distancia**
NIPAF '98, Tokyo – Japan
- **Prechádzková opera /**
Walking Opera /Sétáló opera
Polipoesie V., Bologna – Italy
- **Discorbie**
Tarnów – Poland
- **Discorbie**
Veszprém – Hungary
- 1999** - **Dištancia /Distance /Distancia**
"Polysonneries", Lyon – France
- **Vodný predel /Watershed /Vízválasztó**
Saint Anne Lake – Romania
- **Komunikačné cvičenie /Communication Exercise /Kommunikációs gyakorlat**
Minsk – Belarus
- **Mlynček na mäso /Meet Mincer /**
Húsőrlő
Műcsarnok, Budapest – Hungary
- **Mlynček na mäso /Meet Mincer /**
Húsőrlő
KLIK Pub, Nové Zámky – Slovakia
- 2000** - **Mlynček na mäso /Meet Mincer /**
Húsőrlő
Manipulative Art, Žilina – Slovakia
- **Prechádzková opera /**
Walking Opera /Sétáló opera
Tatabánya – Hungary
- **Prečo by sme mali hovoriť pravdu? /**
Why Should We Tell the Truth? /
Miért mondunk igazat?
(with Józef Cséres)
AGORA, Budapest – Hungary
- **Prečo by sme mali hovoriť pravdu? /**
Why Should We Tell the Truth? /
Miért mondunk igazat?
(with Józef Cséres)
Transart Communication, Gdansk, Bielsko Biala – Poland
- **Mlynček na mäso /Meet Mincer /**
Húsőrlő
Fort Sztuki 2000, Kraków – Poland
- **Digitálna kópia /Digital Copy /**
Digitális másolat
Féleütések feszt., Budapest – Hungary
- **Prečo by sme mali hovoriť pravdu? /**
Why Should We Tell the Truth? /
Miért mondunk igazat?
(with Józef Cséres)
Kispest festival, Kispest – Hungary
- **Prečo by sme mali hovoriť pravdu? /**
Why Should We Tell the Truth? /
Miért mondunk igazat?
(with Józef Cséres)
Transart Communication – Human Body Electronics, Nové Zámky – Slovakia
- **Digitálna kópia /Digital Copy /**
Digitális másolat
Transart Communication – Human Body Electronics, Nové Zámky – Slovakia
- **Dynastia Rosenbergovcov /**
The Rosenberg Dynasty /
Rosenberg dinasztia:
group performance, Divadlo Archa, Prague – Czech Republic
- **Prečo by sme mali hovoriť pravdu? /**
Why Should We Tell the Truth? /
Miért mondunk igazat?
(with Józef Cséres)
Transart Communication – Human Body Electronics, Nové Zámky – Slovakia
- **Colorise Paganini I.**
Transart Communication EAST2, Kolárovo – Slovakia
- **Colorise Paganini II.**
8th Biennial Havana – Cuba
- 2003** - **Welding Song** – živá zvuková nahrávka so zváračským prístrojom / a life record with welding machine / élő hangfelvétel, hegesztővel (according to the literary partition of Milan Grygar), Slovakia
- **Colorise Paganini**
Transart Communication EAST2, Kolárovo – Slovakia
- **Colorise Paganini I.**
Little Hungarian Performance and Heavy Music Festival Szentendre – Hungary
- **Colorise Paganini II.**
8th Biennial Havana, Pavillon Cuba – Cuba
- 2004** - **Kontraverzie /Controversies /**
Kontraverziók
NIPAF 2004, Tokyo – Japan
- **Colorise Paganini III.**
NIPAF 2004, Nagoya – Japan
- **Priestor vyhradený na fajčenie /**
Smoking place /
Dohányzásra kijelölt terület
NIPAF 2004, Nagano – Japan
- **Lyžovanie pod zemou /**
Underground Skiing /
Földalatti sízés
NIPAF Spring Seminar, Nagano Mountains – Japan

2004 - Fluxusová krabica so 70 pozdravmi
*Všetko najlepšie, Ben Patterson /
 70 Greetings Fluxus Box*

*Happy Birthday Ben Patterson /
 Fluxusdoboz 70 üdvözlettel
 Boldog születésnapot Ben Patterson*
 NIPAF – TIPAF 2004,
 Japan – Taiwan

- **Colorise Paganini IV.**
 TIPAF 2004, Kaohsiung – Taiwan

- **Priestor vyhradený na fajčenie /
 Smoking place /
 Dohányzsásra kijelölt terület**
 TIPAF 2004, Kaohsiung – Taiwan

- **Colorise Paganini V.**
 TIPAF 2004, Taipei – Taiwan

2005 - **His Master's Voice**

Ludwig Museum, Budapest – Hungary

- **His Master's Voice**

IV. Nový Zlínský Salón,

Zlín – Czech Republic

- **Mliečna propaganda /
 Milk Propaganda /Tejpropaganda**
 Csalánleves, Békéscsaba – Hungary

- **Pink**

IMAF 2005, Odžaci – Serbia

- **Priestor vyhradený na fajčenie /
 Smoking Place /**

Dohányzsásra kijelölt terület

Fusion Art Gallery, NewYork – USA

- **Priestor vyhradený na fajčenie /
 Smoking Place /
 Dohányzsásra kijelölt terület**

IMAF, Beograd – Serbia

- **Liquidity – Currency 2005**

Chashama, New York – USA

- **His Master's Voice**

Intro Festival, Budapest – Hungary

- **His Master's Voice**

Transart Communication

- **Fungujúce helmy /Functioning
 Helmets/Működő sisakok**

Galéria umenia Nové Zámky – Slovakia

2006 - **His Master's Voice**

14th Castle of Imagination,

Schloss Broelin – Germany

- **Priestor vyhradený na fajčenie /
 Smoking Place /**

Dohányzsásra kijelölt terület

14th Castle of Imagination,

Szczecin – Poland

- **Prečo by sme mali hovoriť pravdu? /
 Why Should We Tell the Truth? /
 Miért mondunk igazat?**

(with Józef Cséres) Manila – Philippines

- **His Master's Voice**

Manila – Philippines

- **Dlhá cesta /The Long Way /
 Hosszú út**

Blue gallery, Manila – Philippines

- **Salt & Chilli & Lime**

14th Performance conference,

Dalat – Vietnam

- **Priestor vyhradený na fajčenie /
 Smoking Place /**

Dohányzsásra kijelölt terület

Blue Space Gallery, Saigon – Vietnam

- **His Master's Voice**

Boston – USA

- **His Master's Voice**

Banská Bystrica – Slovakia

- **His Master's Voice**

Csemadok, Bratislava – Slovakia

2007 - **Kassákov kód /Kassák Code /
 Kassák kód**

Art Gallery, Nové Zámky – Slovakia

2007 - **Homage to Milan Adamčiak**

Hlohovec – Slovakia

- **His Master's Letters**

Milano Poesie, Milano – Italy

- **Helmut /Demolition**

Daddie's Attack

Prague – Czech Republic

- **His Master's Letters**

Sziget Fesztivál, Budapest – Hungary

- **His Master's Voice**

Eger – Hungary

- **His Master's Letters – Words
 without borders**

Olomouc – Czech Republic

- **His Master's Voice**

Ernst Museum, Budapest – Hungary

2008 - **Možná minulosť /Possible past /
 Lehetséges múlt**

Festival 7a* 11d, Toronto – Canada

- **Action Poetry**

Giubbe Rosse, Firenze – Italy

- **Možná minulosť /Possible past /
 Lehetséges múlt**

Little Hungarian Performance

and Heavy Music Festival,

Szentendre – Hungary

2009 - **Colorise Paganini – Hermes's Eye**

Violin – Slovakia

- **Back to Black**

Slovenská národná galéria,

Bratislava – Slovakia

- **Možná minulosť /Possible Past /
 Lehetséges múlt – Crosshearing
 (with Milan Adamčiak)**

Budapest – Hungary

- **Možná minulosť /Possible Past /
 Lehetséges múlt – concert
 (with Milan Adamčiak, Ben Patterson,
 Zsolt Sőrés, Józef Cséres)**

Kortárs Magyar Galéria,

Dunajská Streda – Slovakia

- **Možná minulosť /Possible Past /
 Lehetséges múlt**

GIT, Rožňava – Slovakia

- **Samosprcha /Self-shower /
 Önzuhany**

Infr'aktion, Séte – France

- **Noiseboard**

Infr'action, Séte – France

- **Mestské lyžovanie: Paranormálne
 Športové Aktivity / City Skiing:**

**Paranormal Sport Activity /
 Városi sízés: Paranormális**

Sporttevékenységek

Brno – Czech Republic

- **Sedem šállok pre Terpischoré /
 Seven Cups for Terpischoré /
 Hét csésze Terpischorének
 (with Zuzana Žabková)**

Harta performing, Monza – Italy

2010 - **Možná minulosť /Possible Past /
 /Lehetséges múlt**

Koper – Croatia

- **Mestský potápäč: Paranormálne
 Športové Aktivity / City Diver:**

**Paranormal Sport Activity /
 Városi búvár: Paranormális**

Sporttevékenységek

Transart Communication,

Nové Zámky – Slovakia

- **Mestské lyžovanie: Paranormálne
 Športové Aktivity / City Skiing:**

**Paranormal Sport Activity /
 Városi sízés: Paranormális**

Sporttevékenységek

Ostrava – Czech Republic

2010 - **Mestské lyžovanie: Paranormálne
 Športové Aktivity /City Skiing:**

**Paranormal Sport Activity /Városi sízés:
 Paranormális Sporttevékenységek**

Opava – Czech Republic

- **2 minuty /2 Minutes /2 perc**

Transart Communication,

Komárno – Slovakia

- **Slovenský odpor /Magyar ellenállás /
 Slovak & Hungarian Resistance**

Transart Communication,

Komárno – Slovakia

2011 - **Mäkký biely stôl: Paranormálne
 Športové Aktivity /Soft White Table:**

**Paranormal Sport Activities /
 Puha fehér asztal: Paranormális**

Sporttevékenységek

Venice – Italy

- **GPS (Gothenburg Paranormal Sport)**

Göteborg – Sweden

- **Urban Mémories**

Transmuted, Mexico City – Mexico

- **Urban Mémories**

Guangzhou Live – China

- **Urban Mémories**

Košice – Slovakia

2012 - **Dóvera /Trust /Bizalom**

Ephemeral art, Lódź – Poland

- **Dóvera /Trust /Bizalom**

Kassák Múzeum, Budapest – Hungary

- **In memoriam Bernáth(Y) Sándor**

A 38, Budapest – Hungary

- **Dóvera /Trust /Bizalom**

Kunsti Museum Of Modern Art,

Vaasa – Finland

- **Untitled**

3H+K Gallery, Pori – Finland

- **Supper**

Perfo-klubi, Tampere – Finland

- **Urban Mémories**

Lá-Bas, Helsinki – Finland

- **Untitled**

PIN, Nordhorn – Germany

- **Meeting I.**

(with Nastja Säde Rönkkö)

PIN, Nordhorn – Germany

- **Dóvera /Trust /Bizalom**

Petőfi Irodalmi Múzeum,

Budapest – Hungary

- **Trilogy (Backway)**

Festival Urban disorder, Marseille – France

- **Trilogy (Pendulum)**

Festival Urban disorder, Marseille – France

- **Trilogy (Supper)**

Festival Urban disorder, Marseille – France

- **I am...**

TAC 2012, Košice – Slovakia